

੩੨ ਚੋਟ ਯਾਮਿਸਲ ਉਸਕੇ ਹੀ ਫਾਇਦਾ ਕਰੇ ਜੜ੍ਹ ਦਤੋਂ ਕੀ ਮਜਬੂਤ
 ਕਰੇ ਫਟਕਰੀ ਭੁਨੀ ਹੁਈ ਸਪਾਰੀ ਖਤਰਾ ਮਰਚ ਸਿਆਹ ਆ
 ਮਲਾ ਨਿਮਕ ਭੂਟ ਪੀਸਕੇ ਮਲੇਂ ਸਪਾਰੀ ਕੋ ਜਲ ਲਏ
 ਆਏ ਆਮਲੇ ਕੋ ਭੀ ਭੁਨ ਲੇਵੇਂ। ਵਹੁ ਦਵਾ ਕਿ ਦਤੋਂ ਕੀ ਜੜ੍ਹ ਕੇ
 ਖੂਨ ਕੇ ਮੋਕੁਣ ਕਰੇ ॥ ਚੋਟ ਯਾਨੇ ਅਗਰ ਕੋ ਜਲਾਵੇ ਖਾ
 ਕ ਉਸਕੀ ਲੋਕਰ ਬਰਾਬਰ ਉਸਕੇ ਫਟਕਰੀ ਭੁਨੀ ਹੁਈ ਮਿਲਾਵੇ
 ਔਰ ਮਲੇਂ ਬੋਝਾ ਸਾ ਨਿਮਕ ਭੀ ਜਗੀ ਕਰੇਂ। ਵਹੁ ਦਵਾ ਕਿ ਦ
 ਰਮ ਔਰ ਦਰਦ ਕੋ ਦੂਰ ਕਰੇ ॥ ਜੇਂ ਔਰ ਜੇਨਾ ਮਖੀ ਔਰ
 ਬਾਥੀ ਗ ਔਰ ਕੇ ਜੇ ਜਕਬ ਹਰ ਏਕ ਭੇਡ ਤੋਲਾ ਨੀਲਾ ਬੋਝਾ
 ਭੁਨ ਹੁਆ ਪਾਂਚ ਮਾਸੇ ਭੂਟ ਪੀਸਕੇ ਲਗਾਵੇਂ। ਵਹੁ ਦਵਾ ਕਿ ਦਾਂ
 ਤੋਂ ਕੋ ਸਾਫ ਕਰੇ ॥ ਪਾਨ ਖਾਨੇ ਪੁਰ ਰੰਗ ਮਿਸੀ ਦੇਵੇ ਜੇਨਾ ਮ
 ਖੀਨੋ ਮਾਸੇ ਨੀਲਾ ਬੋਝਾ ਭੇਡ ਤੋਲਾ ਦੇਨੋਂ ਕੋ ਪੀਸਕੇ ਲੋਹੇ ਕੇ ਬਰ
 ਤਨ ਮੇਂ ਰਖੇ ਔਰ ਸਿਰ ਲਕੜੀ ਮੇਂ ਪੀਸਾ ਚਿਪਕਕਰ ਅਰਕ ਲੇਮੁੰ
 ਕਾਣ ਲਕਰ ਓਸੇ ਖੂਬ ਘੋਟੇਂ ਕਿ ਭੇਡ ਜੇਰ ਅਰਕ ਲੇਮੁੰ ਖਰਚੇਂ
 ਕਪੜਾ ਉਸੇ ਤਰਕਰ ਕੇ ਖੁਸਕ ਕਰੇਂ ਜਿਸ ਵਕਤ ਕਿ ਬੋਝਾ ਉਸੇ
 ਦਤੋਂ ਪਰ ਮਲੇਂ ਔਰ ਪਾਨ ਖਾਵੇਂ ਰੰਗ ਮਿਸੀ ਜਾਹਰ ਹੋਵੇਂ।
 ਦੀਗਰ ॥ ਛੋਟੀ ਬੜੀ ਮਾਈ ਫਟਕੜੀ ਸਹਦ ਪਨੀ ਆਂ ਭੁਨ
 ਹੁਆ ਕਬਾਬ ਸਬਾਰੀ ਕਪੀਸਕੇ ਦਤੋਂ ਪਰ ਮਲੇਂ ਉਸ ਪਰ ਪਾਨੀ
 ਪੀਵੇਂ ਖੂਨ ਦਤੋਂ ਕੋ ਬੰਦ ਹੋਜਵੇਂ। ਦੀਗਰ ॥ ਕਿਰੰਗ ਮਿਸੀ
 ਕਾ ਦੇਵੇਂ ਸਿੰਗਰ ਫ ਜੇਨਾ ਮਖੀ ਨੀਲਾ ਬੋਝਾ ਹੀਰਾ ਕਸੀ ਜਕਬ ਹਰ
 ਏਕ ਭੇਡ ਤੋਲਾ ਲੋਕਰ ਸਬਕੋ ਕੁਟੇਂ ਔਰ ਪੀਸੇਂ ਅਰਕ ਲੇਮੁੰ ਮੇਂ
 ਫਿਰ ਕਪੜਾ ਤਰਕਰ ਕੇ ਖੁਸਕ ਕਰੇਂ ਬੋਝਾ ਉਸੇ ਦਤੋਂ ਪਰ ਮਲੇਂ
 ਚਿਪਕ ਓਸਰੇ ਪਾਨ ਖਾਵੇਂ ਦਤੋਂ ਰੰਗ ਨਿਹੋਜਵੇਂ। ਦੀਗਰ ॥
 ਦਰਦ ਦਤੋਂ ਕਾ ਦੂਰ ਹੋਜਵੇਂ - ਫਟਕਰੀ ਜਲਾਈ ਹੁਈ
 ਔਰ ਮਿਸੀ ਮਿਲਾਕਰ ਮਲੇਂ। ਦੀਗਰ ॥ ਦਤੋਂ ਕੋ ਸਾਫ ਕ

੪੩
 ਰਤਾ ਪੈ ਕਥ ਔਰ ਪੀਪਣੀਯ ਕਥ ਔਰ ਕਸਮੀਰੀ ਕਥ ਜੋਤ
 ਔਰ ਨੀਲਾ ਬੋਥਾ ਭੂਨ ਹੁਆ ਸਬ ਕੂਟ ਪੀਸ ਕੇ ਮਲੇ। ਦੀਗਰ
 ॥ ਜੇ ਦਾਂਤ ਕੇ ਹਿਲਤੇ ਪੈ ਮਜਬੂਤ ਹੋ ਜਵੇ ਔਰ ਦਰਦ ਦੂਰ ਹੋ
 ਜਵੇ - ਫਟਕਰੀ ਭੂਨੀ ਹੁਈ ਔਰ ਨਿਮਕ ਮਲ ਕਰ ਦਾਂਤੋਂ ਪਰ ਮ
 ਲੇ। ਦੀਗਰ ॥ ਦਰਦ ਦਾਂਤੋਂ ਕਾ ਜਤਾਰਹੇ ਬਾਬਰਿਗੋ ਕੇ ਕੂਟ
 ਕਰ ਪੋਟਲੀਥਾ ਪੈ ਦਾਂਤ ਕੇ ਨੀਚੇ ਦਬਵੇ ਲੁਆ ਬਥਾ ਹਰ ਫੈਕੇ।
 ਦੀਗਰ ॥ ਤਿਰਫਲਾ ਤਰਕਟ ਮਾਜੂ ਫਲ ਕਥ ਲੇ ਦਹ ਕਿਸਕਨੋ
 ਦਵਾਈ ਪੈ ਹਰ ਏਕ ਏਕ ਤੇ ਲਾ ਨੀਲਾ ਬੋਥਾ ਭੂਨ ਹੁਆ ਛੇ ਮਾਸੇ ਸਬ
 ਥਾਹੀ ਕਪੀਸੇ। ਦੀਗਰ ॥ ਗੁਣਲੀ ਜਰਦ ਆਲੂ ਨਿਮਕ ਦੇ
 ਨਿਕੋ ਬਰੀਕ ਕਰੇ ਸਿਰਕੇ ਮੇ ਮਿਲਾਵੇ ਦਾਂਤੋਂ ਪਰ ਮਲੇ ਯਾ ਸਿਰਕਾ ਸਾ
 ਥ ਨਿਮਕ ਕੇ ਮੁਹ ਮੇ ਲੇਵੇ ਯਹੀ ਛਾਇ ਦਾ ਕਰਤ ਪੈ ਦਰਦ ਖਵਾਹ ਗ
 ਯਾ ਮੀਖਵਾਹ ਸਰਦੀਰੀ ਹੋ। ਦੀਗਰ ॥ ਏਕ ਸਾਇਤ ਮੇਂ ਦਰਦ
 ਕੋ ਦਫਾ ਕਰੇ। ਮੁਨੱਕਾ ਏ ਯਾ ਤੀਨ ਅਦਰ ਬੋਝੀ ਹੁਈ ਮੇਲ
 ਪੋਟ ਕੇ ਪਾਨੀ ਸੇਤਰ ਕਰ ਕੇ ਥੋੜਾ ਕੁ ਚਲ ਕੇ ਜਿਸ ਦਾਂਤ ਮੇਂ ਦਰਦ ਹੋ
 ਦਬਵੇ। ਫਹ ਦਵਾ ਕਿ ਦਰਦ ਦਾਂਤੋਂ ਕੋ ਔਰ ਕੀੜੇ ਕੋ ਮੁਛੀ ਦਿ ਪੈ ਔ
 ਰ ਕੀੜੇ ਕੋ ਬਾਹਰ ਲਾਵੇ ॥ ਬਾਬਰਿਗੋ ਕੇ ਦੋ ਪਾਂਚ ਛੇ ਪੋਟਲੀਥਾ ਪੈ
 ਪਾਣੀ ਮੇਂ ਜੋਸ ਕਰੇ ਪਸਏ ਕ ਪੋਟਲੀ ਛੇ ਕਰ ਦਾਂਤ ਕੇ ਨੀਚੇ ਦਬਵੇ
 ਜਬ ਕੇ ਸਰਦ ਹੋਵੇ ਦੂਸਰੀ ਦਬਵੇ ਕੀੜੇ ਅੰਦਰ ਪੋਟਲੀ ਕੇ ਜਮਾ ਹੋ
 ਗੇ। ਦੀਗਰ ॥ ਮਿਸੀ ਸੁਫੇਰ ਛੋਟੀ ਇਲਾਇਚੀ ਜੋਤ ਲਹ
 ਬਤ ਬਰਬਰੀ ਨੀਲਾ ਬੋਥਾ ਹਰ ਏਕ ਏਕ ਤੇ ਕਾ ਮਸਤਰੀ ਫੂਮੀ ਕ
 ਥਾ ਥਲੀ ਨੀ ਫਟਕਰੀ ਹਰ ਏਕ ਤੀਨ ਮਾਸੇ ਅਮਲਾ ਪਾਂਚ ਅਦਰ ਬੀ
 ਜਰ ਨੌਰ ਸਫੇਰ ਕੇ ਤੇਰੇ ਤੇਲਾ ਅਵਲ ਨੀਲਾ ਬੋਥੇ ਕੇ ਪੀਮੇ ਭੂਨੇ
 ਥਾਟ ਸਬ ਕੋ ਕੂਟ ਪੀਸ ਕੇ ਦਾਂਤੋਂ ਪਰ ਮਲੇ ਦਰਦ ਜੁ ਬਸ ਕੇ ਨਫ ਹੋਵੇ। ਦਵੇ।
 ਜਨਨਾ ਚਾਹੀਏ ਕਿ ਮਿਸੀ ਮਸਹੂਰ ਦਵਾਈ ਪੈ
 ਅਕਸਰ ਔਰ ਤੇਰੇ ਤੋਂ ਪਰ ਮਲਤੀ ਪੈ ਫਟਕੀ ਬਉਸ ਕੀ ਬਾਜੀ ਕਥ

੪੪ ਦੋ ਅੰਗ ਬਾਜੀ ਸੁਟੈ ਦੋ ਛੇਕ ਨ ਇਸ ਜਗਹ ਸੁਟੈ ਦ ਮਤਲੂਬ ਹੈ
ਦੀਗਰ ਕਿਦਰ ਦ ਦੋ ਕੋ ਫੂਰ ਕਰੇ ਜੜਕੋ ਮਜਬੂਤ ਕਰੇ
॥ ਗੋਸਤ ਮਜ਼੍ਹੂਕੋ ਜੋ ਗਲ ਗਿਆ ਹੋ ਨਿਕਾਲ ਲਵੇ ਨੀਲਾ ਬੋਥ
ਕੂਟ ਹਰ ਏਕ ਡੋਡੇ ਲਾ ਨਿਮਕ ਲਾਹੀ ਗੰਢੇ ਮਾਸੇ ਕਥ ਸੁਟੈ ਤੀਨ
ਮਾਸੇ ਜੀਰਾ ਭੂਨਾ ਹੁਆ ਤੀਨ ਮਾਸੇ ਧਨੀਆ ਭੂਨਾ ਹੁਆ ਸਤ ਮਾਸੇ
ਜੇਠ ਦੋ ਮਾਸੇ ਮਿਰਚ ਦੋ ਮਾਸੇ ਮਸਤਗੀ ਕਸੀ ਸਿਕ ਪੁਰ ਕਚਰੀ ਕਥਾ
ਬਚੀ ਨੀ ਹਰ ਏਕ ਦੋ ਮਾਸੇ ਸਬਕੋ ਕੂਟ ਪੀਸਕੇ ਨੀਲੇ ਬੋਥ
ਥੋਕੋ ਆਗ ਪਰ ਭੂਨ ਲੇਵੇ ਸਬ ਏਕ ਜਾ ਕਰਕੇ ਸੁਥ ਹਵਾ ਮਮਲੇ
ਚਾਰ ਘਕੀਤਕ ਪਾਨੀ ਦਾਤ ਜੇ ਨ ਲਗਾਵੇ ਔਰ ਯਹ ਮੰਜਨ ਦਾਤੋ ਕੋ
ਮਜਬੂਤੀ ਕੋ ਮੁਠੀ ਦ ਔਰ ਬੇਨ ਜੀਰ ਹੈ ॥ ਦੀਗਰ ਦਰ ਦ ਦੋ
ਕੋ ਫਿਲ ਫੋਰ ਦੂਰ ਕਰਤ ਹੈ ਮੁਜਰਬ ਹੈ ॥ ਅਰਕ ਰੀਧਕ ਕਾ
ਬੋਲੀ ਰੁਈ ਮੇ ਆਲੂ ਰਾਛਕੇ ਦਰ ਦ ਦੋ ਤੋ ਪਰ ਰਖੇ ਔਰ ਛੋਤੀਆਤ
ਕਰੋ ਕਿ ਦੂਸਰੇ ਦ ਦੋ ਪਰ ਅਰਕ ਨ ਲਗਾਨੇ ਪਵੇ ਔਰ ਜਾਨ ਨਾ ਚਹੀ
ਏ ਕਿ ਯਹ ਅਰਕ ਦ ਦੋ ਕੋ ਆਹਿਸਤ ਹ ਆਹਿਸਤ ਹ ਬੋਸੀ ਦ ਹ ਕ
ਬਤਾ ਹੈ ਔਰ ਗਿਰਾ ਦੇਤਾ ਹੈ ਲੇਕਨ ਬਹੁਤ ਦਿਨੋ ਮੇ ਮਗਰ ਦਰ ਦ ਦੋ
ਕਾ ਦੂਰ ਕਰਨੇ ਮੇ ਹੁਕ ਮਤੇ ਗਥੂਰਾਨ ਕਾਰਖਤਾ ਹੈ ਔਰ ਅਗਰ
ਉਸ ਜਗਹ ਬਸਬਬ ਦਰ ਦ ਦੋ ਕੋ ਵਰਮ ਮਸੂਕਾ ਔਰ ਗਲੇ ਕ
ਹੁਆ ਹੋ ਉਸ ਕੋ ਭੀ ਦੂਰ ਕਰਤਾ ਹੈ ॥ ਦੀਗਰ ਦਰ ਦ ਦੋ ਕਾ
ਔਰ ਵਰਮ ਉਸ ਕਾ ਔਰ ਦੋ ਤੋ ਕੀਜ ਕਸੇ ਮੁਨ ਜਚੀ ਹੋਨ ਦੂਰ ਕਰ
ਤਾ ਹੈ ਔਰ ਮੁਹ ਕੋ ਜੋ ਸਕੋ ਨ ਫਾ ਦੇਵੇ ॥ ਕੂਰ ਦਾਰ ਹਲਦ ਹਲਦੀ
ਮਜੀਠਯਾ ਮਚਹੀ ਕਰਕੀ ਯਕ ਮੇ ਥਪ ਛੋਟਾ ਬਾਗੀਕ ਪੀਸਕੇ
ਦੋ ਤੋ ਪਰ ਮਲੇ ॥ ਮੰਜਨ ਕਿ ਦ ਦੋ ਕੋ ਜਿਲਾ ਦੇਵੇ ਔਰ ਕਿਰਨੇ ਜੇ
ਬਾਜ ਰਖੇ ॥ ਮਸਤਗੀ ਦਰ ਹੀ ਨੀ ਇਲਾਇਚੀ ਕ ਪੁਰ ਕਚਰੀ
ਕ ਪੁਰ ਹੀ ਨੀ ਜੇਠ ਮਿਰਚ ਕਥ ਨੀਲਾ ਬੋਥ ਜੜਕੀ ਜੀਰਾ ਧਨੀ
ਆਹਰ ਏਕ ਏਕ ਏਕ ਡੋਲਾ ਨਿਮਕ ਸੀਗ ਦੋ ਤੋ ਕੋ ਕੂਟ ਪੀਸਕੇ ਮੰ

ਜਨਕਰੋ॥ ਮੰਜਨ ਕਿਦਾਂਤੋਕੇ ਮਜਬੂਤ ਕਰੇ ਔਰ ਮੁੰਹ ਮੇ ਖੁਸਬੋ ੪੫
 ਲਾਵੇ ਚੁਨਾਚੇ ਦਲੇਰ ਖਾਂ ਨੇ ਵਸਤੇ ਨਵਾਬ ਪਈ ਕੇ ਬਨਇਆ ਥਾ ਠਾਇ ੫੦
 ਦਾ ਕੀਆ ॥ ਮਸਤਗੀ ਕੀ ਸੀ ਤੁਖਮ ਮੈਨ ਫਲ ਸੋਠ ਬਿਰਮਾਨ
 ਸੰਗ ਜਰਪਤ ਬਿਰਮਾਨ ਸੁਹਾਗਾ ਬਿਰਮਾਨ ਸੰਗ ਸੁਰਮਾ ਨਿਮਕ
 ਸੇਂਧ ਪਰਏਕ ਤੋਤੁ ਤੋਲਾ ਮਰਚ ਸਮਾਪ ਪਸੀਆਂ ਬਿਰਮਾਨ ਕਬ ਸੁਰੇ
 ਦ ਜੀਰਾ ਬਿਰਮਾਨ ਹਰਏਕ ਤੋਤੁ ਤੋਲਾ ਨਾਗਰ ਮੋਥਾ ਛੇ ਤੋਲੇ ਸਬਕੇ
 ਕੁਟ ਪੀਸਕੇ ਮਸਕਵਾਬ ਸੇਂਦਰ ਤੋ ਪਰ ਮਥੇ ਪਾਨੀ ਜੇ ਗੁਰ ਗੁਰਰ
 ਕਰੇ ਮੁੰਹ ਕੇ ਸਫ ਕਰੇ ਪਾਨ ਖਾਵੇ॥ ਫੁਹਦਾ ਕਿਦਾਂਤ ਕੀ ਕੋ ਖਾਏ
 ਹੁਏ ਕੋ ਠਾਇ ਦਾਤੀ ਹੈ ॥ ਨੌਜਵਾਨ ਅਫ ਯੂਨ ਦਾਂਤ ਪਰ ਰਮੇਉ
 ਪਰ ਉਸਕੇ ਮੋਮ ਪਿਘਲਾ ਕਰ ਚੰਦ ਮਲ ਬਾਰਖੇ॥ ਦੀਗਰ
 ॥ ਘੜੀ ਜੀ ਕੁਟ ਪੀਸਕੇ ਸਿਰਕੇ ਮੇਮਿਲਾ ਕੇ ਦਾਂਤ ਕੇ ਨੀਚੇ ਦਥਾਵੇ ਕੀ
 ਕੁ ਮਰਜਾਏਗਾ॥ ਦੀਗਰ ॥ ਫਲ ਫੁਟ ਕਟਾਈ ਕੀ ਪਤੀ ੩
 ਲਕੜੀ ਵਜ਼ ਖੁਟ ਕੇ ਮਰਕ ਉਸਕਾ ਮੁੰਹ ਮੇ ਲੋਵੇ ਔਰ ਕੁਲੀ ਕਰੇ
 ਰੋਜ ਸੁਬਹ ਕੇ ਦਰਦ ਕੁ ਦਗੀ ਔਰ ਕਿਰਮ ਖੁਰਦ ਗੀ ਜਤੀ ਰਹੇ
 ਗੀ॥ ਦੀਗਰ ॥ ਦਰਦ ਦਾਂਤੋਂ ਕਾ ਜੋ ਸਰਦੀ ਸੇ ਹੋ ਦੁਰ ਹੋਗਾ ਇ
 ਸ ਦਵਾ ਕਾ ਨਾਮ ਫਿਅਵੀਥ ਅਜਨਾਨ ਹੈ ਕਲੀਮਿਰਚ ਅਕਰਕ
 ਰਹਾ ਹਿਗ ਨਰਕ ਚੁਰ ਨਿਮਕ ਬਰਾਬਰ ਕੁਟ ਪੀਸਕੇ ਸਹਿਦ ਮੇਂ
 ਗੋਲੀ ਥਾਂ ਪਕੇ ਸਾਢੇ ਮੇ ਖੁਸਕ ਕਰਕੇ ਏਕ ਗੋਲੀ ਦਾਂਤ ਕੇ ਨੀਚੇ ਦ
 ਥਾਵੇ॥ ਦੀਗਰ ॥ ਆਮਾਨ ਜਾਤ ਕੇ ਗਾਏ ਕੇ ਪੀ ਮੇ ਜੋ ਸਕੇ
 ਸਲਾਈ ਕੇ ਮੁੰਹ ਪਰ ਟੁਈ ਲਪੇਟੇ ਔਰ ਜੋ ਕਫ ਕਿਉ ਪਰ ਉਸ ਪੀ
 ਕੇ ਅਵੇ ਸਲਾਈ ਜੇ ਲੋਕ ਦਾਂਤ ਪਰ ਰਖੇ॥ ਦੀਗਰ ॥ ਲੇ
 ਮੁੰਹ ਕੇ ਬੀਜ ਕੁਟ ਕੇ ਨੀਚੇ ਦਾਂਤ ਕੇ ਦਥਾਵੇ॥ ਮੰਜਨ ਕਿ ਗੋਸਤ ਬੜੇ
 ਹੁਏ ਕੋ ਨਫਾ ਕਰੇ ॥ ਨੀਲਾ ਬੋਥਾ ਪੀਸਕੇ ਮਿਸਲ ਮਿਸੀ ਕੇ ਦਾਂਤ
 ਪਰ ਮਥੇ ਇਤਿਅਤ ਰਖੇ ਹਲਕੇ ਮੇਂ ਨਜਾਵੇ ਔਰ ਦਾੜੀ ਕੇ ਬਲੇ ਮੇਂ
 ਨ ਲਗੇ ਜਬਾ ਕੇ ਮਲ ਨੇ ਸੇਂਧ ਪਾਨੀ ਮੁੰਹ ਮੇਂ ਭਰ ਜਾਵੇ ਗਿਰਾ ਦੇਵੇ ਫਿਰ

ਕੁਲੀਕਰਕਰਪਾਨਖਵੇਂ। ਦੀਗਰਵਸਤੇਮਜਬੂਤੀਦੰਤਕੇ
॥ਨਿਮਕਦਰਿਆਪੀਸਕੇਮਦਰਕੇਦੁਪਮੇਭਿਗੋਵੇਅੰਠਖੁਸ
ਕਕਰੇਂਤੀਨਮਰਤਬਾਬਾਦਉਸਕੇਨਮਕਕੇਮਿਟੀਕੇਬਰਤਨਮੇ
ਰਖੇਫਿਰਉਸਬਰਤਨਕੇਆਗਪਰਰਖਕਰਆਗਜਲਵੇਂਇ
ਸਤੋਂਪਰਕਿਨਿਮਕਭੁਨਜਵੇਲੇਕਨਜਲੇਨਹੀਫਿਰਸਰਦਕਰੇ
ਕਬਨੋਂਤੋਲੇਤੁਤੀਆਛੇਤੋਲੇਫਰਕਫੀਛੇਤੋਲੇਸਬਕੇਬਾਹੀਕਕਰ
ਕੇਮਿਲਵੇਂਫਿਰਬੋਹੜਕੀਪਤੀਕੇਦੁਪਸੇਸਬਦਵੇਕੋਤਰਕਰੇਅੰਠ
ਖੁਸਕਕਰੇਫਿਰਪੀਸੇਅੰਠਨਰੇਲਕੇਪੋਸਤਮੇਰਖਛੇਵੇਂਹਰਸੁਬ
ਹਬੋੜਾਉਸਜੇਊਪਰਦੰਤਕੇਮਲੇਂ।

ਬਾਬ ਇਲਾਜ ਮੇਂ ਬੀਮਾਰੀ ਗਰਦਨ ਅੰਠ ਗਲੇਕੇਬਿਆਨਮੇਂ

ਮਨਜੀਰਕੇਵਰਮਢੀਲਗਲੇਮੇਹੋਤਪੈਇਲਾਜਉਸਕਾਬੜੀ
ਕਿਤਾਬੋਂਸੇਦੂੰਫਨਚਾਹੀਏਮਗਰਯਹਦਵਾਮੁਢੀਦਪੈਮੁੰਡੀਤੀ
ਨਤੋਲੇਪਾਨੀਮੇਂਤਰਕਰੇਂਸੁਬਹਮਲਕਰਕੇਛਾਨਕਰਪੀਵੇਂਕਈ
ਮਹੀਨੇਤਕਅਗਰਮਹੀਜਛੇਦਾਹੋਛੇਤੋਲੇਸੇਦੋਤੋਲੇਤਕਦੇਵੇਂ
ਦੁਹਦਵਕਿਆਵਾਜਪੜੀਹੁਈਕੋਫਇਦਾਬਖਸੇ॥ਚਾਵਲ
ਗੁੜਮੇਂਪਕਾਕਰਖਿਝਾਵੇਂਦੁਕਤਜੇਨੇਕੇਸਿਕਮਜੇਰਹੋਕਰਖਵੇਂ
ਬੋੜੀਦੇਰਕੇਬਾਦਦੋਚਮਚੇਪਾਨੀਗਰਮਪੀਵੇਂਅੰਠਜੇਰਹੇਫਿਰਸ
ਰਦਪਾਨੀਨਾਪੀਵੇਂਦੋਤੀਨੋਰੇਜਐਸਹੀਕਰੇਂ॥ਦੁਹਦਵਕਿਹਲ
ਕਮੇਅਟਕੀਹੁਈਹਭੀਕੋਨੀਰੇਛੋਜਤੀਹੋ॥ਅਸਪਦਿਹਮਗ
ਪਾਨੀਗਰਮਕੇਦੇਵੇਂ। ਦੀਗਰ॥ਬੁਖਮਸਰਸਕੋਟਪੀਸ
ਕੇਦੋਂਕਹਿਜਦੋਹਿਜਾਸਹਿਦਮੇਂਮਿਲਾਕਰਹਾਂਡੀਮਿਟੀਮੇਕਿਜਿ
ਸਮੇਂਪਾਨੀਨਛੁਆਹੋਸਰਪੋਸਕਰਕੇਮਾਸਕੇਅਟੇਜੇਮਜਬੂਤ
ਬੰਦਕਰਕੇਚੌਦਹਰੇਜਾਛਤਾਬਮੇਰਖੇਫਿਰਮੁੰਹਖੋਲੇਅੰਠ

ਰੋਜ਼ ਏਕ ਤੇਲਾ ਉਸ ਜੇ ਖਾਵੇ ਔਰ ਬਾਦੀ ਔਰ ਖੁਸ਼ਕੀ ਔਰ ਮਿਸ ੪
 ਲ ਉਸ ਕੇ ਸੇ ਪਰ ਹੋ ਜ ਕਰੇ ਬਇਨ ਇਤ ਇਲਾਹੀ ਏਕ ਹਫਤਾ ਮੇਂ ਦ
 ਫਾ ਹੋਵੇ ਮੁਜਰਬ ਹੈ ਹਰ ਚੰਦ ਕਿ ਯਹ ਦਵ ਬਹੁਤ ਬਦ ਬੇਦ ਔਰ ਰੀ
 ਦੀ ਹੋਤੀ ਹੈ ਲੇਕਨ ਨਫਾ ਇਸ ਕ ਜਿਆਦਾ ਇਸ ਸੇ ਹੈ ॥ ਦਵਾਈ ਕਿ
 ਖਨ ਜੀਰ ਕੇ ਦੂਰ ਕਰਤੀ ਹੈ ਔਰ ਮੁਜਰਬ ਹੈ ॥ ਏ ਲੁਆ ਅਰਬੀ
 ਬੋਲ ਨ ਸੀਤ ਜਵਤਰੀ ਜਾਵਰਸ ਹਰ ਏਕ ਜਾ ਬੋਤੀ ਨਾਮਾ ਸੇ ਪਿਤ ਹ ਕ
 ਨਫਜ ਦਇਆਈ ਕ ਕਾਦੂਰ ਹਰ ਏਕ ਰਾਹਤੀ ਜਾਠਰਾਨ ਪੈਨੇ ਦੇ ਮਾ
 ਸੈ ਨ ਕ ਛਿਕ ਨੀ ਸਾਤ ਮਾਸ ਜਿਥੇ ਕੋ ਕਟ ਪੀਸ ਕੇ ਕਪੜੇ ਮੇ ਛਾਨੇ ਔਰ
 ਰਚਰਤੀ ਬਨੇ ਕੇ ਪਾਨੀ ਮੇ ਮਲਾ ਕਰ ਨਾਸ ਲੇਵੇ ਤੀ ਨ ਰੋਜ ਤਕ ਇ
 ਸੀਤ ਰਹ ਕਰੇ ਰੋਜ ਕੇ ਬਾਦ ਨਾਸ ਲੇ ਚੰਦ ਰੋਜ ਮੋ ਕੁਫਰ ਖੋ ਖਨ
 ਜੀਰ ਤਹ ਲੀਭ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ ॥ ਦਵਾਈ ਕਿ ਸੰਦੂਰ ਕੇ ਖਨੇ ਸੇ ਗਲ
 ਬੰਦ ਹੋਤ ਹੈ ਫਾਇਦਾ ਕਰਤੀ ਹੈ ॥ ਗੁਲ ਚਰਾਗ ਕ ਕਿ ਜਿਸ ਕੋਟੇ
 ਮਕਹਿਤੇ ਹੈ ਜਲਾਹੁਆ ਪਾਨੀ ਮੇ ਰਖ ਕੇ ਖਿਲਾਵੇ ਕੋ ਆਵੇ ਗੀ ਗ
 ਲਾ ਖੁਲ ਜਾਵੇਗਾ ਔਰ ਅਗਰ ਸੰਦੂਰ ਕੇ ਖਨੇ ਸੇ ਬੋੜਾ ਜਮਾਨ ਗੁ
 ਜਰ ਹੋਤੇ ਸੰਦੂਰ ਬਜਨ ਸਨ ਉਸੀ ਤਰਹ ਨਿਕਲੇਗਾ ॥

ਬਾਬ ਇਮਰਾਜ ਮੁੰਹ ਔਰ ਜਬਾਨ ਔਰ ਲਬ ਔਰ ਗਲੇ ਕੇ ਬਿਆਨ ਮੇ

ਫਸਲ ਮੁੰਹ ਕੇ ਇਮਰਾਜ ਮੇ ॥ ਦਵਾਈ ਕਿ ਮੁੰਹ ਕੀ ਬਦਬੂ
 ਦੂਰ ਕਰਤੀ ਹੈ ਜਮਾਕ ਯਨੇ ਤੰਤਰ ਕ ਕੂਟ ਪੀਸ ਕੇ ਦਾਤੋਂ ਪਰਮਲੇ
 ਦੀ ਗਰ ਮੁੰਹ ਔਰ ਜਬਾਨ ਔਰ ਲਬ ਕੇ ਜਖਮ ਕੇ ਏਕ ਰੋਜ
 ਮੇ ਦੂਰ ਕਰਤੀ ਹੈ ਔਰ ਫੋੜੇ ਔਰ ਦਨੇ ਕੋਤੀ ਬਹੁਤ ਮੁਠੀ ਦ ਹੈ ॥
 ਨੀਲਾ ਬੋਥਾ ਕੂਠ ਕਥ ਪਾਪਵੀਆ ਤੀਨੋ ਕੋ ਬਾਗੀਕ ਕਰ ਕੇ ਮਲੇ
 ਲੇਕਨ ਚਾਹੀਏ ਕਿ ਨੀਲੇ ਬੋਥੇ ਕੋ ਭੂਨ ਲੇਵੇ ਤਾ ਸੁਫੈਦ ਹੋ ਜਾਵੇ ॥
 ਦੀ ਗਰ ॥ ਕਿ ਮੁੰਹ ਕੀ ਬਦਬੂ ਦੂਰ ਕਰਤੀ ਹੈ ਪੁਦਨੇ ਕੇ ਪਾਨੀ ਸੇ

੩੮ ਮੁੰਹਕੋ ਮੁਤਵਤਰ ਧੋਵੋਂ। ਦੀਗਰ ਸੰਕਜ ਬੀਨ ਔਰ ਧਨੀਆਂ
 ੧੧ ਔਰ ਰਾਜ ਸਮਾਧ ਤੀਨੋ ਕੋ ਪੀਸ ਕਰ ਨਿਹਾਰ ਖਾਵੋਂ। ਦੀਗਰ
 ॥ ਮੁਸਕ ਕੁਜਰ ਇਲਾਇਚੀ ਮੁਲਨੀ ਅਮਲਾ ਜਬ ਬਰਾਬਰ
 ਖੀਸ ਕੇ ਗੋਲੀਆਂ ਬਨਵੇਂ ਏਕ ਗੋਲੀ ਮੁੰਹ ਮੇਂ ਰਖੋਂ। ਦੀਗਰ ॥
 ਸ਼ਰਾਬ ਕੀ ਬੋਕੋ ਮੁੰਹ ਜੇ ਦੂਰ ਕਰਤੀ ਹੈਂ ਪਾਨੀ ਕਾ ਪਾਸ ਕੇ ਬਨੇ ਲੋਕ ਕਿ
 ਕੀਮਤ ਪੁਖਤ ਹੋ ਔਰ ਪਕਾਨ ਹੋ ਉਸ ਕੇ ਸਾਏ ਮੇਂ ਮੁਸਕ ਕਰ ਕੇ ਰਖ
 ਫਿਰੇ ਬਰਵਕਤ ਹਾਜ਼ਰ ਕੇ ਰਖਵੇਂ ਬੋਦੂਰ ਹੈਂ। ਦੀਗਰ ॥
 ਅਗਰ ਲਹਸਨ ਜਬਾਟ ਰੁਸਤਾ ਹੋ ਮਸਕੇ ਕੇ ਹਲਕੇ ਮੇਂ ਲੇਜ
 ਵੇਬਾਦ ਯਹੀ ਦਵਾ ਕਿ ਸ਼ਰਾਬ ਕੀ ਬੋਕੋ ਦੂਰ ਕਰਤੀ ਹੈਂ ਚਬੇ ਲਾਭ ਨ ਕੀਏ
 ਬਿਲਕੁਲ ਜਾਤੀ ਰਹੇਗੀ। ਦੀਗਰ ॥ ਕਿਊਸਕ ਤੋਲੇ ਬੋਕੋ
 ਮੁਠੀ ਦੋ ਪੀ ਔਰ ਨੀਮ ਕਾ ਧਾਮ ਮਿਲਾ ਕਰ ਉਪਰ ਨਾਫ ਕੇ ਰਖੋਂ।
 ਦੀਗਰ ॥ ਮਗਜ਼ ਤੁਖਮ ਤਰਬੂਜ ਕੇ ਪੀਸ ਕਰ ਸਬ ਪਰਮਲੇ
 ॥ ਦੀਗਰ ॥ ਖੀਰੇ ਕਾ ਸਿਰ ਕਾਟ ਕਰ ਧਾਮ ਮੇਂ ਜੋ ਕਫ ਉ
 ਜਾਏ ਨਿਕਲੇ ਤਾੜਤਾੜਾ ਲਥ ਪਰਮਲੇਂ। ਰਸ ਕਾਨ ਕੇ ਇਮ
 ਰਾਜ ਮੇਂ ॥ ਦਵਾ ਕਾਨ ਕੇ ਦਰਦ ਕੀ ॥ ਸ਼ੀਰ ਹ ਅਦਰਕ
 ਤਿਲੀ ਕਤੇਲ ਸੁਹਾਦ ਨੀਮ ਕਾ ਸੰਭਾ ਸਬ ਕੇ ਹਾਮਲ ਜਨ ਕੇ ਕਰ ਬਹ
 ਮਿਲਾ ਕਰ ਗਰਮ ਕਰ ਕੇ ਕਾਨ ਮੇਂ ਟਪਕਵੇਂ। ਦੀਗਰ ॥
 ਪਤੀਮਦਾਰ ਕੀ ਕਿਜਰ ਦੀ ਮਾਇਲ ਹੋ ਹਰ ਦੋਤਰਫ ਪੀ ਮਲ ਕੇ
 ਤਵੇ ਪਰ ਰਖੇਂ ਜਿਸ ਵਕਤ ਬਗਾਹੇ ਵੇ ਦੇ ਕਤਰੇ ਨੀਮ ਕਾ ਰਾਮ ਕਾ
 ਮੇਂ ਟਪਕਵੇਂ। ਦੀਗਰ ॥ ਰਸਿਤ ਹੁਮਰਾਹ ਦੂਧ ਕੇ ਪੀਸ ਕ
 ਰ ਨੀਮ ਗਰਮ ਕਾਨ ਮੇਂ ਟਪਕਵੇਂ ਦਰਦ ਔਰ ਖਾਬ ਸੁਣੇ ਟੋ ਦੂਰ ਹੋ
 ਜਵੇਂਗੇ। ਦੀਗਰ ॥ ਏਲੁਆ ਹਮਰਾਹ ਰੋਗ ਨ ਚੰਬੇਲੀ ਕੇ
 ਹਲਕਰ ਕੇ ਨੀਮ ਗਰਮ ਕਾਨ ਮੇਂ ਟਪਕਵੇਂ। ਦੀਗਰ ॥
 ਮੇਥੀ ਕੇ ਦਾਨੇ ਕੇ ਦੁਧ ਮੇਂ ਤਰਕਰ ਕੇ ਪਿਲਾਵੇਂ ਔਰ ਕਾਨ ਮੇਂ ਭੀ ਟਪ
 ਕਵੇਂ ਖਾਬ ਸੁ ਔਰ ਦਰਦ ਪੀਪ ਬਹ ਨੇ ਕੇ ਬਹੁਤ ਮੁਠੀ ਦ ਹੈਂ।

ਔਰ ਬੇਹਤਰ ਦੁਪਕਾਨ ਮੇਂ ਭਾਲੇ ਕੇ ਵਾਸਤੇ ਔਰ ਤਕਾ ਦੁਪ ਹੈ।
 ਦੀਗਰ ॥ ਮਹਾਰਾਜਾ ਦੁਪ ਲੜਕੇ ਕੇ ਪਾਸ ਬੈਠੇ ਮਿਲ ਕੇ
 ਕਾਨ ਮੇਂ ਟਪਕਾਵੇਂ ਦਰਦ ਮੋ ਕੂਟ ਹੋਗਾ। ਦੀਗਰ ॥ ਕਿਆਵਾ
 ਜ ਕਾਨ ਔਰ ਪੀਪ ਕੇ ਬਹਨੇ ਕੇ ਬਾਜ ਰਖਤੀ ਹੈ ਸੰਭਾਊ ਕੀ ਪਤੀ ਚੰਬੇ
 ਲੀ ਕੀ ਪਤੀ ਮਦਾਰ ਕੀ ਪਤੀ ਭੰਗਰੇ ਕੀ ਪਤੀ ਲਹਸਨ ਕੀ ਜੜ੍ਹ ਕੇ ਲੇ
 ਕੀ ਪਤੀ ਤੁਲਸੀ ਕੀ ਜੜ੍ਹ ਸਹਜੇ ਕੀ ਪਤੀ ਭਟਕਟਾਈ ਅਦਰਕ ਪਤੀ
 ਕਰੇ ਲੇ ਕੀ ਸਬ ਚੀਜੋਂ ਕਾ ਸੀਰਾ ਅਲਹਦਾ ਅਲਹਦਾ ਨਿਕਾਲ ਕਰ ਬਰ
 ਬਰ ਲੇਵੇ ਔਰ ਸਬ ਚੀਜੋਂ ਸੇ ਦੁਗਨ ਭੇਲ ਡਿਲੀ ਕਾ ਮਿਲਵੇ ਔਰ ਸਾਤ ਰੋ
 ਜਤ ਕਰ ਖਛੋਂ ਹੋਰ ਰੋਜਤ ਕਰ ਕਿਸੀ ਚੀਜ ਸੇ ਹਿਲਾਏ ਜਵੇਂ ਬਹੁਤ ਸਤ
 ਵੇਰੋਂ ਜਨਮ ਆਗਾ ਪਰ ਜੇ ਸਦੇਂ ਯਹ ਤਕ ਕਿਸੀ ਰਹਜਲ ਕਰ ਖਾ
 ਲਸਤੇ ਲਹਹ ਜਾਵੇ ਪਸਹ ਰੋਜ ਦੇ ਮਰਤਬਾ ਚੰਦ ਕਤਰੇ ਕਾਨ ਮੇਂ ਟਪ
 ਕਾਵੇਂ। ਦੀਗਰ ॥ ਸਹਦ ਖਾਲਸ ਕਾਨ ਮੇਂ ਟਪਕਾਵੇਂ ਪੀਪ ਬੰਟ
 ਹੋਜਵੇਗੀ। ਦੀਗਰ ॥ ਲੇਹ ਬਾਠੀ ਕੀ ਪੀਸ ਕੇ ਬੋਝਾ ਕਾਨ ਮੇਂ
 ਭਾਲੇ ਪੁਖਤ ਗੀ ਔਰ ਪੀਪ ਔਰ ਗੀਦਗੀ ਕਾਨ ਕੀ ਦੂਰ ਹੋਗੀ।
 ਦੀਗਰ ॥ ਮੁਰਗ ਖਾਨ ਗੀ ਕੇ ਅੰਡੇ ਕੀ ਸੁਫੇ ਦੀ ਕਾਨ ਮੇਂ ਟਪਕਾਵੇਂ
 ਦਰਦ ਦਫ ਹੋਗਾ। ਦੀਗਰ ॥ ਮੋਰ ਕਾ ਪਰਗਾਏ ਕੇ ਘੀ ਮੇਂ ਕਟੇ
 ਔਰ ਸਿਰਕਾ ਚੰਦੀ ਕੀ ਫੂਝੇਂ ਕਾ ਪਾਨੀ ਹਰ ਏਕ ਆਦਹ ਸੈਰ
 ਲੇ ਕਰਤਾ ਮਾਮ ਕੇ ਏਕ ਜਾ ਜਸ ਕਰੇ ਏਸਤਰਹ ਕਿਸਿਵਾਇ ਰੋਗ ਨ
 ਕੇ ਕੁਛ ਨ ਰਹੇ ਪਸਕਾਨ ਮੇਂ ਟਪਕਾਵੇਂ ਦਰਦ ਦੂਰ ਹੋਗਾ। ਦੀ
 ਗਰ ॥ ਬੋਹੜ ਕੀ ਜੜ੍ਹ ਟੁਕੜੇ ਕਰ ਕੇ ਰੋਗਾਨ ਮੇਂ ਭਾਲੇ ਪਸਕਾ
 ਨ ਮੇਂ ਟਪਕਾਵੇਂ ਦਰਦ ਸਰਦੀ ਦਫ ਹੋਜਵੇਗਾ। ਦੀਗਰ ॥
 ਅਜੀਬ ਦਵਾ ਪੈ ਕਿ ਦਰਦ ਕਾਨ ਕੁਛ ਲਹਲਾ ਦਫ ਹੋਤਾ ਹੈ ਤਾ
 ਜੀ ਮਛਲੀ ਕੇ ਆਗਾ ਪਰ ਰਖੇ ਜੇ ਰੋਗਾਨ ਕਿਉਂ ਜਾਏ ਨਿਕਲੇ ਉਸ
 ਕੇ ਤੀਨ ਰੋਜਤਕ ਸੁਬਹ ਕੇ ਕਾਨ ਮੇਂ ਭਾਲੇ ਕਿਸਬਤ ਦਬੀਰੋ ਜੇ ਨਫ
 ਜਿ ਆਦ ਹੋਗਾ। ਦੀਗਰ ॥ ਕਪੜਾ ਚੰਦਾ ਹੈ ਨੇ ਕੇ ਦੂਰ ਕਰ

੫. ਤੀਹੋ ਔਰਤ ਕੇ ਰੂਪ ਮੇਂ ਗੋਰੂ ਮਿਲਾ ਕਰ ਚੰਦ ਕਤਰੇ ਮੁਤ ਵਤਰ ਕਾਨ
 ੬. ਮੋਢ ਲੇਂ। ਈਗਰ ॥ ਕਾਨ ਕੇ ਨਾ ਸੋਰ ਅੰਗ ਪੀਪ ਨਿਕਲ ਨੇਕ
 ਨਠਾ ਕਰਤੀ ਪੈ ਛੋਟਾ ਘੋਂ ਘਾ ਜਾਨਦਾਰ ਪਉ ਸੋਰ ਖਰਲ ਮੇਂ ਬਾਰੀ
 ਕ ਕਰੇਂ ਬਰਾਬਰ ਉਸ ਕੇ ਤੇਲ ਸਰਜੇ ਕਾ ਮਿਲਾਵੇਂ ਔਰ ਚੋਗਨ ਹਰ ਦ
 ਵਾਯ ਨੇ ਚਰ ਸੋਰ ਪਾਨੀ ਡਲੇਂ ਬੂਟ ਉਸ ਕੇ ਪਕਵੇਂ ਤੋਂ ਰੋਗਨ ਰਹ ਜਾ
 ਦੇ ਚੰਦ ਕਤਰੇ ਕਾਨ ਮੇਂ ਪਕਵੇਂ ਔਰ ਘੋਂ ਘਾ ਚੋਗਨ ਮਜ਼ਕੂਰ ਮੇਂ
 ਬਗੈਰ ਪਾਨੀ ਡੁਨ ਕਰ ਕਾਨ ਮੇਂ ਪਕਵੇਂ ਤੋਂ ਮੁਫੀਦ ਪੈ ਅਗਰ ਰੋਗ
 ਨ ਸਰਜੇ ਕਾਨ ਮਿਲੇ ਤੋਂ ਰੋਗਨ ਡਿਲੀ ਕਾ ਮਿਲਾ ਲੇਵੇਂ। ਈਗਰ
 ॥ ਕਾਨ ਕਾ ਮੇਲ ਦੂਰ ਹੋਤਾ ਪੈ ਖਰੀਜ ਪਾਨੀ ਮੇਂ ਪੀਸ ਕਰ ਦੇਤੀ ਨਕ
 ਤਰੇ ਕਾਨ ਮੇਂ ਪਕਵੇਂ। ਬਾਬ ਦਿਲ ਕੀ ਦਵਾ ਮੇਂ ॥ ਜਾਨ ਨਾ ਚ
 ਹੀਏ ਕਿ ਦਿਲ ਬੜਾ ਉਜੜ ਪੈ ਦਵ ਉਸ ਕੀ ਬਹੁਤ ਜਲਦ ਚਾਹੀਏ ਜਿ
 ਸਤਰਹ ਕਿਉ ਜਮੇ ਮਾਦਾ ਪੈ ਚੰਦ ਦਵ ਉਸ ਕੀ ਯਹਾਂ ਲਿਖੀ ਜਾਤੀ
 ਪੈ ਦਵਾਈ ਕਿਤ ਪਾਕ ਦਿਲ ਜੋ ਬਸ ਬਸ ਗਭਮੀ ਕੋ ਹੋ ਦੂਰ ਕਰਤੀ ਪੈ
 ਪਾਨੀ ਆਂ ਪਾਨੀ ਮੇਂ ਬਕਦਰ ਹਾਜਤ ਤਰਕਰ ਕੇ ਤਮਾਸਾ ਬਹਵਾ
 ਮੇਰ ਖੇਂ ਸੁਬਹ ਉਸ ਕਾ ਪਾਨੀ ਲੋਕਰ ਮਿਸਰੀ ਮਿਲਾ ਕੇ ਪੀਵੇਂ।
 ਈਗਰ ॥ ਕਿ ਅਮਰਾਜ ਦਿਲ ਕੇ ਜੋ ਸਬ ਬਸਰੀ ਕੋ ਹੋ ਚਾਇਦ
 ਦੇਤੀ ਪੈ ਠਕੋਰ ਮੂਲ ਤੀਨ ਮਾਸੇ ਕੁਟ ਪੀਸ ਕੇ ਸਹੁਦ ਮੇਰੋ ਲੀਥਾ ਧਕ
 ਰੀਖ ਲਵੇਂ। ਈਗਰ ॥ ਕਿ ਹੋਲ ਔਰ ਨਾਤੁਵਾਨੀ ਦਿਲ ਕੇ ਦੂਰ
 ਕਰਤੀ ਪੈ ਗੁਲਾਬ ਤੀਨ ਤੇਲੇ ਮਿਸਰੀ ਛੇ ਮਾਸੇ ਦੇ ਨੇ ਕੋ ਚਾਦੀ ਕੇ ਬਰਤਨ
 ਤੇ ਛਾਲ ਕੇ ਅਗ ਪਰ ਖੇਂ ਜਬ ਕਿ ਆਪ ਪਾਨੀ ਜਲ ਜਵੇ ਉਤਰ ਕੇ ਸਾਧ ਕੇ
 ਪਸਨੇ ਸੁਕਰੇਂ। ਈਗਰ ॥ ਤਾ ਪਕ ਦਿਲ ਔਰ ਸੀਤ ਬਾਰ ਔਰ
 ਸਾਲੀ ਖਿਉਣੀ ਆ ਕੇ ਮੁਫੀਦ ਪੈ ਚੰਦ ਨੀਲ ਬਗੀ ਰਿਓਰ ਖਤਾਈ ਅ
 ਥਾ ਠਲਦੀ ਇਸ ਕੀ ਦਹਰੂ ਬਹੇਰਾ ਅਮਲਾ ਤੰਤਰ ਕ ਮੂਲ ਠੀ
 ਸੋਨ ਜੜ੍ਹ ਇੰਦ੍ਰ ਇਨ ਕੀ ਅਮਲ ਬੇਦ ਇਲਾਇਚੀ ਛੋਟੀ ਕਕੋਲੀ ਖਰਕੋਲੇ
 ਸਹੁਦੇ ਖਾਥ ਰਿਗ ਦਾਰ ਚੀਨੀ ਮਦਾਸ ਅਨਾਬ ਨਾਥੇ ਸਰ ਚੋਬ ਦੇ

ਵਦਰ ਮੇਦਮਹਾ ਬੈਤਰਜ ਮਗਜ ਅਮਲਤਾਜ ਮੁਨਕੀਇਫਲ ਪ
 ਮੁਜੀਠ ਬਧਾਥਾਂ ਚਿਤਰਕ ਫਲਸਾਧਨੀਆ ਛੁਹਾਰਾ ਪਾਰਹ
 ਠਕੌਰ ਮੁਲਜੀਰਾ ਸੁਫੈਦ ਪੀਪਲ ਮੋਬਤਲੀਸ ਪਤਰ ਤੰਤਰੀਕ
 ਤਤਰ ਬਾਲਾਖਰਜਾਰ ਯਾਨੇ ਮਗਜ ਰੋਬ ਖਰਤੂਖਮ ਕੰਜਬਦਾ
 ਰੀਕੰਦ ਜਵਾਂਸਜਬਕੋ ਬਰਾਬਰ ਕੁਟ ਪੀਸਕੇ ਸੀਰਾ ਬਾਂਜਾਵ ਸੀ
 ਰਾਤਰੀਜ ਮੋਂਤਰਕਰੋ ਅਗਰਤਰੰਜਨਾ ਮਿਲੇਤੋ ਸੀਰਾ ਲੇਮੁ ਮੇਤਿ
 ਆਰ ਕਰੋ ਅੰਗਮਵਜਨ ਸਬਦੀਜੋਕੇ ਮਿਜਰੀਮਿਲਾਵੇ ਅੰਗਬੋ
 ਰਾਸਹਦਤੀ ਬਕਦਰੇ ਮਾਜੂਨ ਬਨਠੇਕੇ ਹੋ ਦਾਖਲਕਰਕੇ ਛੁਪੇ ਬਦ
 ਦੋਤੀਨ ਮਾਜੇ ਸੇਜੂਕਰੇ ਦਸਮਾਜੇ ਤਕ ਬਕਦੇ ਹਰਰੋਜ ਆਦਮ
 ਸਾਜਿਆਦਹਕਰੋ ਅੰਗਦੀਐਂਰਤੋਲ ਅੰਗਸਾਗ ਅੰਗ ਮਛਲੀ
 ਸੇਪਰਹੋਜਕਰੋ ॥ ਈਗਰ ॥ ਕਿਹੋਲ ਦਿਲਕੋ ਮਜਰਬਹੋ
 ॥ ਕੋਊਏ ਕਾਗੋਸਤ ਪਕਾਕਰ ਖਾਵੇ ॥

ਬਾਬਇਮਰਾਜ ਸੀਨਾ ਅੰਗੀਫਲ ਮੇਂ

ਫਲਸ ਇਮਰਾਜ ਫੀਫਲਕੋ ਮਾਨਿੰਦ ਖਾਂਸੀਐਂਰ ਜੀਕੁਲਨਠਸਜ
 ਨੇਦਮਹਕੀਂਦਵਾਈਏ ਖਾਂਸੀਕੀ ॥ ਆਕਰਕਰਹਾਕਲੀਮਿਰ
 ਰਪੇਸਤ ਅਨਾਰ ਅਜਮੁਦ ਬਾਂਸੋਕੀ ਪਤੀ ਖਟਾਈਕੀ ਜੜ ਬਝੁ
 ਲਕੀਛਲ ਸੰਜਾਰ ਸੁਫੈਦਨਿ ਮਕ ਸੰਗਨਿ ਮਕਸਾਂਬਰ ਹਰਏਕਏ
 ਕਟਾਂਕ ਅਫਸੂਨ ਦੋਮਾਜੇ ਸਬਕੋ ਕੁਟ ਪੀਸਕੇ ਮਕਦਾਰ ਚਨੇਕੇ ਸੀ
 ਰਹ ਅਦਰਕ ਮੇਂਗੋਲੀ ਬਾਂਧੇ ਪਸਏਕ ਗੋਲੀ ਮੁੰਹ ਮੇਂ ਰਖੇ ਅੰਗ ਪਾਨੀ
 ਉਸਕਾ ਨਿਗਲਜਾਵੇ ਖਾਂਸੀਸਰਦੀ ਐਂਰਤਰੀਕੀ ਦੂਰਹੋਜਾਵੇਗੀ ॥
 ਈਗਰ ॥ ਜਵਾਖਰ ਤੰਡਟਾਂਕ ਅੰਗਮਿਰਚ ਤੀਠਟਾਂਕ ਪੀਪ
 ਲਛੈਟਾਂਕ ਅਨਾਰਦਾਨ ਬਾਰਹਟਾਂਕ ਪੁਰਾਨ ਭੁਝ ਆਠਤੋਲੇ ਜਬ
 ਕੋਕੁਟ ਪੀਸਕੇ ਗਲੇਲਹਬਧੇਏਕ ਗੋਲੀ ਚੁਬਕੇਏਕ ਸਾਮਕੋ ਮੁੰਹ
 ਮੇਂ ਰਖੇ ਅੰਗ ਪਾਨੀ ਉਸਕਾ ਨਿਗਲਜਾਵੇ ਅੰਗ ਅਗਰ ਬਜਾਏਅ

ਨਾਹਦਾਨ ਕੇ ਪੇਸਤ ਅਨਾਥਾ ਹਲੇਲਾ ਵਾਖਲ ਕਰੇਂ ਤੇ ਮਧਿਯੋ
 ਦੀਗਰ ॥ ਚਰਕਿਸਮਕੀ ਖਾਂਸੀ ਦਫਹੋਵੇ ॥ ਕਾਕਡਾਸੀਗ
 ਰੂਪੀਸਕੇ ਮਕਦਰ ਮਿਰਚ ਕੇ ਗੋਲੀ ਬਾਂਧਕਰ ਮੁਹਮੇਰਖੇ ॥
 ਦੀਗਰ ਵਾਸਤੇ ਮਰਜ਼ ਫੀਫੜਾ ਕਿਯਹ ਬਚੇਕੋ ਅਕਸਰ ਹੋਤਾ ਹੈ
 ਇਸਜੇ ਉਸਕੇ ਰੁੱਥਾ ਕਹਤੇ ਹੈ ਇਥਾਜ ਉਸਕਾ ਜੁਥਾ
 ਬਦੇਨ ਹੈ ਐਥਾਯਹ ਜਮਾਦਫੀ ਮੁਫੀਦ ਹੈ ॥ ਸਮਰਾ ਅਰਬੀ
 ਇਕਤੋਲਾ ਏਲੁਆਫੇ ਮਾਜੇ ਮੋਰੇਫੇ ਮਾਜੇ ਸਬਕੇ ਪੀਸਕਰ ਪੀਕ
 ਵਾਰਕੇ ਖਾਨੀ ਮੇਥਿਲਾ ਕਰ ਜੀਨ ਪਰਜਮਾਦਕਰੇਂ ॥ ਦੀਗਰ
 ਜਤੇ ਖਾਂਸੀਕੇ ਦਰਖਤ ਮਦਾਰਕੀ ਪਤੀ ਮਿਰਚ ਨਿਮਕ ਜਾਂ ਬਰ ਬਰਾ
 ਬਰ ਪੀਸਕੇ ਬਕਟਰ ਮਿਰਚ ਕੇ ਗੋਲੀ ਬਾਂਧੇ ਏਕ ਗੋਲੀ ਖਾਵੇਂ ਜੇ ਖਾਂਸੀ
 ਸਰਦੀ ਸੇਹੋ ਉਸਕੇ ਮੁਫੀਦ ਹੈ ਐਥਾ ਦਮਾ ਐਥਾ ਤਾਜ਼ਾ ਪਿਲੀਕੋਡੀ ਫਾਇ
 ਏਮੰਦ ਹੈ ॥ ਦੀਗਰ ॥ ਦਰਖਤ ਮਦਾਰ ਕੇ ਫੂਲ ਕਿਛੁ ਲੇਨਹੋ
 ਏਕ ਹਿਸਾ ਮਿਰਚ ਚਾਹਿਸਾ ਏਨੇਕੋ ਮਿਲਕਰ ਗੋਲੀ ਬਾਂਧੇ ॥
 ਦੀਗਰ ॥ ਮਦਾਰ ਕੇ ਫੂਲ ਕਿਜਿਨਕ ਮੁਹਬੰਦ ਹੈ ਆਦਸੇਰਾ
 ਜਵਾਇਨ ਪਉਸੇਰ ਕਲਾਤੂਕ ਪਉਸੇਰ ਸਬਕੇ ਬਹਮ ਪੀਸਕੇ ਸ
 ਏ ਮੇਂ ਖੁਸਕ ਕਰੇਂ ਸੁਬਹਕੇ ਏਕ ਹਥੇਲੀ ਠਰਾਖਵੇਂ ਤੁਰਸੀ ਐਥਾ ਬਦੀ
 ਸੇਪਰ ਹੋਜਕਰੇਂ ਖਾਂਸੀ ਐਥਾ ਦਮਾ ਐਥਾ ਬਉਕੋਲਾ ਬਲਕੇ ਸਬਇ
 ਮਰਜ਼ ਜਿਕਮਦ ਜੀਨ ਦੂਰ ਹੋਜਵੇਗੇ ॥ ਦੀਗਰ ॥ ਮਦਾਰ
 ਕੀ ਪਤੀ ਤਾਜ਼ੀ ਨਿਕਲੀ ਹੁਈ ਬਹਮਾਹ ਬੰਗਲਾ ਪਾਨ ਮੁਸਾਲ
 ਵਾਕਕੇ ਖਾਵੇਂ ਇਸੀ ਤਰਹ ਕਿਫਸਲ ਜੌਕੇ ਮੇਂ ਪਹਲੇ ਰੋਜ ਏਕ ਪਤ
 ਦੂਸਰੇ ਰੋਜ ਤੇਤੁ ਪਤ ਤੀਜਰੇ ਰੋਜ ਦੋ ਪਤੇ ਚੌਥੇ ਰੋਜ ਚਾਈ ਪਤੇ ਪਾਂਚ
 ਵੇਂ ਰੋਜ ਤੀਨ ਪਤੇ ਪਸਚਾਈ ਸਰੋਜ ਤਕ ਹਰ ਰੋਜ ਤੀਨ ਪਤੇ ਖਾਵੇਂ ॥
 ਖਾਂਸੀ ਵਦਮਾ ਵਗੈਰਾ ਸਬਦਰ ਹੋਜਵੇਂਗਾ ਏਕਨ ਤੁਰਸੀ ਐਥਾ ਸੀ
 ਰਨੀ ਐਥਾ ਰੋਗ ਨਸੇਪਰ ਹੋਜਕਰੇਂ ॥ ਦੀਗਰ ॥ ਦਮਾ ਕੇ ਮੁਫੀ
 ਰਹੈ ਰੋਢਿਦੀ ਨੀ ਏਲੁਆ ਸੁਰਗਾ ਸਬਕੇ ਬਰਾਬਰ ਪੀਸਕਰ ਸੀ

ਕਿਸੇ ਵਡੀ ਮਿਸਕਦਾਰ ਚਨੇ ਕੇ ਗੋਲੀ ਥਾਂ ਪੇ ਜੁਬ ਹ ਵ ਸਾਮ ਏ ਕ ਏ ਕ
ਖਿਲਾਵੇਂ ਗਿਜਾ ਕਬੂਤਰ ਕਾ ਗੋਸਤ ਔਰ ਮਿਸਲ ਉਸ ਕੇ ਖਾਵੇਂ

ਦੀਗਰ ॥ ਰਰਚਰਾ ਬਜਾਏ ਤੰਬਾਕੂ ਹੁਕਾ ਮੇਂ ਰਖ ਕਰ ਖੀ
ਚੈਂ ॥ ਦੀਗਰ ॥ ਅਲੀ ਬਾਰੀ ਕਰ ਕੇ ਦੋਰੀ ਦਸ ਹੰਦ ਯਾਉ
ਆਮ ਮਿਸਰੀ ਮੇਂ ਮਿਲਾ ਕਰ ਖਾਵੇਂ ਯਾ ਤੀਨ ਤੋਲੇ ਅਲੀ ਸਿਆਮ ਮਿਸਰੀ
ਮੇਂ ਮਿਲਾ ਕਰ ਕੇ ਖਿਲਾਵੇਂ ॥ ਦੀਗਰ ॥ ਸਿਪੀ ਕੋ ਜਲਾ ਕਰ
ਸੀਰਹ ਅਦਰਕ ਮੇਂ ਪੀਸੇਂ ਔਰ ਮਿਕਦਾਰ ਚਨੇ ਕੇ ਗੋਲੀ ਥਾਂ ਪਕਰ ਖਿ
ਲਾਵੇਂ ॥ ਦੀਗਰ ॥ ਦਰਖਤ ਪਿਆ ਬਾਂਸ ਖਚ ਦਾਰ ਔਰ
ਜੜ੍ਹ ਔਰ ਪਤੀਲਾ ਬਰਸਾਏ ਮੇਂ ਖੁਸਕ ਕਰੇਂ ਔਰ ਕੂਟ ਪੀਸ ਕੇ ਰਖ
ਛੇੜੇਂ ਹਰ ਜੁਬ ਹ ਕੇ ਹਥੇ ਲੀਤ ਰਖਵੇਂ ਜੀਕ ਔਰ ਖਾਂਸੀ ਦਫ ਹੋ ਗੀ

ਦੀਗਰ ॥ ਬਰਮ ਰਾਕਸ ਸਾਇ ਮੇਂ ਖੁਸਕ ਕਰ ਕੇ ਪੀਸ ਕੇ
ਰਖ ਛੇੜੇਂ ਔਰ ਮਿਕਦਾਰ ਅਦਰਕ ਯਾ ਕਮ ਵ ਜਿਆਦਾ ਮੁਆ
ਫਿਕ ਮਿਜਾ ਕੇ ਗੁੜ ਮੇਂ ਦੇਵੇਂ ਬਲਗਮ ਕਟ ਕਰ ਬਾਹਰ ਆਵੇਗਾ
ਜਾਨ ਨਾ ਚਾਹੀਏ ਕਿਛ ਵ ਮਜ਼ਕੂਰ ਕੇ ਗੁੜ ਮੇਂ ਰਖ ਕਰ ਗੋਲੀ ਥਾਨ
ਵੇਰੋ ਜਖਵੇਂ ॥

ਦੀਗਰ

॥ ਏਲੁਆ ਮਿਰਚ ਦੋਨੋ ਬਰਾਬਰ ਲੈ ਕੇ
ਕੂਟ ਪੀਸ ਕੇ ਅਦਰਕ ਕੇ ਜੀਰੇ ਜੇ ਮਿਲਾ ਕਰ ਮਿਕਦਾਰ ਕਾ ਲੀਮਿਰ
ਚ ਕੇ ਗੋਲੀ ਥਾਂ ਪੇ ਹਰ ਜੁਬ ਹ ਏ ਕ ਗੋਲੀ ਖਾਵੇਂ ॥ ਦੀਗਰ ॥ ਨੀ
ਲਾ ਬੋਥ ਏ ਕ ਮਾਸਾ ਗੁੜ ਮੇਂ ਗੋਲੀ ਥਾਂ ਪਕਰ ਨਿਗਲ ਜਾਵੇਂ ਅਗਰ ਜ
ਰੂਰਤ ਜਾਨੈਂ ਤੋ ਉਸ ਪਰ ਬੋੜਾ ਪਾਨੀ ਪੀਵੇਂ ਸਾਤ ਰੋਜ ਤਕ ਇਸ ਦਵਾ ਕੇ
ਖਾਵੇਂ ਤੀਨ ਰੋਜ ਤਕ ਗਰਮੀ ਔਰ ਬੇਕਰਾਰੀ ਔਰ ਦਸਤ ਔਰ ਕੌਰੋ
ਤੀਹ ਪਾਸ ਚਾਹੀਏ ਕਿਜੇ ਸਖਸ ਇਸ ਦਵਾ ਕੇ ਖਾਵੇਂ ਹਫ਼ਤਾ ਵਾਸਹ
ਬੇਕਰਾਰੀ ਕੇ ਸੀਭਲੇ ਔਰ ਜਿਸ ਵਕਤ ਕਿ ਜਿਆਦਤੀ ਕੌਰੋ ਔਰ
ਦਸਤ ਸੇ ਬੇਕਰਾਰ ਬਹੁਤ ਹੋਵੇ ਉਸ ਵਕਤ ਪਿਚੜੀ ਸੋਗਾ ਚਾਵਲ

ਕੀ ਬਹੁਤ ਘੀਕੇ ਹਮਰਾ ਖਾਵੇ ਬਾਟੀ ਨਰੋ ਜਕੇ ਕਿਸੀ ਤਰਹ ਕੀ ਬੇਕ
 ਰਾਹੀ ਨਹੀਂ ਗੀ ਅਗਰ ਜੀਕ ਬੀਸ ਬਰਸ ਕਹੇ ਗਾ ਤੇ ਜਾਤਾਰ ਹੋ
 ਗਾ। ਦੀਗਰ ॥ ਬਹੀ ਕਰਾਈ ਕੀ ਜੜਕੇ ਟੁਕੜੇ ਟੁਕੜੇ ਕ
 ਰਕੇ ਪਉਸੇਰ ਘਾਟੀ ਮੇਜੇ ਸਕਰੇ ਜਿਸ ਵਕਤ ਤਮਾਮ ਪਾਨੀ ਜਲ
 ਰਸਿਕਾਤ ਪਿਆਰਾ ਹੋਰੀ ਕੇਰਹੇ ਉਸ ਵਕਤ ਉਤਲੇ ਵੇਂ ਔਰ
 ਹਿਲਾਏ ਪੀਵੇਂ ਜੀਕ ਔਰ ਖਾਂਸੀ ਦੁਰਹੋ ਜਵੇਗੀ। ਦੀਗਰ
 ॥ ਬਕਰੀ ਕੀ ਗਰਦਨ ਕੀ ਰੁਥ ਬੀਕ ਰੋਗ ਨ ਔਰ ਰੋਗ ਨ ਚੰਬੇਲੀ
 ਕਾ ਥੇਕਰ ਆਗ ਪਰ ਜੇ ਸਕਰੇ ਤਾਂ ਖੋਲਤਾ ਹੈ ਪਸ ਉਪਰ
 ਸੀਨੇ ਕੇ ਮਲੇ ਔਰ ਸੀਨੇ ਕੇ ਨਰਮ ਕਰੇ ਇਸ ਵਾਸਤੇ ਕਿ ਇਕਲਤ
 ਕਸੀਫ ਨਰਮ ਹੋ ਕਰ ਖਾਂਸੀ ਕੇ ਸਾਥ ਬਾਹਰ ਆਵੇਂ। ਦੀਗਰ
 ॥ ਖਾਕ ਜੰਗਲੀ ਕਬੂਤਰ ਕੀ ਹਵੀਓ ਕੀ ਮਿਕਦਾਰ ਦੋ ਬਤੀ
 ਹਮਰਾ ਪਸ ਕੇ ਖਾਵੇ ਜੀਕ ਦੂਰ ਹੋਵੇ। ਦੀਗਰ ॥ ਦਰ
 ਖਤਰ ਚਰਾ ਕਾ ਨਿਮਕ ਬੋਝਾ ਬੋਝਾ ਦੇਵੇ ਸੀਨੇ ਸੇ ਬਲਗਮ ਕੋ ਦੂ
 ਰ ਕਰਤਾ ਹੈ ਔਰ ਜੀਕ ਔਰ ਖਾਂਸੀ ਦੁਰਹੋਤੀ ਹੈ ਔਰ ਤਰੀਕਾ ਦ
 ਰ ਖੋਲੇ ਸੇ ਨਿਮਕ ਟੋਕਲ ਨੇਕ ਮੁਕਦਮਾ ਮੇਂ ਮਜ਼ਕੂਰ ਹੁਆ ਔਰ ਖ
 ਬ ਬੋਹੜ ਕੀ ਸਥ ਖਾਕੇ ਸੇ ਬੇਤਰਤਾ ਹੈ ਔਰ ਘਰ ਤੀ ਹੋ ਸਕਤਾ ਹੈ ਖਾ
 ਕ ਬੋਹੜ ਔਰ ਚਰਚਰ ਕੀ ਦੋਨੋ ਬਾਹਮ ਮਿਲਾ ਕਰ ਦੇਵੇਂ।
 ਦੀਗਰ ॥ ਮੁਰਾਨੀ ਖਾਂਸੀ ਕੋ ਦੂਰ ਕਰਤੀ ਹੈ ਔਰ ਬਲਗਮ ਕੋ
 ਸੀਨੇ ਸੇ ਬਤਰੀ ਕਕੇ ਕੇ ਦਫਾ ਕਰਤੀ ਹੈ। ਭਰ ਕਰਾਈ ਕਿ ਦੋ ਟੁਕਰੇ ਕ
 ਰੇ ਥੇਕ ਟੁਕੜਾ ਨਿਮਕ ਮਿਲਾ ਕਰ ਖਾ ਜਵੇ ਪਿਸਤੇ ਕਾਫੂਲ ਮੁੰਹ ਮੇਂ
 ਰਖੇ ਮਗਜ਼ ਤੁਖਮ ਮੈਂ ਨ ਫਲ ਪੀਸਕੇ ਏਕ ਮਾਸਾ ਹਰ ਰੋਜ ਖਾਵੇਂ।
 ਦੀਗਰ ॥ ਮਗਜ਼ ਘੀ ਕਵਾਰ ਦਸ ਸੇਰ ਜਵਾਇਨ ਪਉਸੇ
 ਰ ਪਹਲੇ ਮਗਜ਼ ਘੋਉ ਬੁਢਾ ਚਕੋ ਮਰੀਕੇ ਬਰਤਨ ਮੇਂ ਬਛਾਵੇ ਫਿਰ
 ਉਸ ਪਰ ਜਵਾਇਨ ਬਛਾਵੇ ਇਸ ਤਰਹ ਤੈ ਬਤੈ ਰਖੇ ਪਸ ਸਰਪੋਸ
 ਖੀਦ ਕਰਕੇ ਮਾਸ ਕੇ ਆਟ ਸੇ ਮਜ਼ਬੂਤ ਬੰਦ ਕਰੇ ਆਠ ਪਹਰ ਤਕ ਨੀਚੇ

ਇਸਕੇ ਨਰਮ ਆਂਚ ਕਰੋ ਬਾਰ ਸਰਦ ਕਰਕੇ ਪੀਕਵਾਰ ਔਰ ਜਵਾਇ ੫੫
ਨਕੋ ਸਾਇ ਮੇਂ ਖੁਸ਼ਕ ਕਰਕੇ ਏਕ ਮਾਸਾ ਹਰੇ ਜ ਖਾਵੇ ਪਿਲਤ ਗਲ
ਜ ਸੀਨੇ ਸੇਵਾ ਹਰ ਕਰਤਾ ਹੈ ਔਰ ਕਬਜ਼ ਕੋ ਫੀਦਫਾ ਕਰਤਾ ਹੈ।

ਦੀਗਰ ॥ ਚੂਹੇ ਕਾ ਪਿਲਤ ਭੂੜ ਮੇਂ ਲਪੇਟ ਕੇ ਖਿਲਵੇਂ ਦੋ ਤੀਨ
ਰੋਜ ਮੇਂ ਜੀਕਵਾਰ ਹੋਵੇ ਅਗਰ ਜੰਗਲੀ ਚੂਹਾ ਹੋਤੋ ਬੇਹਤਰ ਹੈ ਔਰ
ਕਸਬ ਦਵਾ ਕੇ ਖਾਨੇ ਕੇ ਬਦ ਪਰਹੇਜੀ ਖੁਸ਼ਕ ਰੋਤਾ ਮਰਜ ਖੁਸ਼ਜੀ
ਆਦਹ ਹੋ ਬਾਦ ਉਸਕੇ ਦੂਸਰੇ ਰੋਜ ਦਵਾ ਸੁਕੂ ਕਰੇ ਗਜਾ ਸਤ ਰੋਜ ਤ
ਕਰੇ ਹੁੰਗੀ ਰੋਟੀ ਖੁਸ਼ਕ ਬੇਨਿਮਕ ਖਿਲਵੇਂ। ਦੀਗਰ ॥ ਜੀ

ਕੁਲ ਨਠ ਸਯਾ ਤੇ ਤੰਗੀ ਦਮਕੋ ਮੁਫੀਦ ਹੈ ਮਕੜੀ ਕਾ ਜਾਲਾ ਅੰਤੋਂ
ਫਗੋਰਾ ਸੇ ਪਚ ਕਰਕੇ ਭੂੜ ਮੇਂ ਗੋਲੀ ਬਾਂਧ ਕਰ ਖਾਵੇ ਏਕ ਨਗਰਾਮੀ
ਬਹੁਤ ਕਰੇਗਾ। ਦੀਗਰ ॥ ਜੀ ਕੁਲ ਨਠ ਸਯਾ ਖਾਂਸੀ ਪੁਰ ੦

ਨੀਜੇ ਕਿਸੀ ਦਵਾ ਸੇ ਨ ਜਾਤੀ ਹੋ ਫਾਇਦਾ ਕਰਤੀ ਹੈ ਦਰਖਤ ਅਨਕੋਲ
ਕੇ ਅੰਦਰ ਕੀ ਛਾਲ ਗਈ ਤਿਲ ਲਹਸਨ ਪੁਰਾਨ ਭੂੜ ਹਰ ਏਕ ਤੋਰ
ਤੇਲਾ ਏਕਰ ਕੂਟ ਪੀਸ ਕਰ ਗੋਲੀ ਬਾਂਧੇ ਏਕ ਗੋਲੀ ਖਿਲਵੇਂ ਕੋ ਬਹੁਤ
ਆਵੇਗੀ ਔਰ ਆਖਰ ਕੈ ਮੇ ਬਲਗ ਮਗਲੀ ਜਲੀ ਬਾਮਿਸਲ ਛ
ਪਕਲੀ ਕੇ ਨਿਕਲੇਗਾ ਏਕ ਪਹਿਰਤ ਕਕੈ ਜਰੀਰ ਹੋਗੀ ਫਿਰ ਥੋੜੇ
ਅਰਸੇ ਤਕ ਠਹਰ ਠਹਰ ਕੇ ਕੈ ਆਵੇਗੀ ਸਾਮਕੋ ਬਿਲਕੁਲ ਮੌਕੂਟ
ਹੋ ਜਵੇਗੀ ਹੋ ਬੇਰੋਜ ਕਮਜੋਰੀ ਔਰ ਹਰਾਤ ਔਰ ਪੇਟ ਕਾ ਦਰਦ
ਬਹੁਤ ਔਰੇ ਪਿਆਸ ਸਿਦਤ ਸੇ ਹੋਗੀ ਪਾਂਚਵੇਂ ਰੋਜ ਕਰੀ ਬਹਲਾ ਕਤ
ਹੋ ਜਵੇਗਾ ਅਗਰ ਬਚਗਿਆ ਤੇ ਸੇਹਤ ਹੈ ਅਗਰ ਮਰਗਿਆ ਮਰ
ਗਿਆ ਗਜਾ ਸਤ ਰੋਜ ਤਕ ਚਨੇ ਕੀ ਰੋਟੀ ਬੇਨਿਮਕ ਵ ਬੇਰੋਗ ਨ ਖਾਵੇ
ਫਿਰ ਹੋਰ ਦੁਰੋਜਤ ਕਾ ਖਿਚਵੀ ਕਮ ਨਿਮਕ ਵ ਬੇਨਿਮਕ ਖਾਵੇ।

ਦੀਗਰ ॥ ਪੋਸਤ ਅਨਾਰੋ ਕੇ ਜਲਾ ਕਰ ਹੜ ਔਰ ਨਿਮਕ
ਔਰ ਪੀਪਲ ਮਿਲਕੇ ਗੋਲੀ ਬਾਂਧ ਕਰ ਮੁੰਹ ਮੇਂ ਰਖੇ ਔਰ ਪਾਨੀ ਉ
ਸਕਾ ਨਿਗਲ ਜਾਵੇ ਖਾਂਸੀ ਦੂਰ ਹੋਗੀ। ਦੀਗਰ ॥ ਈਸ ਪਰੇ

੧੬ ਲਹਰਸੁਥਹ ਹਥੇਲੀਭਰ ਖਾਵੇਂ ਇਸਕਿਰਤਰ ਜਾਮਕਿਭੀ ਖਾਕੇ।
 ੧੭ ਬਹੁਤ ਦਿਨੋਤਕ ਜੀਕ ਥੀਸਥਰਸਕੀ ਦਫਾ ਹੋਗੀ ਚੁਨਾਚੇ ਏਕਮ
 ਹੀਨੇ ਮੇਂਕਮੀ ਜਾਹਰ ਹੋਵੇਗੀ ਰਚਮਹੀਨੇ ਮੇਂ ਮਰਜ ਬਿਲਕੁਲ
 ਜਾਤਾਰਹੇਗਾ ਫਿਰ ਇਤਿਆਤਾਨ ਏਕਦੋ ਸਾਲਤਕ ਇਸਤਿਆਲ
 ਕਰੇ। ਈਗਰ ॥ ਮਿਰਚਸਿਆਹ ਸਜੀਭੂਨੀ ਹੁਈ ਚੁਨਾ
 ਪੇਸਤਦੂਰ ਕੀਆਹੁਆ ਸਬਕੋ ਬਰਾਬਰ ਕੁਟਪੀਸਕੇ ਸੀਰਹ
 ਅਦਰਕ ਮੇਂਗੋਲੀਥਾਪੇਔਰ ਖਾਵੇਂ ਖਾਸੀਕੋ ਮੁਫੀਦਹੈ।
 ਈਗਰ ॥ ਜੀਕਿਲ ਨਫਸਕੋਫਾਇਦਾਕਰਤੀਹੈ ਸੁਹਾਗਾ ਬਿ
 ਰਿਆਨ ਏਕਤੋਲਾ ਬਾਠੀਕਕਰਕੇ ਚਚਤੋਲੇ ਸਹਦ ਮੇਂ ਮਿਲਾਵੇਂ ਸੇ
 ਤੇਵਕਤਦੋਤੀਨਉਂਗਲੀ ਖਾਵੇਂਦੋਤੀਨ ਰੋਜਮੇਂ ਸੇਹਤਹੋਗੀ।
 ਈਗਰ ॥ ਬਾਹਰਸਿਘਾ ਜਲਾਹੁਆ ਕਿਸੁਫੈਦਹੋਗਿਆਹੈ
 ਏਕਮਾਜਾਪੀਸਕਰ ਸਹਦ ਸੇਂਗੋਲੀਥਾਪਕਰਖਾਵੇਂਦੂਸਰੇਰੋਜ
 ਦੋਮਾਸੇਇਸੀਤਰਹ ਹਰਰੋਜ ਏਕਮਾਜਾਬਛੁਤੇਜਵੇਂ ਏਕਤੋਲਾਤ
 ਕ ਅਗਰਜਿਆਦਾਕਰਨੇ ਸੇਹਰਾਰਤਹੋਤੇ ਇਸਕਿਰਤਰ ਤਰਕੀ
 ਬਜੇਏਕਏਕਮਾਜਾਕਮਕਰੇ। ਈਗਰ ॥ ਛੋਟੇਕੜਵੇਕ
 ਦੂਕਾਗੁਦਾ ਨਿਕਾਲੇ ਅਜਵਇਨ ਸਜੀਨਿਮਕ ਸੀਂਗ ਸਬਕੋ ਬਰਾ
 ਬਰਲੋਕਰਕਰ ਮਜਕੂਰ ਮੇਂਭਰੇਂਫਿਰ ਮਗਜ ਮਜਕੂਰਕੇ ਭਰਕ
 ਰ ਸਰਪੋਸਕਰੇਗੁਲਹਿਕਮਤਕਰਕੇ ਆਗਮੇਂਜਲਾਵੇਂ ਕਿਤਮਾ
 ਮਕਦੂਜਲਜਵੇਂ ਬਾਦਜਲੀਹੁਈਦਵਾਰੇ ਨਿਕਾਲਕਰਰੋਜਏਕ
 ਚੁਟਕੀਖਿਲਵੇਂ। ਈਗਰ ॥ ਦੋਮਾਸੇਬੋਹੜਕਾਦੂਪਾਦੇ
 ਮੇਂਮਿਲਾਕਰਉਸਕੀਟਿਕੀਆਬਨਾਵੇਂਔਰਭੂਨੇਔਰਵਕਤਖਾਨੇ
 ਕੇਤੀਨਰੋਜਕਿਬਲ ਨਰਮਗਿਜਾਦੇਵੇਂਚੌਥਰੋਜਆਧਾ। ਇਸ
 ਦਵਾਕਾਮਰਦਜਵਾਨ ਸਾਹਿਬਕੁਬਤਕੋਖਿਲਵੇਂਜਬ ਕਿਸਤਦ
 ਸਤਆਵੇਂਦਹੀਔਰਖੁਸਕਾਦੇਵੇਂ ਅਗਰਉਸਸੇਭੀਮੋਕਫਨਹੈ
 ਤੇਦਹੀਖੁਸਕਾਜਿਆਦਹੁਖਲਾਵੇਂਬਾਦਨਿਸਫਦਵਾਬਾਕੀਕੋਤੀ

ਖਿਲਵੇਤੀਨਰੋਜਤਕਜੋਰੁਆਕਬੁਰਕਾਖੁਸਕੇਕੋਹਮਰਾਹਖਿ ੫
ਥਵੇਪਾਂਚਫੈਰੋਜਗਜਨਰਮਦੇਵੇਦਰਮਿਆਨਦਵਾਖਨੇਕੋਚੀ ੬
ਦਰੋਜਪਰਹੇਜਹਵਸੇਲਾਜਮਦੈਯਨੇਮਹਫੂਜਪਰਮੇਬਠੋਂ ੭
ਬਹੁਤਆਦਮੀਇਸਦਵਸੇਮਰਜਜੀਕੁਲਨਫਸਵਲੇਅਛੇਹੋ ੮
ਕਏਅਲਾਕੀਮਦਦਜੇ। ਦੀਗਰ ਖਾਂਸੀਯਾਜੀਕਕਿਬਸ ੯
ਬਬਨਜਲੀਯਾਰਤੁਬਤਕੋਹੋਨਫਕਰਤੀਹੈਅਗਰਮਾਦਹਬ ੧੦
ਹੁਤਹੋਪਹਲੇਪਾਕਕਰਲੇਵੇਕਿਨਜਲਮੇਕੋਹੋਨਬਾਇਸਅਛਤ ੧੧
ਕਹੋਤਹੈ॥ਅਜਵਾਇਨਸੁਫੈਦਹੋਹਿਸਾਅਛਯੂਨਏਕਹਿਸ ੧੨
ਥਾਨਾਕੇਲੁਆਬਮੇਪੀਸਕਦਮਕਦਰਬਜਰਾਕੋਗੋਲੀਬਾਪੇ ੧੩
ਦਕਤਸੇਨੇਕੇਏਕਕੋਲੀਖਿਲਵੇਮੁਆਫਿਕਕੁਵਤਔਰਤਬੀਅਤ ੧੪
ਮਰੀਜਕੇ। ਦੀਗਰਕਿਜੀਕਔਰਪੁਰਾਨੀਖਾਂਸੀਕੋਛਾਇ ੧੫
ਵਏਮਨੁਕੁਲਾਕਰਾਈਨਮਾਸੁਮੀਜੇਹੈ। ਸਹਮਹਿਨਜਲਠੰਗਰ ੧੬
ਮਿਰਚਸਿਆਹਦੇਵਦਾਰਗੀਧਕਸਾਫਕੀਹੁਈਸੋਠਸਬਕੇਬਰਾ ੧੭
ਬਰਕੁਟਪੀਸਕੇਸਕੂਫਕਰੇਏਕਦਰਮਹਮਰਾਹਸਹਦਕੇਪਾਨ ੧੮
ਕਿਦੇਵੇ। ਦੀਗਰ ਸਰਦਖਾਂਸੀਕੋਛਾਇਦਦੇਵੇ। ਲੋਗ ੧੯
ਨਿਮਕਸਾਂਬਰਸਬਏਕਤੋਲਾਕੇਕਰਆਧਹਰਏਕਸੇਬਿਰਿਆਨ ੨੦
ਕਰਕੇਸਬਕੇਕੁਟਪੀਸਕੇਪਾਂਚਸਾਤਹਿਜਕਰੇਯਾਏਕਹਿਸਾਪ ੨੧
ਨੀਕੋਹਮਰਾਹਸੁਬਹਕੇਖਾਵੇ। ਦੀਗਰ ਖਾਂਸੀਖੁਸਕਵਤ ੨੨
ਰਜੇਕਿਹਵਏਨਾਪਕਸੇਹੋਤੀਹੈਬਗੈਰਨਜਲਾਕੇਕੋਔਰਜਹ ੨੩
ਫਲਤੀਹੈਔਰਬਾਇਸਹਿਲਾਕੀਬਚੇਔਰਬਰੇਗੀਹੋਤੀਹੈਯਹ ੨੪
ਦਵਾਛਾਇਦਾਕਰਤੀਹੈ॥ਮੁਲਟੀਛੀਲੀਹੁਈਨੋਮਾਸੇਸ ੨੫
ਪਿਸਤਾਨਤੀਨਦਨਾਪੋਸਤਸਭੇਤੀਨਮਾਸੇਨਿਸਾਸਤਹਸਾਤਮਾ ੨੬
ਸੇਸੋਠਸਭੇਤੀਨਮਾਸਿਸਕਰਦਸਦਿਰਮਯਨੇਤੀਨਦਰਮਸ ੨੭
ਬਕੇਕੁਟਪੀਸਕੇਆਧਸੇਰਪਲੀਮੇਡਲਕਰਰਾਤਭਰਤਰ ੨੮
ਰਖੇਸੁਬਹਕੇਜੋਸਕਰੇਜਬਕਿਛੇਤਪਓਪਾਨੀਰਹਜਾਏਛਾਨ ੨੯

ਕਰਮਿਸਰੀਐਰਨਿਸਾਤਾਵਖਲਕਰਕੇਮਿਸਲਹਰੀਉਕੇਪਕਵੇ
ਬਦਸੇਠਪੀਸੀਹਈਮਿਲਾਕਰਨੀਮਗਰਮਮਿਸਲਕੁਵਾਕੇਪੀ
ਵੇਤੀਨਰੇਜਤਕਕਿਜਿਸਕਦਰਕਿਖਾਂਸੀਹੋਗੀਦਫਹੋਜਾਵੇਗੀਅ
ਗਰਮਰੀਜਬਚਹੋਦਵਮੁਆਫਿਕਉਸਕੇਦੇਵੇਂ। ਈਗਰ
ਜੀਕਐਰਖਾਂਸੀਬਲਗਮੀਕੋਮੁਫੀਦਹੈਐਰਹਮਰਹਖਾਂਸੀ
ਕੇਮਦਹਸੀਨਸੇਭਾਤੀਹੈ॥ਫਟਕਰੀਪੀਪਲਹਰਏਕਏ
ਕਤੋਲਾਏਵੇਂਪਹਲੇਫਟਕਰੀਕੋਭੂਨਲੇਵੇਂਪੀਪਲਕੋਤੀਸਾਥਉਸ
ਕੇਮਿਲਾਏਵੇਂਤਾਯਹਈਪਕਜਾਵੇਜਿਸਵਕਤਫਟਕਰੀਪਕ
ਜਾਵੇਉਤਰਕਰਬਾਰੀਕਕਰਕੇਨੋਪੁਰੀਆਥਾਧੋਮੁਆਫਿਕਜ
ਫੁਰਤਕੇਜੋਮੁਨਾਸਥਹੋਐਰਏਕਪੁਰੀਆਖਲਾਨੇਸੇਕਫਬਹੁਤ
ਆਭਾਪੈਐਰਖਾਂਸੀਐਰਜੀਕਪੁਰਾਨੀਕੋਬਹੁਤਮੁਫੀਦਹੈਲੋਕ
ਨਤਥੀਥੋਨੇਫਟਕਰੀਕੇਖਿਲਾਨੇਮੋਕਮਇਜਾਜਤਦੀਹੈਹਕਯ
ਹੈਜਬਤਕਦੁਸਰੀਦਵਸੇਮਭਲਬਬਰਆਵੇਫਟਕਰੀਕੋਇਸ
ਤਿਮਾਲਨਕਰੇਐਰਵਕਤਜਿਆਦਤੀਰਤੁਬਤਕੇਦੇਨਾਦੁਸਤਹੈ
ਕਿਉਂਕਿਯਹਖੁਸ਼ਕਹੈਖੁਸ਼ਕੀਸੀਨੋਕੋਮੁਫੀਦਹੈਗੀ॥ ਫਸ
ਲਦੁਪਕੇਜਿਆਦਾਕਰਨੇਵਲੀਦਵਓਕੇਬਿਆਨਮੇ॥ਨਿਮ
ਕਸੰਗਜੀਰਾਜੁਫੈਦਦਾਨਇਲਾਇਰੀਬੜੀਪੀਪਲਹਰਏਕਸਾਫੇ
ਤੀਨਮਾਸੇਕੁਰਪੀਸਕੇਪਿਆਲਭਰਗਾਏਕੇਦਹੀਮੇਮਿਲਾਕੇਹਰ
ਸੁਬਹਏਕਹਫਤੇਤਕਖਵੇਂਦੁਪਜਿਆਦਹੋਗਾ॥ ਈਗਰ
॥ਸੁਫੈਦਜੀਰਾਏਲਬਰੀਜਸਾਨੀਹਰਏਕਸਤਮਾਸੇਕੁਰਪੀ
ਸਕੇਗਾਏਕੇਦੁਪਮੇਹਕੇਰਹਪਕਕਰਖਿਲਾਵੇਂਦੁਪਜਿਆਦਾਹੋਗਾ
॥ ਈਗਰ ॥ਗੁਰਚਗਾਏਕੇਦੁਪਮੇਜੋਸਕਰੇਐਰਗਾਏਕ
ਪੀਮਿਲਾਕਰਖਾਵੇਜਾਨਨਚਹੀਏਕਿਜੋਦਵਾਮਨੀਜਿਆਦਾਕਰਤ
ਹੋਵਗੀਦੁਰਤੀਜਿਆਦਾਕਰਤੀਹੈ॥ ਫਸਲ ਦੁਪਕੇਕਮਕਰਨੇ
ਮੇ॥ਆਟਗੇਹੂੰਐਰਬਖਲਕੇਹਮਰਹਪਾਨੀਵਪੀ ਮਿਲਾ

ਕਰ ਔਰਤ ਕੀ ਛਤੀ ਪਰ ਜਮਾਦ ਕਰੇ ਅਗਰ ਗਰਮ ਮਿਸਾਜ ਹੋ ਤੇ ਪ
 ਭੁਆ ਬਈ ਸਬ ਗੋਲ ਕੋ ਫਿਲਾ ਕਰੇ॥ ਫਜਲ ਛਤੀ ਕੋ ਛੋਟ ਕਰ ੧
 ਨੇ ਔਰ ਸਖਤ ਕਰੇ ਔਰ ਖਰੀਰ ਖਨੇ ਕੀ ਤਦ ਬੀਰ ਮੇ ॥ ਜੇ ਔਰ
 ਤ ਕਿ ਅਵਲ ਉਸ ਕੋ ਹੈ ਜੁ ਹੈ ਵਰੁ ਖੁਨ ਲੋਕਰ ਛਤੀ ਪਰ ਮਲੇ ਛਤੀ ਅੰ
 ਉਸੀ ਤਰਹ ਹੋਈ॥ ਦੀਗਰ ਲਟਕੀ ਹਈ ਛਤੀ ਕੋ ਖੜ ਰਖੇ॥
 ॥ ਭੀਜਈ ਬੜੀ ਕਿ ਬਰਸਤ ਮੇ ਹੋਤੀ ਹੈ ਰਾਖੀ ਸ ਅਦਰ ਏਕ ਬਰ
 ਤਨ ਮੇਂ ਰਖੇ ਅਧ ਜੇਰ ਨਿਮਕ ਉਸ ਮੇਂ ਛਲੇ ਇਤਨੇ ਅਰਜੇ ਤਕ ਕਿ
 ਨਿਮਕ ਔਰ ਗੀਜਾਈ ਏਕ ਹੋ ਜਾਵੇ ਫਿਰ ਚਿਕਨੀ ਮਿਟੀ ਮਿਲਾ ਕਰ ਸਾ
 ਤ ਰੋਜ ਛਤੀ ਚਿ ਪਰ ਜਮਾਦ ਕਰੇ॥ ਦੀਗਰ ॥ ਸੰਗਮ ਕਨਾ
 ਤੀ ਸਯਾਨੇ ਰਮਕ ਪਥਰ ਅਸਰੀਧ ਜੀਰ ਜੁਟੈ ਦਸ ਬਕੋ ਬਰਾਬ
 ਰ ਲੋਕਰ ਕੂਰ ਪੀਸ ਕੇ ਚਾਵਣ ਸਾਠੀ ਕੇ ਖਮੀਰ ਕਰ ਕੇ ਛਤੀ ਚਿ ਪਰ
 ਜਮਾਦ ਕਰੇ ਲੋਕਨ ਪਹਲੇ ਜਮਾਦ ਕਰੇ ਕੇ ਚੰਦ ਸੁਈ ਚੋਥੇ ਕਿ ਬੁ
 ਛੋਥੇ ਖੁਨ ਨਿਕਲਾਵੇ ਜਮਾਦ ਕਰ ਕੇ ਛਤੀ ਚਿ ਕੋ ਮਜਬੂਤ ਬਾਂਧੇ
 ਔਰ ਚਾਹੀਏ ਕਿ ਦਿਨ ਰਾਤ ਮੇਂ ਦੋਤੀ ਨ ਮਰਤ ਬਾਦਵਾ ਮਜਬੂਤ ਜਮ
 ਦ ਕਰੇ ਯਦੇ ਸੁਬਹ ਕੋ ਦੋ ਪਹਰ ਕੋ ਔਰ ਜੇ ਤੇ ਵਕਤ ਔਰ ਸੁਈ ਕਾਰੇ
 ਬਨਾ ਏਕ ਮਰਤ ਬਾ ਕਾਢੀ ਹੈ॥ ਦੀਗਰ ॥ ਦਾਰਹੀ ਨੀ ਗੋਦ
 ਕਥਰ ਕਾ ਸਬ ਕੋ ਬਰਾਬਰ ਲੋਕਰ ਪੀਸ ਕੇ ਗਾਇਕਾ ਮਸਕਹ ਮਿਲ
 ਕਰ ਜਮਾਦ ਕਰੇ ਚੰਦ ਮਰਤ ਬਾ ਮੇਂ ਸਖਤੀ ਆਜਵੇ ਗੀਰ ਚਾਹੀਏ ਕਿ
 ਸੀ ਛਾਬੰਦ ਮਜਬੂਤ ਬਾਂਧਾਖੇ॥ ਦੀਗਰ ॥ ਪੋਸਤ ਅਨਾਰ
 ਸੀ ਗੀਂਕਾ ਏਕ ਸੇਰ ਸਰਸੋਂ ਕਾ ਤੇਲ ਤੀਨ ਸੇਰ ਪਾਨੀ ਬੀਜ ਜੇਰ ਸਬ ਕੋ
 ਮਿਲਾ ਕਰ ਜੋਸ਼ ਕਰੇ ਜਬ ਕਿ ਪਾਨੀ ਜਲ ਕਰ ਖਾਲ ਸਰੋਂ ਗਨ ਰਹ
 ਜਾਵੇ ਨੀਮ ਗਰਮ ਚੰਦ ਮਰਤ ਬਾ ਛਤੀ ਪਰ ਮਲੇ ਔਰ ਯਹ ਰੋਗ ਨ
 ਜੁਸਤੀ ਜਿ ਕਰ ਕੋਤੀ ਮੁਛੀ ਦੋ॥ ਫਜਲ ਜਿਸ ਔਰਤ ਕੀ
 ਛਤੀ ਛੋਟੀ ਔਰ ਜਾਹਰ ਨ ਹੋਤੀ ਹੈ ਤੇ ਉਸ ਕੀ ਤਦ ਬੀਰੇ ॥ ਚਰ
 ਬੀ ਬੋਲ ਔਰ ਗਾਏ ਕੀ ਬਰਾਬਰ ਮਿਲਾ ਕਰ ਜੋਸ਼ ਕਰੇ ਔਰ ਨੀਮ ਗ

੬੦ ਰਮਛਤੀਪਰਮਲੋਛਤੀਜਹਰਹੋਗੀ॥ ਦੀਗਰ ॥ਅਸ
੫॥ ਗੀਰਪੀਪਲਦਾਰਚੀਨੀਸਥਕੋਬਰਬਰਲੇਕਰਬਰੀਕਕਰਕੇਭੋਂ
ਕੇਮਸਕੇਮੇਮਿਛਕਰਨੀਮਗਰਮਛਤੀਪਰਜਮਦਕਰੇ॥

ਬਾਬਇਮਰਜਜਿਗਰਵਤਿਲੀਵਪੀਠਵ
ਪਿਸਲੋਯੋਐਰਦੂਸਰੀਇਮਰਜਬਾਰੀ
ਮਾਨੀਰਲਕਵਵਫਲਜਵਝੇਲਵਗੈਰਕੇ

ਫਸਲ ਤਸਕੀਨਦੇਨੇਭਰੇ ਮੇਂ ਦਵਈਕਿਸਰਦੀਕੀਦਰਦੇਕੋਤ
ਸਕੀਨਦੇਤੀਪੈ ॥ਭੋਬਾਨਪਾਨੀਕੇਸਾਥਪੀਸਕਰਉਝਦਮ
ਭੋਐਰਆਗਜੇਸੇਕੋਫੋਰਨਦਰਦਦਫਹੋਗਾ॥ ਦੀਗਰ-
ਏਕਸਾਖਸਕੋਦੇਹਨੇਜਾਨਬਜਿਗਰਮੇਦਰਦਭਿਤਾਥ ਜੇਰਵਮੇਦ
ਹਪਰਮਭਿਤਾਥਐਰਬੇਕਰਾਰੀਸੇਰਤਦਿਨਗੁਜਰਤਾਥਹਰਚੰਦ
ਵਹਸਾਖਸਜੁਲਾਬਲੇਤਾਐਰਕੈਕਰਤਾਥਮਗਰਕੁਛਨਫਲਹੋ
ਤਾਐਰਹਰਹਫਤੇ ਮੇਂਦੋਤੀਨਮਛਤਾਇਸਮਰਜਮੇਂਮੁਬਤਲਾਹੋ
ਤਾਥਏਕਫਕੀਰਨੇਕਹਾਕਿ ॥ਅੰਛੇਕੀਸੁਫੈਦੀਜਰਦੀਦੁਰਕ
ਰਕੇਲੋਵੇਂਜਹਦਤੋਤੋਲਾਪਿਆਜਕਾਪਾਨੀਫੇਰਤੋਲਾਲੁਆਬਮੇ
ਥੀਕਾਫੇਰਤੋਲਾਮਿਲਾਕਰਪੀਵੇਐਰਗਜਾਰੋਟੀਐਰਦੂਪਪਿਆਜ
ਖਾਵੇਚੰਦਮਛਤਾਇਸਦਵਕੋਕੀਆਜੇਹਤਪਾਈ॥ ਦੀਗਰ
॥ਚਚਦਾਨਕਿਅਕਸਰਇਮਰਜਕੋਨਾਫਜਾਹੈ ਮਲਕੀ

ਗਨੀਤੁਖਮਨਪਨਵਾਕੁਬਾਪ ਹਰਏਕਤੀਨਅਦਦਤੁਖਮ
ਹਾਲੇ ਹਮਵਜਨਏਕਦਵਕੇਦਵਮਜਕੁਰਸੇਸਥਕੋਪਕਕਰ
ਕਿਬਹਮਮਿਲਾਵੇਂਬਗੈਰਕੁਟਨੇਕੇਮਿਹਾਰਜੁਬਹਕੇਹਬੇਲੀਭਰ
ਖਵੇਂਹਮਕਾਪਾਨੀਕੇਬਗੈਰਚਾਥਨੇਐਰਅਗਰਵਸਤੇਕੁਬਤਥਾ
ਹਕੇਇਸਤਿਮਲਕਰੇਤੁਖਮਦੁਰਕਰਕੇਤੀਨਤੁਖਮਕੋਖਾਵੇਕਾਫੀ

॥ १ ॥ ਈਗਰ ॥ ਟਵਰੀ ਮਰਜ ਇਸਤ ਸਕਾ ਕੇ ਮੁਜਰਬ ਹੈ ॥ ੬੧ ॥
 ਮਛਵਕਿ ਰਹਿ ਮਸਹੂਰ ਹੈ ਆਵੇ ਉਸਕਾ ਹਮਰਾਹ ਪਾਤੀ ਕਚਨਾ ॥ ੪੧ ॥
 ਰਕੇਖ ਮੀਰ ਕਰਕੇ ਰੋਈ ਬੇਨਿ ਮਕ ਪਕਾ ਕਰ ਸਾਥ ਘੀ ਬਹੁਤ ਕੇਖਾ
 ਏ ਔਰ ਬਜਾਏ ਪਾਨੀ ਕੇ ਹਰਕਾਮ ਮੇਂ ਯਾਨੇ ਨਹਾਨੇ ਔਰ ਵਜੂ ਕਰਨੇ
 ਔਰ ਪੀਨੇ ਮੇਂ ਪਾਨੀ ਕੀ ਚਾਰਕੀ ਪਤੀ ਕਾ ਇਸਤਿ ਮਾਲ ਕਰੇਂ ਦੇਹਨ
 ਡੇ ਕੇ ਅਰਸੇ ਮੇਂ ਇਸਦਵਕਾ ਅਸਰਤ ਮਾਮ ਜਹਰ ਹੋਗਾ ॥
 ਰਸਲ ਬੀ ਮਚੀ ਤਾਬਤਿਲੀ ਮੇਂ ॥ ਦਵਕਿ ਤਾਬਤਿਲੀ ਕੇ ਗਲਤੀ
 ਹੈ ਔਰ ਸਹ ਮਰਜ ਤਾਬਤਿਲੀ ਕਾ ਬਹੁਤ ਬੁਰਾ ਹੋਤਾ ਹੈ ਅਰਕਰੀ
 ਧਕ ਅਮਲਾ ਸਾਥ ਕਾ ਮਕਦਾਰ ਚਰਤੀ ਕੇ ਹਮਰਾਹ ਪਾਨੀ ਕੇ ਮਿ
 ਲਾ ਕੇ ਪੀਵੇਂ ਔਰ ਸੁਰੂ ਏਕਰਤੀ ਸੇਕਰੇਂ ਆਹਿਸਤਹ ਆਹਿਸਤਹ
 ਬਲਵੇਂ ਚਰਤੀ ਸੋਜਿਆ ਦਹ ਨਕਰੇਂ ਕਿ ਨਿਹਾਇਤ ਦਰਜਾ ਚਰ
 ਤੀ ਹੈ ॥ ਈਗਰ ॥ ਸੋਂਠ ਪੀਪਲ ਮਿਰਚ ਅੰਬੂਹਲ ਦੀਜ
 ਵਖਰ ਚੀਨ ਕਮੀਲਾ ਸਬਕੇ ਬਰਾਬਰ ਪੀਸਕੇ ਸੀਰਾ ਕਵਰ ਮੇਂ ਮਕ
 ਦਰਜ ਗਲੀ ਬੇਰ ਕੇ ਗੋਲੀ ਬਾਂਧੇ ਏਕ ਗੋਲੀ ਹਰ ਸੁਬਹ ਨਿਹਾਰ ਖਾਏ
 ਤਾਬਤਿਲੀ ਕਰ ਜਾਵੇਗੀ ॥ ਈਗਰ ॥ ਨੌ ਸਾਦਰ ਸਦਾਏ
 ਮਾਸੇ ਹਮਰਾਹ ਪਾਨੀ ਮੁਲੀ ਕੇ ਪੀਵੇਂ ਔਰ ਮੁਲੀ ਘੋਰ ਤਿਲ ਬਰਾਬਰ
 ਗਰਮ ਕਰਕੇ ਡਿਲੀ ਪਰ ਜਮਾ ਦਕਰੇਂ ਤੀ ਨਰੋਜ ਮੇਂ ਗਲ ਜਾਵੇਗੀ
 ਮੁਜਰਬ ਹੈ ॥ ਈਗਰ ॥ ਸੁਹਾਗਾ ਭੂਨਾ ਹੁਆ ਏਕ ਹਿਸਾ
 ਰਾਈ ਤੀ ਨਹਿਸਾ ਦੋਨੋ ਬਾਗ਼ ਕਰਕੇ ਬੇੜਾ ਬੇੜਾ ਖਾਵੇਂ ਤਾਬਤਿਲੀ ਦੁ
 ਰ ਹੋਗੀ ॥ ਈਗਰ ॥ ਅੰਜੀਰ ਚਰ ਅਦਰ ਸਿਰਕਾ ਮੇਂ ਤਰ
 ਕੀ ਹੁਈ ਹਰ ਸੁਬਹ ਖਾਵੇਂ ਔਰ ਤਾਬਤਿਲੀ ਕੇ ਅੰਗੂਠੇ ਸੇ ਮਲਤੇ ਜਾਵੇ
 ਇਸੀ ਤਰਹ ਪਰਕਿ ਬੇੜਾ ਬੇੜਾ ਦਰਦ ਹੋਵੇ ॥ ਈਗਰ ॥ ਲੇਮੁੰ
 ਥਾ ਪਾਨੀ ਡੇਡ ਤੋਲਾ ਜੁਫੈਦੀ ਆਜਕਾ ਪਾਨੀ ਡੇਡ ਤੋਲਾ ਹਰ ਦੋਬਹ
 ਮਮਿਲਾ ਕਰ ਪੀਵੇਂ ਹਰ ਸੁਬਹ ਜੋ ਦਹ ਰੋਜ ਤਕ ਇਸੀ ਤਰਹ ਅਮ
 ਲ ਕਰੇਂ ਔਰ ਸਿਵਾਏ ਨਰਮ ਚੀਜ਼ ਕੇ ਮਿਸਲ ਖਿਰਦੀ ਘੋਰ ਦਲ ਔਰ

ਖੁਸਕ ਔਰ ਕਲੀਆ ਵਗੇਰਹ ਕੇ ਕੋਈ ਦੁਸਰੀ ਚੀਜ ਨ ਖਵੇਂ।

ਦੀਗਰ ॥ ਸੋਰਨ ਕਿਉ ਜੋਕੇ ਜਿਮੀ ਕੰਦਕਹਤੇ ਹੈਂ ਹਰ ਰੋਜ ਨੋ
ਮਾਸੇ ਲੇਕਰ ਤੀਨ ਚਾਰ ਟੁਕੜੇ ਕਰੇਂ ਔਰ ਹਰ ਟੁਕੜੇ ਕੋ ਘੀ ਮੇਤਰ
ਕਰਕੇ ਨਿਗਲ ਜਾਵੇਂ ਚੌਦਹ ਰੋਜ ਤਕ ਇਸੀ ਤਰਹ ਕਰੇਂ ਔਰ ਬਾਦੀ ਔ
ਰ ਤੁਰਸੀ ਸੇ ਪਰਹੇਜ ਕਰੇਂ ਪੁਰਾਨੀ ਤਾਬਤਿਲੀ ਕਲਜਾ ਵੇਗੀ।

ਦੀਗਰ ॥ ਲਸੰਨ ਕੋ ਕੂਟ ਕੇ ਛੋੜੇ ਲੇ ਸੀਰਾ ਨਿਕਾਲੇਂ ਔਰ ਛੋੜੇ
ਲੇ ਘੀ ਔਰ ਸਾਡੇ ਚਾਰ ਤੇਲ ਗੁੜ ਔਰ ਬੇੜਾ ਗਿਹੋਂ ਕਾ ਆਟਾ ਮਿਲਾ
ਕਿਹਰੀਰਹ ਬਨਵੇਂ ਪਸਸੀਰਾ ਲਸੰਨ ਮਜਕੂਰ ਕੋ ਪਹਲੇ ਪੀਵੇਂ ਏਕ
ਰੋਜ ਮੇ ਮਰਜ ਤਾਬਤਿਲੀ ਦਫ਼ਤਰੇਗਾ।

ਦੀਗਰ ॥ ਚੁਨਾਪਾਨੀ
ਪਹਿਚਾਹੁਆ ਬਾਰੀਕ ਪੀਸਕਰ ਸਹਦ ਮੇਂ ਮਿਲਾਵੇਂ ਪਸਤਿਲੀ ਪਰ
ਜਮਾਦ ਕਰੇਂ ਔਰ ਉਸ ਪਰ ਅੰਡਾ ਪਤਾ ਬਾਂਧੇਂ। ਦੀਗਰ -
ਤਾਬਤਿਲੀ ਔਰ ਤਪਚੋਬਈਆ ਕੋ ਮੁਢੀਦ ਹੈ ਔਰ ਬਾਦ ਕੋਲਾ ਕੋ ਦੂ
ਰ ਕਰਤਾ ਹੈ- ॥ ਜੌਂ ਠ ਸਤੁਆ ਸੁਹਾਗਾ ਭੂਨ ਪੁਆ ਨਿਮਕ ਜੋਧਾ ਹੀਰਾ ਹੀ
ਗਾ ਸਬ ਬਰਾਬਰ ਲੇਕਰ ਕੂਟ ਪੀਸਕਰ ਜਲ ਦਰਖਤ ਸੁਹਾਜਨਾ ਕੇ
ਸੀਰਾ ਮੇਂ ਮਕਦਰ ਬੇਰ ਕੇ ਗੋਲੀ ਬਾਂਧੇਂ ਹਰ ਰੋਜ ਸੁਬਹ ਏਕ ਔਰ ਸਾ
ਮਏਕ ਦੇਵੇਂ।

ਦੀਗਰ ॥ ਸੁਹਾਗਾ ਭੂਨ ਹੁਆ ਏਲੁਆ ਹਰੇਂ
ਬਰਾਬਰ ਲੇਕਰ ਹਮਰਾਹ ਗੁੜ ਕੇ ਗੋਲੀ ਬਾਂਧੇਂ ਮੁਆਫਿਕ ਹਾਜਤ
ਕੇ ਸਿਸਕਦਰ ਕਿਚਹੇਂ ਬੀਸ ਰੋਜ ਤਕ ਦੇਵੇਂ ਬਲਕੇ ਏਕ ਮਹੀਨੇ ਤਕ
ਅਗਰ ਮੁਤਵਾਤਰ ਨਹੀਂ ਸਕੇ ਤੋ ਏਕ ਯਾਦੋ ਰੋਜ ਦਰਮਿਆਨ ਏਕਰ
ਖਵੇਂ ਹਰ ਰੋਜ ਤੀਨ ਚਾਰ ਮਰਤਬਾ ਦਸਤ ਆਵੇਂਗੇ ਔਰ ਤਮਾਮ ਇ
ਮਰਾਜ ਜੀਕ ਔਰ ਸਿਕਾਮ ਕੋ ਮੁਢੀਦ ਹੈ ਔਰ ਰਾਹੀਏ ਕਿ ਵਕਤ
ਸੁਬਖਾਨਾ ਖਾਨਕੇ ਬਾਦ ਏਕ ਜਾਇਤ ਕੇ ਦਵਾ ਮਜਕੂਰ ਕੋ ਖਾਵੇਂ ਬਾਦ
ਉਸ ਕੋ ਕੋਈ ਚੀਜ ਨ ਖਵੇਂ ਮਰਾਥੋਂ ਪਾਣੀਯ ਗੁਲਾਬਕਾ ਔਰ ਤੁਰ
ਜੀ ਔਰ ਬਾਦੀ ਸੇ ਪਰਹੇਜ ਰਖੇਂ। ਦੀਗਰ ॥ ਅਜਵਾਇਤ
ਜੀਰੀ ਹੜ ਬਹੇਰਾ ਹਰ ਏਕ ਪਉਸੇਰ ਬਾਬਤਿਲੀ ਆਧ ਪਓ ਸੁਹਾ

ਗੰਨੇਮਸੇਨਕਛਿਕਨੀਏਥਪੁਰਨਗੁਰਚਰਸੇਰਮਗਜਪਕੁ ੨੩
ਅਰਏਕਸੇਰਸਜੀਨੰਮਸੇਏਹੇਕਮੈਲਛੈਸੇਰਸਥਕੇਕੁਟਪੀਸ ੫੧
ਕੇਛੈਸੇਰਸਥਕੇਕੁਟਪੀਸਕੇਛੈਸੇਰਪਾਨੀਮੇਏਕਥਰਤਨਮੇਰਖ
ਕਰਏਕਗਛੁਕਿਨੀਚੋਉਸਕੇਈਦੁਸੁਕਰਹੀਹੋਉਸਮੇਥਰਤਨ
ਕਿਰਖਕਰਉਪਰਤੀਈਦਸੇਬੰਦਕਰਦੇਹੋਦਹਰੋਜਤਕਛੈਰਦੇ
ਥਾਦਈਦਉਪਰਕੀਦੁਰਥਕਰਕੇਦੋਹਫਤੇਤਕਥਕਦਰਪਿਆਲਾ
ਕਹਵਖੋਰਕੇਨਿਕਲਕਰਹਰਸੁਥਪੀਵੇਔਰਥਰਤਨਕੋਉ
ਸੀਗਨ੍ਹੇਮੇਰਹਨੇਵੇਸਖਤੀਤਥਤਿਈਕੀਦੁਰਹੋਜਵੇਗੀਥਫ
ਜਲਅਲਾਤਲਾ। ਈਗਰ ॥ਅਜਵਾਇਣਆਧ ਸੇਰ
ਪੇਸਤਹਥੇਲਾਕਲਾਨਆਧ ਸੇਰਥੇਹੇਕਮੈਲਤੀਨਪਉਪਹਲੇ
ਹੜਔਰਥੇਹੋਕੇਥੋੜਾਕੁਟਕੇਏਕਚਿਕਨੇਥਰਤਨਮੋਕਿਜਿਸਮੇ
ਪਾਨੀਨਟਪਕਤਹੋਰਖਉਸਪਰਥਾਹਸੇਰਪਾਨੀਡਲਕਰ
ਸਰਪੇਸਮਜਬੂਤਬੰਦਕਰੇਓਰਏਕਗਨ੍ਹੇਮੋਕਿਈਦਉਸਮੇਤ
ਰੀਹੋਰੁਨਾਚੋਉਪਰਮਜਕੂਰਹੂਵਾਇਕੀਸਰੋਜਦਫਨਕਰੋਥਾਦਉ
ਸਕੇਥਾਹਰਨਿਕਲਕਰਸਾਫਕਰਕੇਸੀਸੇਮੇਰਖੇਡੋਡੋਤਲਾਸੁਥ
ਹਵਸਮਯਾਕਮਜਿਆਦਾਨੇਸਕਰੋਤਥਤਿਈਦਫਹੋਜਵੇਗੀ
ਈਗਰ ॥ਅਜਵਾਇਣਸਵਾਸੇਰਸੋਂਠਔਰਤਜਖੁ
ਰਾਸਾਨੀਆਧਪਉਆਕਰਕਰਹਤੀਨਤੋਲਾਨਕਛਿਕਨੀਨੰਮ
ਸੇਜੇਚੀਜਕਿਲਾਇਕਕੁਟਨੇਕੇਹੋਜੇਕੋਥਕਰਕੇਮਿਸਲਅਰਕ
ਸੋਂਠਕੇਅਰਕਖੀਚੋਸੁਥਔਰਸਾਮਮੁਆਫਿਕਉਮਰਕੇਤੀਨ
ਤੋਲਾਪੀਵੇਤਮਾਮਇਮਰਾਜਸਿਕਮਔਰਪੇਟਫੂਲਨੇਕੋਨਾਛਾ
ਹੈ। ਈਗਰ ॥ਮਹੁਕਕਿਜਨਵਰਮਸਹੁਰਹੈਮਾਨੀਦ
ਕੋਉਏਕੇਹੋਤਹੈਗੋਸਤਉਸਕਾਕਿਠਮਰਹਮਸਾਥਕੇਪਕਕਰ
ਮਵੇਸਖਤੀਤਿਈਕੀਦੁਰਹੋਗੀਔਰਥਹਜਿਆਦਾਹੋਗੀ।
ਈਗਰ ॥ਜਜੀਮਿਕਦਾਰਛੈਮਸੇਕੇਅਗਰਜੁਆਨਆਦਮ

੨੪ ੫੨ ਹੋਯਾਫੇਦਾਤੇਏਤੀਨਮਾਜੇਲੇਕਰਬਾਰੀਕਕਰਕੇਗੁੜਮੇਮਿਲਾਕਰ
 ਇਕੀਸਰੋਜਤਕਖਿਲਾਵੇਂਤੁਰਸੀਅਰਬਦੀਸੇਪਰਹੋਜਕਰੇਤਬ
 ਤਿਲੀਦਲਹੋਜਵੇਗੀ। ਈਗਰ ॥ਆਦਮੀਕਪੇਸਾਬਹਰ
 ਸੁਬਹਬੋਲਾਬੋਲਾਪਿਲਵੇਂ। ਈਗਰ ॥ਚਰੋਂਜੀਅੰਰਕੁਲਾ
 ਵਾਖੁਲਵੇਂ ਬਜਰਤੇਕਿਮੁਆਫਿਕਤਕਰੇਈਗਰ ਸਖਤੀਤਿਲੀ
 ਕੋਦਰਕਰਤੀਹੈ ਅਗਰਚੇਤਮਾਮਪੇਟਮੇਫੈਲੀਹੋਇਲਾਜਯਾ
 ਹਹੈਸੀਧੇਹਾਬਕੀਰਗਉਸੈਲਮਪਰਬਤੀਯਾਕਪੜਾਯਾਕਾਗਜ
 ਜਲਾਕਰਦਾਗਦੇਬੋਲੀਮੁਦਤਮੇਇਸਜੇਪੀਪਔਰਪਾਨੀਟਪਕੇ
 ਰਾਨਫਾਅਜੀਬਹੋਤਹੈਅਗਰਸਖਤੀਦਹਨੀਤਰਫਹੋਬਾਈ
 ਜਾਨਬਦਾਗਦੇਵੇਅਗਰਬੰਦੀਤਰਫਹੋਦਾਹਨੀਜਾਨਬਦਾਗਕਰੇ
 ਔਰਅਸੈਲੀਮਰਗਹੈਕਿਦਰਮਿਆਨਫੁੱਓਗਲੀਆਂਔਰਉਜ
 ਕੇਪਾਸਕੀਉਂਗਲੀਕਿਜਿਸੁਕੇਖੁਸਰਬੋਰਬਨਸਰਕਰਤੇਹੈਹੋ
 ਤੀਹੈ। ਈਗਰ ॥ਨੌਜਾਦਰਸੁਹਾਗਾਜੋਰਕਲਮੀਕਾ
 ਲੀਮਿਰਚਸਬਬਰਾਬਰਲੇਕਰਬੋਲਾਮਗਜਪੀਕੁਆਰਾਜਾਆ
 ਮਰੀਜਕੋਖਿਲਾਵੇਂਤੁਸਰੋਰੋਜਬੋਲਾਮਗਜਪੀਕੁਆਰਾਜਾਆ
 ਦਹਲੇਵੇਂਤੀਸਰੋਰੋਜਉਸਜੇਜਿਆਦਹਹੋਵੇਸਾਤਰੋਜਇਸੀਕ
 ਦਰਖਿਲਾਵੇਂਮੁਜਰਬਹੈ। ਈਗਰ ॥ਅਜਵਾਇਣਬ
 ਕਦਰਬਰਦਾਸਤਤਬੀਅਤਸੁਬਹਵਜਾਮਖਿਲਾਵੇਂ। ਈਗਰ
 ॥ਨਸੋਂਤਤਿਫਲਾਫਲਾਵਾਸਬਕੋਬਰਾਬਰਲੇਕਰਹਮਦਜ
 ਨਇਨਕੋਨਿਮਕਸੰਗਪੀਸਕੋਬੋਹਕੁਕੇਦੁਪਮੇਗੋਲੀਬਾਂਪੋਫਿਰ
 ਏਕਜਾਖਬੋਹਕੁਕੀਖਾਲੀਕਰਕੇਉਸਮੇਕੋਲੀਕੋਫਿਰਬਾਦਓਲ
 ਹਿਕਮਤਕਰਕੇਆਗਮੇਂਜਲਾਵੇਂਜਬਕਿਖੁਬਜਲਜਾਵੇਨਿਕਲ
 ਕਰਮੁਆਫਿਕਹਾਲਮਰੀਜਕੋਖਿਲਾਵੇਂ। ਫਸਲਪੁਸਤਕੀ
 ਬੀਮਚੀਮੇਂਦਵਾਈਕਿਦਰਦਕਮਰਕੋਵਰਕਰਤੀਹੈਔਰਕੁਵ
 ਤਲਾਤੀਹੈ ॥ਜੋਂਤਮਗਜਤੁਖਮਅਰਿਕੁਕਾਹਰਏਕਨੋ

ਤੇਲੇ ਘੀਗਾਏਕਾ ਔਰ ਮਿਸਰੀ ਹਰ ਏਕ ਅਠਾਰਹ ਤੇਲੇ ਦੂਪਗਾ ॥ ੬ ॥
 ਏਕਾ ਆਪਸੇਰ ਪਹਲੇ ਸੈਂਠ ਔਰ ਮਗਜ ਮਜਕਰ ਕੇ ਘੀਮੇ ॥ ੭ ॥
 ਰਿਆਨ ਕਰਲੇਵੇ ਫਿਰ ਦੂਪ ਮਿਲਾਕਰ ਜੇਸ ਕਰੇ ਜਿਸ ਵਕਤ ਗਾ ॥
 ਕੁਹੋ ਜਦੇ ਮਿਸਰੀ ਮਿਲਾਕਰ ਰਖਫੇ ਕੇ ਮੁਆਫਿਕ ਹਾਲ ਮਰੀਜ ॥
 ਕੇ ਖਿਲਾਵੇ ॥ ਛਾਇਦ ਮਰਜ ਬੀਦ ਖਲਾਸ ਮੇਂ ਦਵਾਇ ਕਿਸ ॥
 ਬ ਮਰਜੋ ਕੇ ਨਫਾ ਕਰਤੀ ਹੈਂ ਔਰ ਦਰਦ ਕਮਰੇ ਕੋ ਭੀ ਮੁਢੀਰ ਹੈਂ ॥
 ਕਰਹੋ ਗਿਆ ਹੈ ॥ ਦੀਗਰ ॥ ਦਸ ਮੁਲੇ ਕੇ ਜੇਸ ਕਰਕੇ ॥
 ਖਵੇਂ ਦਰਦ ਕਮਰ ਦੂਰ ਹੋਗਾ ॥

ਬਾਬ ਉਨ ਦਵ ਉਂਕੇ ਜਿਕਰ ਮੇ ਕਿਜੇ ਇਮ ॥
 ਰਾਜ ਬਾਦੀ ਕੋ ਮੁਢੀਰ ਹੈਂ ਮਾਨਿੰਦ ਲਕਵ ॥
 ਵਤਸਨ ਜਵ ਅਰਕੁਲ ਨਸਾਏ ਵਇਸ ॥
 ਤਰਖਾਵ ਸ਼ੋਲਾ ਵਗੋਰਹ ਕੇ ॥

ਦਵਾਈ ਕਿਲਕਵਾ ਔਰ ਦਰਦ ਕਮਰੇ ਕੇ ਦੂਰ ਕਰਤੀ ਹੈਂ ਛਾਲ ਰ ॥
 ਰਖਤ ਖੁਹਾਵਨ ਕੀ ਸਵਾਤੀ ਨਤੋਲਾ ਲਸਨ ਪੌੜੇ ਏਤੋਲੇ ਮੇਥੀ ॥
 ਔਰ ਗੁੜ ਹਰ ਏਕ ਸਾਢੇ ਆਠ ਟੋਲੇ ਗੋਹੀ ਕੀ ਛੁਸੀ ਸਤਹ ਤੋਲਾ ॥
 ਦੂਪਗਾਏਕਾ ਤੋਲੇ ਸੈਰ ਘੀ ਥਕਦਰ ਜਰੂਰਤ ਸਬ ਕੇ ਮਿਲਾਕਰ ॥
 ਮਾਨਿੰਦ ਖੀਰ ਕੇ ਪਕਾਵੇ ਔਰ ਖਿਲਾਵੇ ॥ ਦੀਗਰ ॥ ਗੋਹੇ ॥
 ਕੇ ਮਦਾਰ ਕੀ ਪਤੀ ਜੇਸ ਕੀ ਹੁਏ ਕੇ ਪਾਨੀ ਮੇਂ ਪਕਾਕਰ ਖੁਸਕ ਕਰ ॥
 ਕੇ ਖਿਲਾਵੇ ॥ ਦੀਗਰ ॥ ਛਾਲ ਜੜ੍ਹ ਸੁਫੈਦ ਕਨੇਰ ਕੀ ਔ ॥
 ਰ ਘ੍ਰਿਗਚੀ ਸੁਫੈਦ ਕੀ ਦਾਲ ਔਰ ਪਤਰਹ ਕੀ ਕੀ ਪਤੀ ਹਰਏ ॥
 ਕਸਤ ਮਾਸੇ ਪੀਸ ਕਟਿਕੀ ਆਂਬਾਂ ਪ ਕੇ ਪਉਸੇਰ ਤੋਲੇ ਮੇਤਿਲੀ ॥
 ਕੇ ਪਕਾਵੇ ਆਤਕ ਕਿਰਹੁ ਰਿਕੀ ਆਜਲ ਜਵੇ ਔਰ ਪੁਆਂ ਮੋਕੁਫ ॥

੬੫

ਹੋਜਵੇ ਪਸਰੋਗਨ ਕੋ ਬਏਹਤਿ ਆਤ ਨਿਕਲ ਕਰ ਫਾਲਜ ਔਰ
ਲਾਪਰਮਲੋ॥ ਦੀਗਰ ॥ ਜਿਸ ਸਖਸਕੇ ਹਥ ਪੈਰ ਰਖ
ਗਏ ਹੋ ਔਰ ਖਿਚ ਗਏ ਹੋ ਉਸ ਕੋ ਮੁਫੀਦ ਹੈ ਪਹਲੇ ਰੋਜ਼ ਏਕ ਦਾਨ
ਮਗਜ ਚਿੜਕਾ ਖਾਵੇ ਦੂਸਰੇ ਰੋਜ਼ ਦੋ ਖਾਵੇ ਇਸੀ ਤਰਹ ਸਾਤ ਰੋਜ਼
ਤਕ ਬਲੁ ਤੇਜਵੇ ਬਹੁਤ ਨਫ ਹੈ॥ ਦੀਗਰ ॥ ਅਜਵਾਇਨ
ਬਾਹੀਰ ਪੀਸ ਕੇ ਤਿਲੀ ਕੇ ਤੇਲ ਮੇ ਮਿਲਾ ਕਰ ਹਾਥ ਮੇ ਮਲੇ ਗਿਫਤ
ਰੀ ਐਸਾ ਕੀ ਦੂਰ ਹੋਗੀ॥ ਦੀਗਰ ॥ ਕਰੀਜ ਕੀ ਪਤੀ ਪਾ
ਨੀ ਮੇ ਜੋਸ ਕਰ ਕੇ ਭਾਪਾਹ ਦੇਵੇ ਫਿਰ ਉਸੀ ਪਤੀ ਕੋ ਇਜਾਪਰ ਬਾਂਧ
ਦੇਵੇ ਹਵਾ ਜੇ ਮੁਹਾਫਜਤ ਕਰੇ ਦਰਦ ਮਸਾਨ ਔਰ ਕਮਰ ਔਰ ਵਰ
ਮਜਾਨੂੰ ਕੋ ਫਾਇਦਾ ਹੋਗਾ॥ ਦੀਗਰ ॥ ਇਸ ਪੀਦ ਕੋ ਤਿਲੀ ਕੇ
ਤੇਲ ਮੇ ਜਲਾ ਕਰ ਪੀਜੋ ਕਿਏ ਕਜਾਤ ਹੋਜਵੇ ਇਜਾਪਰ ਮਲੇ ਔਰ
ਐਸੀ ਅਜ ਪੀਦ ਕੋ ਸਰਸੋ ਕੇ ਤੇਲ ਮੇ ਜਲਾਤੇ ਹੈ ਔਰ ਜਕੂਮ ਯਾਨੇ
ਬੋਹੜ ਭੀ ਦਾਖਲ ਕਰਤੇ ਹੈ ਕੈਸਾ ਹੀ ਦਰਦ ਸੁਦੀਦ ਹੋ ਦੂਰ ਹੋਤਾ ਹੈ
ਔਰ ਬੋਲਾ ਮਾਰੇ ਹੁਏ ਕੋ ਨਫਾ ਬਖਸ਼ਤਾ ਹੈ ਦੀਗਰ ॥ ਦਰਦ ਕ
ਲਾ ਔਰ ਦਰਦ ਜਾਨੂੰ ਕੋ ਮੁਫੀਦ ਹੈ ਮੇਥੀ ਅਜਵਾਇਨ ਹਾਲੇ ਕਲ
ਵੰਜੀ ਸਬ ਬਹਾਬਰ ਲੋਕ ਰਏ ਕਜਾ ਕਰੇ ਸੁਬੂਕੇ ਜਿਸ ਕਦਰ ਕਿਤੀ
ਨਉਂਗਲਿ ਉਮੇ ਆਵੇ ਬਰਦਾਸ਼ਤ ਕੇ ਮੁਆਫਕ ਆਵੇ ਕੁਛ ਕੂਟਨੇ ਕੀ ਇ
ਤਿ ਆਜ ਨਹੀ॥ ਦੀਗਰ ॥ ਜਿਸ ਸਖਸਕੇ ਹਥ ਪੈਰ
ਬੇਕਾਰ ਹੋਜਾਏ ਹੋ ਫਾਇਦਾ ਦੇਤੀ ਹੈ ਤੇਲ ਅਲਸੀ ਕਾ ਵਤੇਲ ਸਰਸੋ
ਕਾ ਵਤੇਲ ਚਿੜ ਕਾ ਤੇਲ ਤਿਲੀ ਕਾ ਹਰਏਕ ਆਦਹ ਪਾਉ ਅਰਕ ਪ
ਤੂਰਹ ਮੁੱਪਤੀ ਵਜੜ ਵਠਲਕਾ ਏਕ ਸੇਰ ਸਬ ਮਿਲਾ ਕਰ ਨਰਮ
ਆਗ ਪਰ ਜੋਸ ਕਰੇ ਜਬ ਕਿ ਅਰਕ ਜਲ ਕਰ ਖਾਲਸ ਤੇਲ ਰਾ
ਹ ਜਾਵੇ ਚਿੜ ਪਰ ਮਲੇ ਔਰ ਉਪਰ ਉਸ ਕੋ ਮਦਰ ਕਾ ਪਤਾ ਯਾ ਪਤੂ
ਰਹ ਕਾ ਪਤਾ ਯਾ ਚਿੜ ਕਾ ਪਤਾ ਬਾਂਧ ਦੇਵੇ॥ ਦੀਗਰ ॥
ਅਰਕੁਲ ਨਸਾ ਯਾਨੇ ਕੀਤੀ ਨਕੋ ਮੁਫੀਦ ਹੈ ਸੋਠ ਸਤੁਵਾ ਪਾਉ

ਸੇਰ ਬਾਗੀਕ ਪੀਸਕੇ ਏਕ ਤੋਲਾ ਘਰੇ ਮੇ ਮਿਲਵੇ ਯਹਾਂ ਤਕ ਦੋਨੋ ਏਕ
ਜੁਨ ਹੋਜਵੇ ਪਸ ਉਸ ਜੇ ਬੋਝ ਥੇਕਰ ਉਜਰ ਪਰਮਲੋ। ਦੀਗਰ
॥ ਕੀਗਨ ਕੋ ਮੁਜਰ ਬਹੈ ਮਹਰੀ ਅਰਸਾ ਬੁਨ ਦੋਨੋ ਮਿਲਾ ਕਰ
ਜਮਦ ਕਰੋ॥ ਦੀਗਰ ॥ ਥੀਂ ਪਸਾਖਤ ਕਿਫਰੀ ਬਹਿਲਾ ਕਤ
ਹੈ ਔਰ ਕਿਸੀ ਦਵਜੇ ਸੇਹਤ ਨਹੀਤੀ ਹੈ ਔਰ ਨੀਦਰੀ ਮੋ ਕੁਫੁ ਪੋਸਤ
ਬਕਰ ਬਰਦਾਸਤ ਕੇ ਪਾਨੀ ਮੇਂ ਤਰਕਟ ਕੇ ਪਾਨੀ ਉਸਕ ਪੀਵੇ
ਕਿ ਬੋਝ ਨ ਸਾਕਰੇਗਾ॥ ਦਵਾਈ ਬਿਤਮਾ ਮਇਮ ਰਾਜ ਬਾਦੀ
ਔਰ ਬਲਗਾ ਮੀ ਕੋਠਾਇ ਦਾ ਦੇਵੇ ਔਰ ਤਾਬਤਿਲੀ ਕਿ ਪਿਪਲਾ ਦੇਵੇ
॥ ਸੀਰਹ ਅਦਰਕ ਆਪਸੇਰ ਮਗਜ ਪਕਿਦਾਰ ਆਪਸੇਰ
ਦਚਗੀ ਨੀ ਮਾਜੇ ਸਬਕੋ ਮਿਲਾ ਕਰ ਜੀਸਾ ਮੇਰਖ ਕਰ। ਏਨ ਕੋ
ਧੁਪ ਮੇਂ ਰਖੋ ਔਰ ਸਬਕੋ ਨਜਦੀਕ ਅਚਾਕੇ ਰਖੋ ਬਾਦ ਏਕ ਹਫਤ ਹ
ਕੇ ਬਕਰ ਏਕ ਪਿਆਲਾ ਛਾਫੁ ਖੋਰੇ ਕੇ ਪੀਵੇ ਅਗਰ ਤੇਜੀ ਅਢ
ਤਾ ਬਕੀ ਨਹੀ ਹੋਵਤ ਤਕ ਧੁਪ ਮੇਂ ਰਖੋ ਔਰ ਅਜਰ ਉਸਕ ਏਕ
ਸਾਲਤ ਕਖਰਾਬ ਨਹੀ ਹੋਸਕਤਾ ਹੈ॥ ਦੀਗਰ ॥ ਮਗਜ
ਬਲਗਾ ਮੀ ਔਰ ਬਾਦੀ ਕੋ ਮਾਨੀਰ ਤਲਫ਼ ਕੇ ਕਾਟਤਾ ਹੈ - ਦੁਪਗਾਏ
ਕਤੀਨ ਸੇਰ ਮਿਸਰੀ ਆਪਸੇਰ ਮਗਜ ਪਕਿਦਾਰ ਤੋਦ ਸੇਰ ਦ
ਚਰੀ ਨੀ ਤੀਨ ਤੋਲੇ ਪਹਲੇ ਮਗਜ ਮਜ਼ਕੂਰ ਕੋ ਦੁਪ ਮੇਂ ਤਾਲ ਕਰ
ਤੀਨ ਜੇਸ ਦੇਵੇ ਬਾਦ ਮਿਸਰੀ ਔਰ ਦਚਰੀ ਨੀ ਮਿਲਾ ਕਰ ਜੇਸ
ਕਰੋ ਤਾਕਿ ਕਵਾਮ ਹਲਵੇ ਕੋ ਹੋਵੇ ਬਾਦ ਉਸਕੋ ਪੀਗਾ ਏਕ ਆਪ
ਸੇਰ ਦਾਖਲ ਕਰੋ ਹਰ ਸੁਬਹ ਤੀਨ ਤੋਲਾ ਯਕਮ ਵਜਿਆ ਦਹ
ਖਵੇ॥ ਦੀਗਰ ॥ ਕਿਝੋਲਾ ਔਰ ਦਰਦ ਏਜ ਔਰ ਪਾਥ
ਪੇਰ ਬੰਦ ਹੋਜਨੇ ਕੋ ਬਹੁਤ ਨਫਾ ਹੈ॥ ਪੀਪਲ ਪੋਨੇ ਦੋ ਤੋਲਾ
ਤੇਜ ਪਤ ਚਾਹ ਤੋਲਾ ਮੁਸਲੀ ਸਿਆਹ ਰਤ ਨੇਤ ਹਰ ਏਕ ਚਢ
ਤੋਲਾ ਮਲਕੀ ਗਨੀ ਪੋਨੇ ਦੋ ਤੋਲਾ ਜਮਲ ਗੋਰਾ ਪੋਨੇ ਦੋ ਤੋਲਾ ਜਬ
ਕੋ ਬਾਗੀਕ ਪੀਸਕਾ ਮਕਦਾਰ ਚਨੇ ਕੋ ਗੋਲੀ ਬਾਧੈ ਧੁਪ ਮੇਂ ਧੁਸਕ

ਕਰੇ ਪਹਲੇ ਰੋਜ਼ ਏਕ ਗੋਲੀ ਦੁਸਰੇ ਰੋਜ਼ ਦੋ ਗੋਲੀ ਤੀਸਰੇ ਰੋਜ਼ ਤੀ
ਸ ਗੋਲੀ ਖਵੇ ਫਿਰ ਤੀਸ ਗੋਲੀ ਏਕ ਹਫਤੇ ਤਕ ਦੇਵੇ ਗਜਾਗਿਹੋ
ਕੀਤੇਈ ਆਰਾਮ ਅੰਗ ਬਰੀਜ ਸਾਫੀ ਆਰਮੁੰਗ ਕੀ ਦਲ ਗੋਜ
ਤ ਆਰਸੀਰ ਨੀ ਆਰ ਬਾਦੀ ਸੇ ਪਰਹੇਜ ਕਰੇ ॥ ਦੀਗਰ ਇਮ
ਕਾਜ ਬਾਦੀ ਆਰ ਬਲਗਾਮੀ ਕੇ ਮੁਫੀਦ ਹੈ ॥ ਕੁਚਲਾਇ ਦੁਇ
ਦ ਕੀਜਕ ਕਾਲੀ ਮਿਰਚ ਹਰ ਏਕ ਤੀਨ ਤੋਲਾ ਕੂਟ ਪੀਸ ਕਰ ਪਾਥ
ਸੇਰਕਿ ਦਮ ਸਕਰ ਮੇਮਲ ਕਰ ਰਖੇ ਆਰ ਬਕਦਰ ਨੇਕੇ ਗੋਲੀ
ਥਾਪੇ ਆਰ ਏਕ ਗੋਲੀ ਪਾਨੀ ਕੇ ਹਮਰਾਹ ਖਵੇ ਆਰ ਤਰੀਕ ਕੁਚਲੇ
ਕੇ ਪੀਸ ਨੇਕਾ ਮਸਹੂਰ ਹੈ ਕਿ ਅਵਲ ਕੁਚਲਾ ਕੇ ਪਾਨੀ ਮੇਂ ਤਰ ਕਰੇ
ਬਦ ਉਸਕਾ ਨਾਮੁਨ ਸੇ ਪੋਸਤ ਫੀਲ ਕਰ ਖੁਸਕ ਕਰ ਕੇ
ਕੁਟੇ ਆਰ ਦਵਾਈਏ ਮਿਲਢੇ ਵਸਤੇ ਦਰਦ ਸਰਦੀ ਕੇ ਜੋ ਬਹੁਤ
ਖੁਰਾਨ ਹੈ ਮੁਜਰਬ ਹੈ ਆਰ ਭੂਖਣੀ ਬਲੁਤ ਹੈ ॥ ਦੀਗਰ
ਕੁਚਲਾ ਖਨੇਕਾ ਤਰੀਕਾ ਯਹ ਹੈ ॥ ਕਿ ਪਹਲੇ ਕੁਚਲੇ ਕੇ
ਭੂਨੇ ਆਰ ਪੀਸ ਕਰ ਰਖੇ ਹਰ ਰੋਜ਼ ਪੇਤਾਲੀ ਸਰੋਜਤ ਕ ਖਵੇ ਆ
ਰ ਵਾਹਿਸਾ ਏਕ ਕੁਚਲੇ ਕ ਖਵੇ ਬਦ ਉਸਕੇ ਸਤ ਵਾਹਿਸਾ ਏਕ ਕੁਚ
ਲੇ ਕ ਪੀਤਾਲੀ ਸਰੋਜਤ ਕ ਖਵੇ ਫਿਰ ਛਵਾਹਿਸਾ ਫਿਰ ਪੰਚਵਾਂ ਫਿ
ਰ ਚੌਥਾਹਿਸਾ ਫਿਰ ਤੀਜਾਹਿਸਾ ਫਿਰ ਨਿਸਫਹਿਸਾ ਫਿਰ ਤਿਹਾਈ
ਏਕ ਕੁਚਲਾ ਕੀ ਫਿਰ ਤੀਨ ਚੌਥਾਈ ਏਕ ਕੁਚਲਾ ਕੀ ਫਿਰ ਸਾਰਾ ਏ
ਕ ਕੁਚਲਾ ਇਨ ਸਬਹਿ ਸੋ ਕੇ ਪੀਤਾਲੀ ਸਰੋਜਤ ਕ ਖਾਨਾ ਚਾਹੀਏ
ਕੁਛ ਏਕ ਸਾਲ ਮੇਂ ਕੁਚਲਾ ਮੁਆਫਿਕ ਮਿਜਾਜ ਕੇ ਮੁਘਢਵ ਹੈ
ਜਵੇ ਫਿਰ ਅਗਰ ਚਹੈ ਏਕ ਕੁਚਲਾ ਆਰ ਬਲੁ ਦੇਵਨ ਏਕ ਹੀ
ਹਮੇਸ਼ਾ ਖਤਾ ਰਹੇ ਕਾਫੀ ਹੈ ਆਰ ਪਰਹੇਜ ਕੁਛ ਨਹੀ ਭੂਖ ਆਰ ਇ
ਮਰਾਜ ਬਾਦੀ ਕੇ ਦਫਾ ਕਰਨੇ ਮੇਂ ਬੇਨਜੀਰ ਹੈ ॥ ਦੀਗਰ ਫਸ
ਲ ਦਰਦ ਹੈ ਕਮੇ ਹੈ ਕਿ ਏਕ ਦਰਦ ਹੈ ਕਿ ਪਹਲੂ ਕੇ ਨੀਚੇ ਬਸਬਬ
ਦੀ ਕੋਹਿਤ ਹੈ ਦਵਾਉਸ ਕੀ ਯਹ ਹੈ ॥ ਦਰਖਤ ਮਦਰ ਕੀ ਜਕੁ

ਕਪੋਸਤ ਏਕ ਹਿਸਾ ਕਰ ਅੰਗਜਾ ਰਿਥ ਹਿਸਾ ਹਰੇ ਜਲ ਕੁ ਕੇ ਕੋ ਪੇ
ਸਾਥ ਮੇ ਪੀਸੇ ਔਰ ਹੋਕ ਪਰਲ ਗਵੇ ਔਰ ਆਠਤਾਥ ਮੇ ਬੈਠੇ ਅ
ਗਰ ਆਠਤਾਥ ਨ ਹੋਤੇ ਜੀਭਾਣੀ ਚਿਪਲੇ ਸੁਲਗਾਵੇਂ ॥ ਦੀਗਰ

॥ ਕਥੀ ਮਿਹਰ ਸਤ ਅਦਰ ਕਵਿ ਕੇ ਪਿਤੇ ਮੇਂ ਕਥ ਕਰ ਤੀਨੇ
ਜਸਾਯਾ ਮੇਂ ਖੁਸ਼ ਕਰੇ ਪਤਾ ਗਲੀ ਜਹੋ ਜਾਵੇਗਾ ਹੋਕ ਪਰ ਮਲੇਂ
ਉਪਰ ਉਸਕੇ ਪੁਰਾਣੀ ਕੁਈ ਰਖ ਕਰ ਬਾਂਧ ਦੇਵੇਂ ॥ ਦੀਗਰ

॥ ਜਾਇਓ ਲਮਿਸਰੀ ਜੇਠ ਤੀਨੇ ਬਰਾਬਰ ਲੇਕਰ ਪੀਸੇ ਔਰ
ਨਮਾਸੇ ਕਮਿਕਟਰ ਖੁਲਾਵੇਂ ਜਾਨ ਨਾ ਚਾਹੀਏ ਕਿਹੋ ਕੋ ਜੋ ਸਾਥ ਤ
ਪਕੇ ਹੋਇਲਾ ਜਉਸਕਾ ਬਹੁਤ ਹੋਇਆ ਤ ਸੇ ਸਾਥ ਕਰ ਕਰ ਨਾਚ
ਹੋਏ ਇਸਵਾਸ ਤੇ ਕਿਇਸਤਿ ਮਾਲ ਸਥਾਵਰ ਏਕਿ ਦਰਦ ਜਾਤੁਲ
ਜੰਬੂ ਦੁਰਦ ਜਾਤੁਲ ਸਦਰ ਮੇਂ ਕਿਵਰ ਪਹੁੰਚੁ ਔਰ ਦਰਦ ਸੀ
ਨਾ ਕੋ ਕਹਤੇ ਹੋਨਿ ਹਇਤ ਮਨੁ ਹੈ ਔਰ ਜਿਚ ਹੈ ॥ ਦੀਗਰ

॥ ਸੈਂ ਤਰ੍ਹਾ ਮੀਕ ਪਛੇ ਕੁਖ ਕਰ ਅਯਾ ਕੀ ਗਰਾਮੀ ਵਿਖ ਕਰ
ਜਿਸ ਜਗਹ ਦਰਦ ਹੋ ਬਾਂਧ ਦੇਵੇਂ ਬਸ ਰਤੇ ਕਿਵਹਾਂ ਦਰਮਨ ਹੋ ॥

ਬਾਬ ਦਵਾਓ ਭੂਕ ਲਾਨੇ ਵਾਲੀ ਦਵਿ ਮਰਾਜ
ਮੇਦਾ ਹਵਾ ਅਮਾਵ ਮਕ ਅਦਵ ਜਿਕਰ

ਜੁਲਾਬ ਕੀ ਦਵਾਓ ਮੇਂ

ਠਸਲ ਭੂਕ ਲਾਨੇ ਵਾਲੀ ਦਵਾਓ ਔਰ ਕਬਜ ਜਿਕਰ ਮਕੇ ਬਿਆਨ ਮੇਂ
ਹਰ ਕੁਥ ਹੋਵਾ ਚੀਤਾ ਸਨਾਏ ਕੀ ਨਿਮਕ ਲਾਹੋਂ ਗੀ ਸਥਾ ਕੇ ਬਰਾਬਰ
ਕੁਦ ਪੀਸ ਕੇ ਸਟੂਫ ਕਰੇਂ ॥ ਦੀਗਰ ਭੂਖ ਲਾਵੇ ਔਰ ਦਸਤੇ ਕੋ
ਬੰਦ ਕਰੇ - ॥ ਅਨਾਰ ਦਾਨ ਦੋਤੇ ਲੇ ਮਿਸਰੀ ਸਵਾਹ ਰਤੇ ਲੇ ਮਿ
ਰਚ ਸਿਆਹ ਦਾਨ ਇਲਾਇਲੀ ਦਾਰ ਗੀਨੀ ਨਗੇ ਸਰ ਸੇਠ ਪੀਪਲ
ਹਰਾਏ ਕਸਾਏ ਤੀਨਾ ਸੇ ਸਥਾ ਕੇ ਬਾਕੀ ਕਰ ਕੇ ਬਾਂਧ ਕੇ ਦਰਦ
ਮਾਥੇ ਯਕਮ ਯਕ ਸਿਆਹ ਹੁਖਵੇਂ ॥ ਦੀਗਰ ਭੂਖ ਲਾਵੇ ਔਰ

ਸਤਿਕੋਥੀ ਕਰਨੇ ਮੇਂ ਮਸਹੂਰ ਹੈ ਸਾਥ ਹਸਬ ਚਤੁਰਕ ਕੋ ਚੀਤਾ
ਤੀਨ ਤੋਥੇ ਮਿਰਚ ਆਕਰ ਕਰਹਾ ਹਫਏ ਕਛੇ ਤੋਲਾ ਹੀ ਕੋਤ ਚਰਾ
ਦਦ ਗੁਰੂ ਸਬਦ ਵਉ ਕੇ ਬਰਾਬਰ ਏਕਰ ਪੀਸ ਕੇ ਗੋਲੀ ਥਾਪੇ ਤੁਖਮ
ਹੀ ਕੋਤ ਇਸਤਰਹ ਹੋ ਕਿਹੀ ਕੋ ਤਗੁਰੂ ਕੇ ਹਮਰਹਤ ਰਕਪੜੇ ਮੇ
ਥਾਪੇ ਤਾ ਕਿਨਰਾ ਮੇਂ ਸੁਬਹ ਕੋ ਪੇਸਤ ਉਸਕਾ ਝੂੜ ਕਥੇਂ ਐਂ ਇੰਦ੍ਰਾ
ਇਣਕਾ ਮਗਜ ਏਕਰ ਦਵਾ ਮੇਂ ਜਗੀ ਕਕਰੇ। ਦੀਗਰ ਫੰਕੀ
ਮੇਂ ਦੇ ਕੋ ਕੁਵਤ ਦੇ ਨੇਕਾਈ - ਆਦਰੀ ਨੀ ਸੋਫ ਮਸਤਰੀ ਬਜ਼ੀ
ਇਲਾਇਰੀ ਮਿਸਰੀ ਸਬ ਕੇ ਕੁਟ ਪੀਸ ਕੇ ਬਦਖਨੇ ਕੋ ਵੇਤੀ ਨਮ
ਸੇਖਵੇਂ ਅਗਰ ਲਕੜਾ ਹੋਤੋਂ ਏਕ ਮਾਸ ਖਿਲਵੇਂ। ਦੀਗਰ
ਆਖਕ ਜੜ ਦਰਦੀ ਨੀ ਕੀ ਸੋਫ ਸਹਿਦ ਬਾਹਮ ਮਿਲਾ ਕਰੇ ਮੇ
ਰੇ ਪਰਲਗਾਵੇਂ ਦਰਦ ਮੇਂ ਦਹ ਦਫਾ ਹੋਗਾ। ਦੀਗਰ
ਸਿਗਰਫ ਰੇਤੋਂ ਤੋਲਾ ਏਕਰ ਕਿਸੀ ਮਿਰੀ ਕੇ ਬਰਤਨ ਮੇਂ ਨਰਾਮਾ
ਗ ਪਰ ਰਖੇਂ ਔਰ ਤੀਨ ਸੇਰ ਅਦਰਕ ਸੇ ਸੀਰਾ ਨਿਕਾਲ ਕਰ ਕਤ
ਰਹ ਕਤਰਹ ਸਿਗਰਫ ਟਪਕਵੇਂ ਕਿਤਾਮਾ ਮਸੀਰਹ ਜਜਬ
ਹੋਜਵੇ ਨਿਕਾਲ ਕੇ ਰਖਛੇਵੇਂ ਪਾਨ ਕੇ ਹਮਰਹ ਮਿਕਦਾਰ ਏਕਰ
ਵਲ ਕੇ ਖਾਵੇਂ ਦੁਨੀ ਫੂਖ ਹੋਜਵੇਗੀ। ਦਵਾਈ ਕਿਛੁ ਖਲਤੀ
ਹੋ ਔਰ ਕੁਥਤ ਬਾਹਜਿਆ ਦਾ ਕਰਤੀ ਹੈ - ਆਏਕ ਪੇਸ ਏਕਰ ਬ
ਰਾਬਰ ਉਸਕੇ ਕਲਈ ਥੇਵੇਂ ਪਹਲੇ ਕਲਈ ਕਾਪਤਰ ਬਾਰੀਕ ਬਨਾ
ਕਰ ਪੇਸਾ ਪਰਲਾਪੇਟੇ ਇਸਤਰਹ ਪਰ ਕਿਵਹ ਪੁੰਡਰ ਮਾਨਿੰਦ ਘੜੀ
ਏ ਕੋ ਹੋਜਵੇ ਅੰਦਰ ਉਸਕੇ ਦਰਖਤ ਸਰਸਕੇ ਅੰਦਰ ਕੀਛਲ ਸਾ
ਫੇਤੀਨ ਤੋਲਾ ਉਸ ਘੜੀਆ ਕੇ ਸੀਰੇ ਬਛਾਵੇਂ ਇਸਕਦਰ ਛਾਲ
ਉਪਰ ਘੜੀਆ ਕੇ ਰਖੇਂ ਕਿਸਬ ਛਾਲ ਨੀਰੇ ਉਪਰ ਕੀ ਆਠ ਤੋਲਾ ਵ
ਜਨ ਹੋ ਦਰਮਿਆਨ ਘੜੀਆ ਮਜਕੂਰ ਕੇ ਰਖੇਂ ਫਿਰ ਉਸਕਾ ਕੋਲਾ
ਥਾਪ ਕੇ ਮੂੰਹ ਉਸਕਾ ਬਦਕਰ ਕੇ ਏਕ ਕਾਪੋਟੀ ਉਪਰ ਸੇਕਰੇ ਬਾਦ
ਏਕ ਗੁਰੂ ਗਜਛਰ ਤੂਲ ਅਰਜ ਕਜੰਗ ਲੀਉ ਪਲੇ ਸੋ ਪੁਰਕਰ

ਕੇਵਹ ਗੋਲਾ ਮਜ਼ਕੂਰ ਦਰਮਿਆਨ ਰਖਕਰ ਸਬਕੇ ਅੰਚ ਦੇਵੇ ਸੁਬ ੭੫
ਹੋਕੇ ਕਲਈ ਵਪੇਜ ਕੇ ਨਿਕਾਲ ਕਰ ਕਿਵਹੁ ਖਿਲ ਹੋ ਗਿਆ ਹੋਗਾ - ੮੧
ਹਮਰਾਹ ਪੰਦਰਹ ਅਦਲੋਂ ਗਕੇ ਮਿਲਾ ਕਰ ਏਕ ਰਤੀ ਉਸ ਸੇਮਿ
ਅਫਿਕ ਹਾਲ ਔਰ ਫਸਲ ਕੇ ਖਿਲਾਵੇਂ। ਦਵਾਈ ਕਿਖਾਨੇ ਕੋਹ
ਜਮਕਰੇ ਔਰ ਕਬਜ਼ ਕੇ ਦਫਕਰੇ - ੧੧ ਕਮੀਲ ਪਉਸੇਰ ਜਫਰਨ
ਕਲੀ ਮਿਰਚ ਪੀਪਲ ਅਮਲ ਸੌਂਠ ਬੀਜ ਚੋਰਨ ਛੋਟੀ ਇਲਾਇਚੀ
ਹਰਏਕ ਚਾਈ ਮਾਸਾ ਅਸਲ ਸਹਿਦ ਮਾਖੀ ਕਤੀਨ ਪਉਮਿਸਰੀ
ਆਦ ਪਉ ਭੁਲਾਬਤੀਨ ਪਉ ਤੇਲ ਬਾਦਾ ਮਕਾਏ ਮਾਸੇ ਪਹਲੇ ਕਮੀ
ਲਾ ਕੇ ਸਫਕਰ ਕੇ ਚਾਰ ਪਹਰ ਤਨਹਾ ਖਰਬ ਕਰੇ ਜੈਸਾ ਕਿ ਦਸਤੂ
ਰ ਹੈ ਮਾਜੂਨ ਬਨਾਵੇਂ ਔਰ ਸਫਕਰਨ ਕਮੀਲ ਦੋ ਤਰਹ ਪਰ ਹੈ
ਏਕ ਵਹੁ ਹੈ ਕਿਰੇਜੇ ਉਸ ਕੇ ਚੁਨ ਕਰ ਲਵੇ ਕਿਖਾ ਕੇ ਆਲੂ ਦਹਨੁ ਹੈ
ਦੂਸਰਾ ਯਹ ਹੈ ਕਿ ਕਮੀਲ ਕੋ ਪਾਨੀ ਮੇਂ ਡਾਲੇ ਜੋ ਕੁਛ ਪਾਨੀ ਉਪਰ
ਆਵੇ ਉਠ ਲੇਵੇ ਇਸ ਸੂਰਤ ਮੇਂ ਜਾਇਆ ਬਹੁਤ ਹੋਤ ਹੈ ਮਕਦਾਰ
ਸਤ ਮਾਸੇ ਕੇ ਕਦਰੇ ਪਾਨੀ ਕੇ ਹਮਰਾਹ ਮਾਜੂਨ ਮਜ਼ਕੂਰ ਕੇ ਖਿਲ
ਵੇਂ। ਦੀਗਰ ੧੧ ਵਾਸਤੇ ਕਬਜ਼ ਸਿਕਮ ਔਰ ਪੈਟ ਕੇ ਕੀਕੋ
ਕੇ ਔਰ ਬਵਾਸੀਰ ਔਰ ਖਾਂਸੀ ਕੇ ਮੁਠੀ ਦੇ ਹੈ - ੧੧ ਸਿਗਰਟ ਮੀਠਾ
ਤੇਲੀਆ ਜਾਇਫਲ ਪੀਪਲ ਮਿਰਚ ਤੁਖਮ ਧਤੂਰਹ ਸੋਹਾਗਾ
ਭੂਨ ਹੁਆਇਨ ਸਭੋ ਕੇ ਬਰਬਰ ਲੇਕਰ ਅਰਕ ਬਰਗਧਤੂਰਹ
ਮੇਂ ਏਕ ਪਹਰ ਪੀਸ ਕਰ ਮਿਕਦਾ ਹੋਵੇ ਦੀ ਮਿਰਚ ਕੇ ਗੋਲੀ ਬਾਂਧ
ਕਰ ਖਿਲਾਵੇਂ ਬਫਜ਼ਲ ਯਫ਼ਤਾਲਾ ਫਾਇਦਾ ਹੋਗਾ। ਦਵਾਈ
ਕਿਜਿਸ ਸਖਸ਼ ਕਾ ਪੇਟ ਬੜਾ ਗਿਆਂਹੇ ਮਿਸਲ ਇਸਤ ਸਕਕੀ ਸੁ
ਰਤ ਹੋਗਈ ਹੈ ਸਹਰ ਡੈਰ ਤੇਲਾ ਚਾਫਤੋਲੇ ਪਾਨੀ ਮੇਂ ਕੇ ਮੁਦਤ ਤ
ਕ ਪਿਲਾਵੇਂ। ਦਵਾਈ ਕਿਛੂ ਕਲਾਤੀ ਹੈ - ੧੧ ਡਾਂਗੀ ਨਿਮਕ
ਨਿਮਕ ਸਿਆਹ ਡਾਂਗੀ ਨਿਮਕ ਚਿਤਰਕ ਤੰਤਰਕ ਵਧਨਿਆਂ
ਸਬਕੇ ਬਰਾਬਰ ਕੁਦਕ ਅਰਕ ਲੇ ਮੁੰਮੇ ਗੋਲੀ ਬਾਂਧ ਕਰ ਖਿਲਾਵੇਂ

੨
 ੧
 ਈਗਰ ॥ ਲੋਗ ਦਰਗੀ ਨੀਛੋਟੀ ਬੜੀ ਇਲਾਇਚੀ ਮਿ
 ਰਚ ਪੀਪਲ ਧਨ ਜਾਬ ਬਰਿਗ ਅਜਵਾਇਣ ਬਿਛਲਾ ਤਤਰ ਕਰੋ
 ਕਨਿਮ ਕਸੋਰਲ ਅਨਰਦਾਨ ਨਿਮਕ ਸੋਧ ਨਿਮਕ ਸਾਂਬਰ ਨਿਮਕ
 ਦਰਿਆ ਜਵਾਬ ਅਜਮੁਦ ਹੁ ਸੋਫ ਕਨ ਕੋਲ ਸੁਰਖ ਸਬਕੋ ਬਰ
 ਬਰ ਲੋਕਰ ਅਰਕ ਲੇ ਮੁ ਮਿਗੋਲੀ ਬਾਂਧੇ ॥ ਈਗਰ ॥ ਸੋਫ
 ਪੀਪਲ ਕਲੀ ਮਿਰਚ ਬਿਛਲਾ ਅਜਵਾਇਣ ਤਜ ਸੋਫ ਸੋਚਰ ਨਿ
 ਮਕ ਸੰਕ ਸਬਕੋ ਬਰਾਬਰ ਪੀਸ ਕੇ ਸਫੁਫ ਕਰੋ ॥ ਈਗਰ
 ॥ ਪੀਪਲ ਮੂਲ ਧਨਿਅੰਜੀਰ ਸਿਆਹ ਨਿਮਕ ਸਿਆਹ ਪੋਜਤ
 ਲੇ ਮੁਕਤਾਈ ਜਾਰ ਨਕੋਜਰ ਹਰ ਏਕ ਸਾਤਮਾ ਸੇਤਜ ਦਾਇਲ
 ਇਚੀ ਛੋਟੀ ਹਰ ਏਕ ਦਸਮਾ ਜੋ ਨਿਮਕ ਦਰਿਆ ਸਵਾ ਦੋਤੋਲਾ ਅੰਮ
 ਲਬੇਦ ਸਾਡੇ ਰਚਤੋਲਾ ਅਨਾਰਦਾਨ ਚੌਦਹ ਮਾਸੇ ਸਬਕੋ ਸਫੁਫ
 ਰਕੀ ਖਿਲਾਵੇ ॥ ਈਗਰ ॥ ਕਬਜ਼ ਸਿਕਮੋ ਕੇ ਦੁਰ ਕਰਤੀ ਹੈ
 ਸੋਫ ਨਿਮਕ ਸੋਧ ਕਦਰੇ ਚੀਤਾ ਪੀਪਲੀ ਮਥੀਜ ਮਨਕੀ ਦਾਨ
 ਉਸਕ ਦੂਰ ਕਰੇ ਹਮਵਜਨ ਸਬਦਵ ਉਕੇ ਲੋਕਰ ਬਾਹਮ ਮਿਲਾਵੇ
 ॥ ਈਗਰ ॥ ਕਿਛੁਖ ਬਹੁਤ ਲਾਤੀ ਹੈ ਬਜਾਏ ਅਕਸੀਰ ਕੋ ਹੈ
 ॥ ਪਚਾਫੇਤੋਲਾ ਨਰਮਾ ਕੇ ਫੂਲ ਸੋ ਅਦਦ ਸੁਹਾਗਾ ਚਾਰ ਮਾਸੇ
 ਪਹਲੇ ਪਰਕ ਕੇ ਅਰਕ ਬਰਗਡਟ ਕਟਾਈ ਮੇਂ ਕਿਉਸਕੇ ਜੰਗਲੀ
 ਬੈਗਨ ਕਹਤੇ ਹੈ ਦੋਰੋਜ ਤਰਕਰੋ ਤੀਸਰੇ ਰੋਜ ਪਾਰਹ ਕੇ ਬਾਹਰ
 ਨਿਕਲ ਕਰ ਏਕ ਗਢੇ ਕਪੜੇ ਮੇਂ ਦੋਤੀਨ ਮਰਡ ਬਾਡਨੇ ਤਾਕਿਤ
 ਹੀਉਸ ਮੇਂ ਨਰਹੇ ਬਾਦ ਆਫਤਾਬ ਮੇਖੁਸਕ ਕਰੋ ਫਿਰ ਪਾਰਹ ਅੰਜੀ
 ਸੁਹਾਗਾ ਨਰੇ ਬੀਗੋਲੇ ਸੋਨੀ ਮਥੀਲ ਕੜੀ ਸੋਹਲ ਕਰੋ ਯਹਾਂ ਤ
 ਕ ਕਿਸਬ ਫੂਲ ਹਲ ਹੋਜਾਵੇਂ ਮੀਆਦ ਚਾਰ ਪਹਰ ਹੈ ਬਕਦਰ ਏਕ ਮਾ
 ਕੇ ਗੋਲੀ ਬਾਂਧੇ ਅਗਰ ਗੋਲੀ ਨ ਬੰਧੇ ਬੋਡਾ ਭੁਲਾ ਬਦਾਖਲ ਕਰਕੇ
 ਬਾਂਧੇ ਬਾਰਖਾਨਾ ਖੜੇ ਕੇ ਦੋਗੋਲੀ ਖਵੇਂ ਤੁਰਸੀ ਔਰ ਬਾਈ ਸੇਪਰਹੇ
 ਜਥ ਬੋਜਨ ਨਾਹੀ ਏਕਿ ਫੂਲ ਨਰਮਾ ਕੇ ਮੁੰਹ ਬੰਧੇ ਹੋ ਯਨੇ ਬੇਖੁਏ

ਹੋਤੋ ਬੇਹਤਰ ਹੈ। ਦਵਾਈ ਕਿਤੂ ਖਲਾਤੀ ਹੈ ਐਹ ਇਲਾਇਸ ੭੩
 ਸਿਕਮ ਖੁਬ ਨਿਕਲਤੀ ਹੈ - ॥ ਹਰ ਰੂਬ ਹੋਵੇ ਆਮਲਾ ਨਿਮ ੮੧
 ਕਸਿਆਹ ਸਨਾਏ ਹਰ ਏਕ ਬਰਾਬਰ ਲੇਕਰ ਅਰਕ ਲੇਮੁ ਮੇਂ ਗੋਲੀਆਂ
 ਬਾਂਧੇ ਵਕਤ ਹਜਤ ਬਕਦਰ ॥ ਤਿਥਾ ਆਕਮ ਵਜਿਆ ਦਾ ਗਰਮ ਪਾ
 ਨੀਕੇ ਹਮਰਾ ਸੇਤੇ ਵਕਤ ਖਾਏ ਈਗਰ ॥ ਕਿਤੂ ਖਲਾ
 ਤੀ ਹੈ ਐਹ ਬਾਦ ਸਿਕਮ ਫੂਰ ਕਰਤੀ ਹੈ ਐਹ ਜੋ ਮਰਜ਼ ਕਿ ਸਰਦੀ
 ਸੇਹੋ ਉਸਕੇ ਭੀ ਫੂਰ ਕਰਤੀ ਹੈ - ਮਿਰਚ ਸਿਆਹ ਪੀਪਲਾ ਆਕਰ
 ਕਰਹਾ ਹਰ ਏਕ ਦਸਮਾਸੇ ਸੇਂਠ ਕਥਾ ਬਚੀ ਨੀ ਸੇਂਠ ਹਰ ਏਕ ਥੋੜੇ
 ਲਾਹੀਂ ਗਛੈ ਮਾਸੇ ਸਬਕੇ ਕੂਟ ਪੀਸਕੇ ਅਰਕ ਲੇਮੁ ਮੇਂ ਕੁਰਸਬ ਨ
 ਕਰਉ ਪਰਤ ਵੇਕੇ ਕੇ ਨੀ ਦੇ ਆਗ ਹੋ ਰਖਕਰ ਸੁਰਖ ਕਰੇ ਬਕਦਰ
 ਹਜਤ ਇਸਤਿਹਾਲ ਕਰੇ। ਈਗਰ ॥ ਖੁਬ ਜਿਆਦ ਹ
 ਲਾਤੀ ਹੈ - ਨਿਮਕ ਸਾਂਬਰ ਨਿਮਕ ਸੇਂਧਾ ਨਿਮਕ ਸੇਂਚਲ ਨਿਮਕ
 ਪਾਨਕਾ ਚੁਏਨ ਨਿਮਕ ਖਾਈ ਨਿਮਕ ਗੁਜਰਾਤੀ ਨਿਮਕ ਕੋਕਨੀ
 ਜਵਾਖਰ ਸਬਕੇ ਬਰਾਬਰ ਲੇਕਰ ਨੌਂ ਸਾਦਰ ਸਬਦਵਓਕੇ ਬਰਾਬ
 ਰ ਬਰੀਕ ਕਰਕੇ ਚੀਨੀ ਕੇ ਪਿਆਲੇ ਮੇਂ ਰਖੇ ਐਹ ਅਰਕ ਲੇਮੁ ਕਾ
 ਗਜੀ ਕਉ ਸਮੇਂ ਮਿਲਵੇ ਇਸਕਦਰ ਕਿ ਦੇਓ ਗਲ ਉਪਰੋਂ ਸਿ
 ਰ ਬਾਂਧਕਰ ਆਫਤ ਬਮੇਂ ਰਖੇ ਐਹ ਅਰਕ ਇਸਕਦਰ ਫੁਲੇ ਐ
 ਰ ਖੁਸਕ ਕਰੇ ਜਬਕੇ ਤੀਨ ਮਰਤਬਾ ਖੁਸਕ ਕਰ ਚੁਕੇ ਮਿਟੀ ਕੇ ਬਰ
 ਤਨ ਮੇਂ ਰਖਕਰ ਚੀਲਹਿ ਕਮਤ ਕਰੇ ਲੇਕਨ ਏਕ ਬਰਤਨ ਦੂਸਰਾ
 ਉਸਕੇ ਮੂੰਹ ਪਰ ਕਜਬੰਦ ਕਰੇ ਕੀ ਮੂੰਹ ਦੋਨੋਂ ਕਾ ਮਿਲ ਜਾਵੇ ਨੀਰੋਉ
 ਸਕੇ ਆਰ ਤੇਜ ਕਰੇ ਦੋ ਪਹਰਤਕ ਐਹ ਬਪੜਾ ਚੰਦ ਤੋਂ ਹ ਕਰਕੇ ਪ
 ਨੀ ਮੇਂ ਤਰਕਰਕੇ ਉਪਰ ਕੇ ਬਰਤਨ ਪਰ ਰਖੇ ਜਬਕਿ ਕਪੜਾ
 ਗਰਮ ਹੋ ਜਾਵੇ ਦੂਸਰਾ ਸਰਦ ਕਰਕੇ ਰਖੇ ਬਾਦ ਦੋ ਪਹਰ ਕੇ ਬਰਤ
 ਨ ਕੇ ਉਤਰ ਲੇਵੇ ਐਹ ਜੇਕੁ ਫੂ ਉਪਰ ਕੇ ਬਰਤਨ ਮੇਂ ਆਬਰ ਰਮਟ
 ਜਾਵੇ ਛੋੜ ਲੇਵੇ ਥੋੜੀ ਦਰਗੀ ਨੀ ਐਹ ਜਾਇਫਲ ਐਹ ਮਾਨੀ ਦੋ ਉਸ

ਕੇ ਮਿਲਕਰ ਬੈਠਾ ਖਿਲਵੇਂ। ਦੀਗਰ ਦਵਾਈ ਕਿਨਾਮਰ
ਖਕਿਆਹੇ ਸਾਬ ਗੋਲੀ ਗੰਧਰ ਕੇ ਕਿਵਾਸ ਤੇ ਭੂਖਲ ਨੇ ਕੇ ਕੀਰਤ
ਪਤੀ ਹੈ। ਗੰਧਰ ਦੁਪਮੇ ਸਾਬ ਕੀ ਮੂਰਚ ਬਾਥਿਗ ਅਜ ਮੂਰਦ ਜਵਾ
ਅਚਹਰ ਏਕਤੀ ਨ ਤੋਲੇ ਕਾ ਨਿਸੰਕ ਪੀਪਲ ਸਮੁੰਦਰ ਨੇ ਹਰਏਰ
ਤੋਰੇ ਲਾ ਸੇਧ ਨਿਮਕਤੀ ਨ ਦਾਮ ਯਨੇ ਜਡੇ ਰਾਤੋ ਲਾ ਪੇਜਤ ਹਲੇ
ਲਾ ਜਰਦ ਫੇ ਤੋਲਾ ਸਬ ਕੇ ਕੂਟ ਪੀਸ ਕੇ ਅਰਕ ਅਦਰਕ ਮੇਂ ਪੀਸੇ ਬਾ
ਦ ਖੁਸ਼ਕ ਹੋ ਨੇ ਕੇ ਲੇ ਮੂਰੇ ਅਰਕ ਮੇਂ ਏਕ ਰਾਤ ਦਿਨ ਪਿਸੇ ਔਰ ਗੋਲੀ
ਬਕਦਰ ਜੰਗਲੀ ਬੇਰ ਕੇ ਬਨਵੇਂ। ਦੀਗਰ - ਗੋਲੀ ਕਿ ਭੂਖਲ
ਤੀ ਹੈ ਔਰ ਮੇਧੇ ਕੇ ਸਾਫ ਕਰਤੀ ਹੈ ਬਲਗਾ ਮਮ ਔਰ ਰਿਆਹ ਸੇ
ਜੰਗੀ ਹਰਕਾਰ ਮਾਸ ਹਲੇ ਲਾ ਜਰਦ ਪਾਂਚ ਮਾਸੇ ਜੋਠ ਬਾਲ ਛਕ
ਦਸ ਮਾਸੇ ਨਿਮਕ ਸੇਧ ਦਸ ਮਾਸਾ ਏਲੁ ਆਸ ਵਾਦੇ ਤੋਲੇ ਸਬ ਕੇ ਲਾ
ਕਰ ਗੋਲੀ ਬਾਧੇ ਸਫੁਰ ਕਿ ਭੂਖਲ ਗਤੀ ਹੈ ਔਰ ਮੇਧ ਔਰ ਅਤੋ ਕੇ
ਕੁਥਤ ਬਖਸਤੀ ਹੈ ਔਰ ਦਸ ਤੋ ਕੇ ਬੰਦ ਕਰਤੀ ਹੈ ਅਨਾਰਦਨਾ
ਪਉਸੇਰ ਜੋਠ ਜੀਰਾ ਸੁਫੈਦ ਹਰਏਕਤੀ ਨ ਤੋਲਾ ਨ ਜੋਠ ਕਾ ਜੀਰਾ
ਤੰਤਰੀਕ ਸੁਫੈਦ ਜਰਦ ਬਹੇਰ ਹਰਏਕ ਤੋਲਾ ਨਿਮਕ ਸੰਗਰਾ
ਰਤੋਲਾ ਸਬ ਕੇ ਕੂਟ ਪੀਸ ਕੇ ਬਾਥੀਕ ਕਰੇ ਬਕਦਰ ਏਕ ਤੋਲਾ ਕੁਥਲ
ਖਨੇ ਕੇ ਯਾ ਬਾਦ ਖਨੇ ਕੇ ਇਸਤਿਮਾਲ ਕਰੇ। ਦਵਾਈ ਕਿ ਭੂਖ
ਖੁਥਲ ਗਤੀ ਹੈ - ਆਦਾ ਸਮਾਕ ਕਾ ਆਮਲਾ ਅਜਵਾਇਣ
ਜੋਠ ਪੀਪਲ ਤਜਕਲੀ ਮਿਰਚ ਇਲਾਇਚੀ ਜੀਰਾ ਕੀਰਮਾਨੀ ਲੋ
ਗ ਸਬ ਕੇ ਬਰਾਬਰ ਕੂਟ ਪੀਸ ਕੇ ਦੋ ਗੁਣ ਉਸ ਕੇ ਮਿਸਰੀ ਮਿਲਕਰ
ਸੁਬਹ ਕੇ ਹਥੇ ਲੀਠ ਰਖਵੇਂ। ਦਵਾਈ ਕਿ ਪਿਆਸ ਕੇ ਕਮ ਕਰੇ -
ਪਤੀ ਨਿਮਕੀ ਕੂਟ ਪੀਸ ਕੇ ਗਲੇ ਲਾ ਬਾਧੇ ਬਹਰ ਗਲੇ ਲਾ ਕੇ
ਅਯਮੇਂ ਰਖੋਂ ਜਬ ਕਿ ਗਰਮ ਹੋ ਜਵੇ ਪਾਨੀ ਮੇਂ ਖੁਝਵੇਂ ਚੰਦ ਮਕਤਬ
ਉਸ ਪਾਨੀ ਕੇ ਪਿਲਵੇਂ। ਦੀਗਰ - ਪਤੀ ਕਨੇਰ ਕੀ ਸੰ
ਦਲ ਕਲੇਸਰ ਹਰਚਰ ਬਰਾਬਰ ਲੇਵੇਂ ਹਮਰਾ ਹਗਾਂ ਜੇ ਕੇ ਪੀਸੇ ਔ

ਪ੍ਰਿਥਮ ਸਿਰਹੇਤਿ ਭਾਵੇਂ ਫਸਲ ਹਿਕਰੀ ਕਯਨੇ ਹਿਰਕੀ ਮੇਂ ॥ ੧੫
 ਸਕਾ ਫੇਰੁ ਤੋਲਾ ਕਲਵੰਜੀ ਤੀਨ ਮਾਸੇ ਪਹਲੇ ਕਲਵੰਜੀ ਕੋ ਪੀਸਕਾ ॥
 ਰਮਜਕਾ ਕੇ ਹਮਰਾ ਮਿਲਾ ਕੇ ਖਿਲਵੇਂ ਬਦ ਉਸਕੇ ਬੋਲੇ ਅਰਜੇ ਕੇਖ ॥
 ਨਾ ਖਿਲਵੇਂ ਹਰ ਕਿਸਮ ਕੀ ਹਿਰਕੀ ਦਰਹੋਗੀ ॥ ਦੀਗਰ
 ਕਾਲੀ ਮਿਰਚ ਇਕੀ ਜਦ ਨ ਸੋਟੋ ਨ ਮਾਸੇ ਕਾਸ਼ੀ ਨੋ ਮਾਸੇ ਹਰੇ
 ਪੀਸਕੇ ਖਿਲਵੇਂ ॥ ਦੀਗਰ ॥ ਮਸਕਤੀ ਤੋਲਾ ਮਿਸਰ
 ਫੇਰੁ ਤੋਲਾ ਦੋਨੋ ਬਹਮ ਮਿਲਾ ਕਰ ਖਿਲਵੇਂ ਖੁਸਕ ਖਾਂਸੀ ਦੁਰਹੋਗੀ ॥
 ਦੀਗਰ ॥ ਮਸਸਿਅਹ ਬਜਾਏ ਤੀ ਮਾਕੂ ਹੁਕਾ ਮੇਂ ਭਰਕਾ
 ਰਖੋ ॥ ਦੀਗਰ ॥ ਚਿਕਕ ਮਖੀ ਕਾ ਦੁਪਲ ਕੁਕੀਦ ॥
 ਲੀਐਂਤ ਮੇਂ ਪੀਸਕੇ ਨਾਕ ਮੇਂ ਦੋਤੀ ਨ ਕਤਰੇ ਟਪਕਾਵੇਂ ॥ ਦੀਗਰ
 ॥ ਭੁੰਜੀ ਰੁਝ ਘੋਰੁ ਭੁੰਜੀ ਅਰਹੁ ਕੀ ਬਜਾਏ ਤੀ ਮਾਕੂ ਹੁਕਾ ਮੇਂ
 ਭਰਕਰ ਪੀਵੇਂ ॥ ਦੀਗਰ ॥ ਕਾਲੀ ਮਿਰਚ ਤਨਹਾ ਆਹ
 ਮਰਾਹ ਆਜਵਾਇਟ ਕੇ ਜਲਵੇਂ ਧੁਆਂ ਉਸਕਾ ਨਾਕ ਮੇਂ ਲੇਵੇਂ ॥
 ਦੀਗਰ ॥ ਜੋ ਸਖਸ਼ ਕਿ ਇਸ ਮਰਜ ਮੇਂ ਮੁਬਤਲਾ ਹੋ ਉਸਕੇ ਏਕ
 ਬਰਗੀ ਭਰਵੇਂ ਜਿਸਤਰਹ ਮੁਮਕਨ ਹੋ ਹਿਰਕੀ ਦੁਰਹੋ ਜਾਏਗੀ
 ਅਗਰ ਭੁਦਖਲ ਖਨੇ ਕੇ ਹਿਰਕੀ ਲਾਹਕੇ ਹੋ ਬੇਤਰੀ ਨ ਤਰਬੀਰ
 ਕੀ ਹੈ ॥ ਘੋਰ ਦਮਕ ਰੋਕ ਨ ਮੁਜਰਬ ਹੈ ॥ ਦੀਗਰ ॥ ਆ
 ਕ ਮੇਰ ਕੇ ਪਰਕੀ ਘੋਰ ਖਕ ਪੁਰਾਨੇ ਟਟਕੀ ਬਹਮ ਮਿਲਾ ਕੇ ਹਮ
 ਰਾਹ ਪਾਨੀ ਕੇ ਦੇਵੇਂ ਹਿਰਕੀ ਫੋਰਨ ਦੁਰਹੋ ਜਾਏਗੀ ਮਿਕਦਾ ਰੇਨੇ ਤ
 ਹਾਕੀ ਚਮਾਸੇ ਦੋਨੋਂ ਛੀਕ ਲਾਤੀ ਹੈ ਘੋਰ ਮੁਢੀਦ ਹੈ ॥ ਦੀ
 ਗਰ ॥ ਘੋਜਾ ਘੋਰ ਬਲ ਨਹੇ ਲਕੇ ਲਜਵੇਂ ਘੋਰ ਪਾਸੀ ਮੇਂ ਭੁਲ
 ਕਰ ਏਕਾ ਏਤ ਛੇ ਕੁਰੇ ਫਿਰ ਥੋੜਾ ਪਾਨੀ ਲੋਕਰ ਕਰੇ ਹੀ ਕ ਉਸ ਮੇਂ
 ਪੀਸੇਂ ਘੋਰ ਸਟ ਕਰ ਕੇ ਖਿਲਵੇਂ ਕਲਈ ਅਲਾ ਕੀ ਪਤੀ ਤੁਲਾਸੀ
 ਦੀ ਦੁਬਬਾਰੀ ਕ ਪੀਸਕੇ ਦੋਤੀ ਨ ਕਤਰੇ ਨਾਕ ਮੇਂ ਟਪਕਾਵੇਂ ਹਿਰਕੀ
 ਬੰਦ ਹੋ ਜਾਏਗੀ ॥ ਰਸਲ ਬਾਏ ਗੋਲਾ ਘੋਰ ਭੁਕਾਰ ਕੇ ਖਿਅਨ

੭੬ ਮੈਂ ॥ ਨਿਮਕ ਸੰਗ ਪੀਪਲ ਸੈਂਠ ਅੰਗੁਤ ਕਈ ਜੀਰਹ ਅ
 ੮੫ ਜਮੁਦਹ ਹੀ ਗਥਰੀ ਅਨੁਸਥ ਬਰਬਰ ਲੋਕ ਪੀਭੋ ਪਹਲੇ ਖਾਏ
 ਕੇ ਜਾ ਬਾਦ ਖਾਏ ਕੇ ਪਿਛਲੇ ਭਾਓ ਗੋਲਾ ਦਰਹੋਂਗਾ ॥ ਦੀਗਰ
 ਰ ਕਿਤ ਕਾਰ ਕਰਤੀ ਹੈ ॥ ਨਿਮਕ ਮੁਲੀਕਾ ਬੇਸਾਧਾ ਪਾ
 ਨ ਕੇਹ ਮਰਹ ਮੁਢੀਦ ਹੈ ਔਰ ਗੀਕ ਨਿਮਕ ਮੁਲੀਕੇ ਨਿਕਲਣੇ
 ਕਾ ਪਹਲੇ ਮਜ਼ਕੂਰ ਹੋ ਚੁਕਾ ਹੈ ॥ ਦੀਗਰ ਫੁਲਨ ਪੇਟਕ ਅੰਗ
 ਸਖਤੀ ਔਰ ਕਬਜ਼ ਔਰ ਬਵਾਸੀਰ ਕੇ ਮੁਢੀਦ ਹੈ - ॥ ਨਰਕ ਚੁਰ
 ਕੁਟ ਕੇ ਬਕਦਰ ਰਣੇ ਕੇ ਗੋਲੀ ਥਾਪੇਂਗਾ ਮਲਕ ਦਰਸਤ ਕੁਟਕੇ ਮੁ
 ਬਕ ਕੇ ਪਾਨੀ ਕੇਹ ਮਰਹ ਖਾਵੇਂ ਬਾਦ ਰਾਪਵੀ ਕੇ ਦੋ ਗੋਲੀ ਪਿਲਵੇਂ
 ਸਫ਼ਾਤ ਕਰਿਤਾ ਮਾਇਨ ਮੇਂ ਸੈਠਾ ਯਾ ਬੀਸ ਗੋਲੀ ਪਿਲਵੇਂ ਇਸੀ ਤਰ
 ਹ ਬੇਕੇ ਰੋਜ ਮਦਾਮ ਵਤ ਕਰੇ ॥ ਫਜਲ - ਪੇਚੁਜ ਔਰ ਸੀਗਰ
 ਨੀ ਮੇਂ ਫਰਕ ਦੋਨੋ ਮੇਂ ਯਹ ਹੈ ਕਿ ਸੀਗਰ ਟੀ ਮੇਂ ਕਹਾ ਖਾਨ ਨਿਕਲਤਾ
 ਹੈ - ॥ ਦਵਾਈ ਕਿ ਪੇਚੁਜ ਕੇ ਦੁਰ ਕਰਤੀ ਹੈ - ਮੰਗਜ ਬੀਲ ਫਲ
 ਏਕ ਤੋਲਾ ਪੇਸਤ ਇਵੇਂ ਦੋ ਤੋਲਾ ਸੈਠ ਏਕ ਤੋਲਾ ਹਲੇ ਲਾਟ ਕਤੋਲਾ ਜੀ
 ਗ੍ਰਿਹਰ ਫੁਲੀ ਏਸ ਪਗੋਲ ਆਦਹ ਤੋਲਾ ਮਿਸਰੀ ਏਕ ਤੋਲਾ ਹਰਕੋ
 ਰੋਗਨ ਮੇਂ ਫੁੰਨੇ ਥੋਰ ਸਦਾ ਏ ਏਸ ਪਗੋਲ ਕੋ ਸਬਕੇ ਫੂਟੇ ਔਰ ਬਾਹਮ
 ਮਿਲਵੇਂ ਖੁਰਕ ਸਭ ਮਾਯੇ ਜੇ ਏਕ ਤੋਲਾ ਤਰ ਔਰ ਬਾਯੇ ਏਸ ਪਗੋਲ ਕੋ
 ਭੀ ਕੁਟਤੇ ਹੈ ॥ ਦੀਗਰ ॥ ਪਖ ਨ ਬੇਦ ਮਗਜ ਬੀਲ ਮੜੇ
 ਕੁ ਫਲੀ ਗੁਲ ਸਪਾਨੀ ਰਲ ਗੁਠਲੀ ਆਬਕੀ ਸਕਰਤ ਰੀ ਠੋਰ
 ਏਕ ਤੋਲਾ ਸਬਕੇ ਰਾਹ ਹਿਸਾ ਕਰੇ ਔਰ ਏਕ ਹਿਸਾ ਉਸ ਮੇਂ ਜੇ ਕਿ
 ਸੀ ਕੋ ਦੇਵੇਂ ਬਕੀ ਕਿ ॥ ਆਫਿਕ ਹਾਲ ਕੇ ਤੀਨ ਟਿਠ ਯਾ ਕਮ ਵਜਾ
 ਦ ਮੇਂ ਖਾਵੇਂ ॥ ਦੀਗਰ ਦਸਤੋ ਕੇ ਬੀਦ ਕਰੇ - ॥ ਆਈ ਕੁਟ
 ਕੇ ਬਕਦਰ ਤੀਨ ਮਾਯਾ ਪਾਨ ਕੇਹ ਮਰਹ ਖਾਵੇਂ ॥ ਦੀਗਰ ॥
 ਰਜ ਸਾਢੇ ਫੁੰਨੇ ਤੋਲਾ ਕੁਟ ਕੇ ਫੁੰਨੇ ਤੋਲਾ ਸਕਰ ਮੇਂ ਮਿਲਵੇਂ ਨੌ ਹਿਸਾ ਕ
 ਰੋਹਰ ਸੁਬਹ ਹਮਰਹ ਦੇਹੀ ਕੇ ਏਕ ਹਿਸਾ ਖਾਵੇਂ ਅਗਰ ਦਸਤ

ਗੁਰਮਤਿ ਤੋਂ ਏਕੀਸਾ ਬੋਝੀ ਸਾਮਕੋ ਖਾਵੇ ॥ ਰੀਗਰ ॥

ਅਠਯੁਗ ਖਾਲਸਾ ਵਚੂ ਨਾ ਬਰਾਬਰ ਏਵੇਂ ਬਰਾਬਰ ਮੋਠ ਕੋਝੀ ॥

ਥਾਪੋਂ ਜਾ ਬਕਦਰ ਮਸੂਰ ਕੇ ਮੁਆਫਿਕ ਹਲਕੇ ਸੁਬਰ ਕੇ ਏਕ ਸਾਮਕੋ

ਏਕ ਖਾਵੇ ਕਿ ਦਸਤੋਂ ਕੋ ਔਰ ਪੇਚ ਸਕੇ ਖੁਨੀ ਔਰ ਬਲਗਾ ਮੀ ਕੋ ਜਲ

ਦ ਬੀਦ ਕਰੇ ਮੁਜਰਬ ਹੈ ॥ ਰੀਗਰ ॥ ਹਾਲ ਤੇ ਡੋਲਾ ਸਾ

ਕਰ ਸੁਫੈਦ ਤੇ ਰੋਤੋ ਲਾ ਕੋ ਕਨਾਰ ਫੂਨਾ ਹੂਆ ਏਕ ਅਦ ਦ ਕੂਟ ਪੀਸ ਕੋ

ਹਥੇ ਲੀਫਰ ਖਾਵੇ ॥ ਰੀਗਰ ॥ ਹਾਲ ਪੀਪਲ ਗੁਲ ਸੀਪਾ

ਗੀ ਫੁਹਾ ਚਾ ਸੋਫ ਹਵ ਏਕ ਨੋ ਮਾਸੇ ਕੂਟ ਪੀਸ ਕੋ ਪਾਂਚ ਗੋਲੀ ਬਨਾਵੇ

ਏਕ ਸੁਬਰ ਕੋ ਔਰ ਏਕ ਸਾਮਕੋ ਖਾਵੇ ॥ ਦਵਾਈ ਕਿ ਸੀਗ ਹਰ

ਕੋ ਮੁਫੀਦ ਹੈ ॥ ਸੀਗ ਦਾਨ ਮੁਰਗ ਲੋਂਗ ਹਰ ਏਕ ਏਕ ਤੋਲਾ

ਬਾਗੀਕ ਕਰ ਕੇ ਏਕ ਖੁਰਾਕ ਕਰੇ ਫਾਇਦਾ ਬੀਫ ਇਲਾਜ ਫੁਲੀ ਹੈ ਦਸ ਤੋ

ਦਸ ਤੋਂ ਹਰ ਕਿਸਮ ਕੋ ਔਰ ਪੇਚ ਸਮੇਂ ਕਮ ਕਮ ਨਕਸ਼ਾ ਕੀ ਮੁਫੀਦੀ

ਹੈ ॥ ਏਕ ਸਖਸ ਸਾਠ ਬਰਾਬਰ ਕਿਉਂ ਜੋ ਪੇਚ ਸਹੁਈ ਔਰ ਵਰਮ

ਹਾਥ ਪੇਚ ਮੇਂ ਜਬਰ ਹੁਆ ਹਰ ਚੰਦ ਦਵਾ ਕੀ ਫਾਇਦਾ ਨ ਹੂਆ ਤੀਨ

ਤੀਨ ਮਹੀਨੇ ਗੁਜਰੇ ਜਬ ਕੋ ਪੇਸਤ ਪਾਲੀ ਮੇਂ ਅਰਕ ਨਿਕਲ ਕਰ

ਖਾਤਾ ਥਾ ਅਸਰ ਉਸ ਕਤ ਹਤਾ ਥਾ ਜਨੇ ਦਸ ਤੋਂ ਮੇਂ ਕੁਛ ਤਖਫੀਫ

ਰਹਤੀ ਥੀ ਮਗਰ ਫਿਰ ਵਹੀ ਹਾਲ ਹੈ ਜਾਤਾ ਥਾ ਆਖਰ ਉਸ ਕੋ ਗ

ਜਾ ਸੇ ਬਾਜਰਾ ਖਕਰਾ ਫਰਕ ਕਾ ਬਾਬ ਏਕ ਖਿਲਾਤੇ ਬੇ ਅਦਲ ਰੋਜ ਏਕ

ਲੋਏ ਵ ਬਤਰ ਗੀਚ ਜਾਤ ਲੋਏ ਏਤੋ ਥ ਔਰ ਅਜ ਦਾਇਨ ਤੀਨ ਉ

ਗਾਈ ਫਰ ਉਸ ਕੋ ਖਿਲਾਤੇ ਬੇ ਔਰ ਪਾਨੀ ਫਾਲ ਜਾਣੀ ਕਬੀਕ ਬੀ

ਪਲਾਤੇ ਬੇ ॥ ਰੀਗਰ ॥ ਜ਼ਹੀਰ ਵਸ ਹਜ ਔਰ ਦਸ ਤੋਂ ਕੋ

ਮੁਨਾਫਾ ਹੈ ਯਹ ਦੋਨੋਂ ਕਿਸਮ ਪੇਚ ਸਕੀ ਹੈ ॥ ਕਰਵ ਰੋਗ ਮੇਂ ਬਥਿ

ਅਨ ਕਰੇ ਮਾਨਿੰਦ ਚਨੇ ਕੇ ਕੂਟ ਪੀਸ ਕੋ ਦੇਵੇਂ ਲੇ ਪਕਿਦ ਜਤੋਂ ਕੋ ਮੋਕੂ

ਫਕਰੇ ਜਾਇਫਲ ਤੁਖਮ ਆਥ ਪੁਰਾਨ ਮਗਜ਼ਬੀਲ ਹਰ ਏਕ ਕਰ

ਰ ਮੁਨਾਸਬ ਲੇਵੇ ਔਰ ਅਫੀਸੁਨ ਬੋਝੀ ਦਾ ਖਲ ਕਰੇ ਔਰ ਪੇਚ ਪਰ

ਤਿਲਾਕਰੇ" ਦੀਗਰ - ਦਵ ਕਿਸਹਲ ਹੈ ਘੋਰ ਫਾਇਦਾ ਬਹੁਤ
ਰਖਤੀ ਹੈ ਪੇਚਸ ਔਰ ਦਸਤੋ ਕੋ ਬੰਦ ਕਰਨੇ ਮੇਂ - ॥ ਮੂਲੀ ਕੋ ਬੀਜ
ਭੂਨੇ ਹੁਏ ਛੈ ਮਾਜੇ ਕੂਟ ਕੇ ਬਰਾਬਰ ਉਸ ਕੇ ਸਹਦ ਮਿਲਾ ਕਰ ਖਿਲਵੇ
" ਦੀਗਰ - ਕਿ ਦਸਤੋ ਔਰ ਪੇਚਸ ਕੋ ਬੰਦ ਕਰਤੀ ਹੈ - ॥ ਮਗ
ਜ ਬੀਲ ਔਰ ਸਿਰਸ ਔਰ ਭੂਠਲੀ ਪੁਰਨੇ ਅੰਬਕੀ ਹਰ ਏਕ ਛੇਡ
ਤੋਲਾ ਜਾਇਓਲ ਏਕ ਅਦਦ ਅਫੀਯੂਨ ਬਕਦਰ ਚਨਾ ਸਬਕੇ ਸਦੂ
ਫਕਰ ਕੇ ਵਕਤ ਹਜਤ ਏਕ ਹਥੀ ਭਰ ਖਿਲਵੇ ਯਕਮ ਵਜਿਆ
ਦਹਾ" ਦੀਗਰ ॥ ਮਗ ਜਤੁਖਮ ਅਥਿ ਪੁਰਨਾ ਸੋਫ ਬਰਾ
ਬਰ ਲੋਕਰ ਸਾਬ ਸਕਰ ਪੁਰਾਨੀ ਕੋਤ ਨਵਲ ਕਰੇ" ਦੀਗਰ
" ਅਨਾਰ ਕਰਾ ਕਿ ਕਰੀਬ ਪਕਨੇ ਕੋ ਹੋ ਮਹਜ ਕਰਾ ਨਹੋ ਦੋਟ ਕਰੇ ਕ
ਹੋ ਫਿਰ ਏਕ ਜਾਇਓਲ ਲੋਕਰ ਅੰਦਰ ਉਸ ਕਾ ਖਾਲੀ ਕਰੇ ਔਰ ਅਫੀਯੂ
ਨ ਉਸ ਮੇਂ ਛੇਡੇ ਬਦਜਾਇਓਲ ਕੋ ਅਨਾਰ ਮੇਂ ਕਿ ਉਸ ਕਾ ਖਾਲੀ ਕੀਆ
ਗਿਆ ਏ ਰਖਕਰ ਦੋਨੋਂ ਟੁਕੜੇ ਕੋ ਬਹਮ ਮਿਲਾ ਕੇ ਰੇ ਸੂਤ ਜੇ ਖੂਬ ਮਜ
ਬੂਤ ਬਾਂਧੋ ਕਿ ਜੁਦਾ ਨਹੋ ਪੀ ਮੇਂ ਭੂਨੇ ਜਬਕੇ ਨੀਮ ਪੁਖਤ ਹੋ ਨਿਕਾਲ
ਲੋਵੇ ਪਸਕਰ ਪੀਸਕੇ ਨੀਮਾਜੇ ਜਵਤ ਰੀ ਉਸ ਮੇਂ ਮਿਲਵੇ ਔਰ ਅੰਕ
ਦਾਰ ਬੋਰ ਕੋ ਗੋਲੀ ਬਾਂਧੋ ਸੁਬਹ ਕੋ ਏਕ ਗੋਲੀ ਖਿਲਵੇ ਪੇਚਸ ਔਰ ਖੂ
ਨ ਔਰ ਦਸਤੋ ਕੋ ਦਫਾ ਕਰੇ ਇਸ ਗੋਲੀ ਕੋ ਹਥ ਲਰਮਾਨ ਲੀ ਕਹਤੇ ਹੈ
ਸੋਠੇ ਸੋਠੇ ਹਰ ਏਕ ਬਰਾਬਰ ਬਹਮ ਨੀਮ ਬਰਸਤਾ ਕਰਕੇ ਹਮਰ
ਹ ਪਾਨੀ ਕੋ ਮੁਆਫਿਕ ਹਜਤ ਕੇ ਖਵੇ" ਦੀਗਰ ॥ ਕਤੀ
ਰਬਕਦਰ ਜਤੁਰਤ ਕੇ ਲੋਕਰ ਬੋਛੇ ਪਾਨੀ ਮੇਂ ਤਰਕਰੇ ਸੁਬਹ ਔਰ
ਸਮਕੋ ਬੋਛੀ ਸਕਰ ਮਿਲਾ ਕਰ ਖਵੇ" ਦੀਗਰ ॥ ਸੋਠੇ ਸੋ
ਠੇ ਮਗਜ ਬੀਲ ਹਰ ਏਕ ਨੀਮਾਜੇ ਮਿਸਰੀ ਸੁਫੈਦ ਰਸਮਾਜੇ ਜਬਕੇ
ਕੂਟ ਪੀਸਕੇ ਪਹਲੇ ਰੋਜ ਜਤਮਾਜੇ ਖਿਲਵੇ ਦੂਸਰੇ ਰੋਜ ਦਸਮਾਜੇ
ਤੀਸਰੇ ਰੋਜ ਤੇਰੇ ਤੇਲਾ ਖਿਲਵੇ" ਦੀਗਰ ॥ ਤੁਖਮ ਰੋਹ
ਨ ਮਿਟੀ ਕੇ ਬਰਤਨ ਮੇਂ ਛਾਲ ਕੇ ਉਪਰ ਜੋ ਦੋਤੀ ਨ ਕਤਰੇ ਤਿਲੀ ਕੇ

ਤੇਲ ਕੇ ਡਾਲ ਕੇ ਅਗ ਪਰ ਰਖੇ ਜਬ ਕਿ ਸੁਰਖ ਹੋਵੇ ਪਾਨੀ ਮਿਲਾ ਕਰ
ਨੋ ਸੁਕਰੇ ਪੇਚ ਸੁ ਔਰ ਦਸ ਤੋ ਕੇ ਬਹੁਤ ਮੁਢੀ ਦਿ ਹੈ। ਦੀਗਰ

॥ ਹਰ ਕੁ ਬਣੀ ਜਿੰਠ ਸੇਂਠ ਬਰਾਬਰ ਲੇ ਕਰ ਆਪਾ ਫੂਨ ਕਰ ਕੁ
ਟ ਪੀਸ ਕੇ ਬਕਦਰ ਜਰੂਰਤ ਕੇ ਖਿਲਾਵੇ ਮਦਹ ਸਿਕ ਮਕੈਤ ਹਲੀ
ਲ ਕਰੇ ਅਗਰ ਬਜਾਏ ਹਕਰ ਬਣੀ ਕੇ ਜੀਰੀ ਹਰ ਕੁ ਡਲੇ ਤੋ ਡਾਇ
ਦ ਬਹੁਤ ਹੋਗਾ। ਦੀਗਰ ॥ ਪੇਚ ਸੁ ਕਿਲ ਕੁ ਕੋ ਕੋ ਹੋਤੀ

ਹੈ ਉਸ ਕੋ ਮੁਢੀ ਦਿ ਹੈ - ਭੁਲ ਪਵਹੁ ਭੋਧ ਧਨੀਆ ਮਗਜ ਬੀਲ ਸਬ
ਕੋ ਬਰਾਬਰ ਲੇ ਕਰ ਜੋ ਸੁਕਰ ਕੇ ਕਪ ਕੇ ਮੇਂ ਡਲੇ ਏਕ ਮਾਸ ਯਾ ਜਿਆ
ਦਹ ਮੁਆਫਿਕ ਉਮਰ ਕੇ ਸਹਿਦ ਮੇਂ ਮਿਲਾ ਕਰ ਖਿਲਾਵੇ ਅਗਰ
ਚਾਹੇ ਜੋ ਸੁ ਦੇ ਕਰ ਦਵ ਕੇ ਪਿਲਾਵੇ ਇਸ ਸੂਰਤ ਮੇਂ ਦਵ ਕੇ ਜੋ ਕੋ ਬਕ
ਰ ਲੇਵੇਂ। ਦੀਗਰ ॥ ਵਸਤੇ ਦੂਰ ਕਰਨੇ ਹਰੇ ਪਾਖ ਨੇ ਬ

ਚੋ ਕੇ - ਨੀਮ ਕੀ ਪਤੀ ਹਲ ਦੀ ਬਰਾਬਰ ਲੇ ਕੇ ਗੋਲੀ ਬਾਂਧ ਕੇ ਪਖਾਨੇ
ਕੇ ਮੁਕਾਮ ਮੇਂ ਰਖੋਂ। ਦੀਗਰ ॥ ਕਿਉਂ ਸੋ ਧਾਨਾ ਪਚਕ

ਔਰ ਧਨੀਆਂ ਪਚਕ ਤੀ ਕਹਿਤੇ ਹੈਂ ਦਸਤ ਕਰੇ ਔਰ ਪਕੇ ਕੋ ਮੁਢੀ
ਦਿ ਹੈ ਸੇਂਠ ਧਨੀਆਂ ਮਗਜ ਬੀਲ ਖਸ ਸੇਂਠ ਹਰ ਏਕ ਤੀਨ ਤੋਲਾ ਲੇ
ਕਰ ਜੋ ਕੋ ਬਕਰੇ ਪਾਂਚ ਹਿਸਾ ਕਰੇ ਹਰ ਏਕ ਏਕ ਹਿਸਾ ਤੀਨ ਪਉ
ਪਾਨੀ ਮੇਂ ਜੋ ਸੁ ਕਰੇ ਜਬ ਕਿ ਆਧ ਪਉਰ ਹੋ ਦੇਵੇ ਅਗਰ ਪਾਨੀ ਖੁ
ਸਕ ਹੋ ਜਵੇ ਔਰ ਪਾਨੀ ਡਾਲੇ ਰਾਤ ਕੇ ਜੋ ਸੁ ਕਰ ਕੇ ਇਜੀਤ ਰਹ ਪਾਂਚ
ਰੋਜ ਦੇਵ ਕਤ ਦੇਵੇ ਅਗਰ ਖੂਨ ਠਹਰ ਜਵੇ ਤੋ ਜਿੰਠ ਮੋਕੂਰ ਕਰੇ
ਔਰ ਬਫਾ ਸੀਰ ਖੂਨੀ ਮੇਂ ਬਜਾਏ ਜੇਂਠ ਕੇ ਭੁਲ ਮਿਲਾ ਦੇਵੇਂ।

ਦੀਗਰ ॥ ਦੂਧੀ ਸਬਜ ਪੀਸ ਕਰ ਏਕ ਪਿਆਲਾ ਪਿਲਾਵੇਂ
ਦਸਤ ਮੋਕੂਰ ਹੋ ਅਗਰ ਖੂਨ ਕੇ ਦਸਤ ਆਤੇ ਹੋ ਤੋ ਮਗਜ ਬੀਲ ਔ
ਰ ਮੋਰ ਰਸ ਭੀ ਮਿਲਾਵੇਂ। ਦੀਗਰ ॥ ਛਾਲ ਦਰਖਤ

ਅੰਬ ਕੀ ਬਾਗੀਕ ਕਰ ਕੇ ਦੇਹੀ ਕੇ ਹਮਰਾਹ ਮਿਲਾ ਕੇ ਜੇਂਠ ਨਾਫ ਤਿਲ
ਕਰੇ ਦਸਤ ਬੰਦ ਹੋ ਜਵੇਂਗੇ। ਦੀਗਰ ॥ ਕਚਾ ਅਨਾਰ ਮਿ

ਦੀ ਮੇਲ ਪੇਟ ਕੇ ਗਰਮ ਥਾਣ ਮੇਂ ਮਖੋ ਕਿ ਪਕ ਜਾਵੇ ਫਿਰ ਮਿਟੀ ਦੂਰ
ਕਰ ਕੇ ਪਾਨੀ ਉਸ ਕਾ ਨਹੀਂ ਛਕਰ ਨੇ ਸਕਰੇ॥ ਦੀਗਰ ॥
ਏ ਮੁਕ ਦੇ ਦੁਕ ਛੇ ਕਰ ਕੇ ਤੁਖ ਮ ਉਸ ਕੇ ਨਿਕਾਲੇ ਅੰਠ ਕਰ ਰੇ ਸੁਹ
ਗਾ ਭੁਨ ਪੁਆ ਭਰੇ ਅੰਠ ਦਥਾਵੇ ਦੋਨੋ ਛਕੋ ਕੋ ਬਾਹਮ ਮਿਲਾ ਕੇ ਅ
ਥਾ ਪੰਡਰ ਖੋ ਕਿ ਪਕ ਜਾਵੇ ਪਾਸ ਉਤਾਰ ਕਰੇ ਨੇ ਸਕਰੇ॥

ਦੀਗਰ ॥ ਜੰਗੀ ਹਰ ਛਕੇ ਪੀਮੇ ਭੁਨ ਕਰ ਕੂਟ ਪੀਸ ਕੇ ਸ
ਕਰ ਮਿਲਾ ਕੇ ਬਦ ਜਨ ਨੇ ਮਾਸਾ ਕੇ ਖਿਲਾਵੇ॥ ਦੀਗਰ ॥

ਗੁਠ ਲੀਜਾ ਮਨ ਕੀ ਸਾਡੇ ਚਬ ਤੇ ਲਾ ਕੂਟ ਪੀਸ ਕੇ ਬਰਾਬਰ ਉਸ ਕੇ
ਸਕਰ ਮਿਲਾ ਕਰ ਸੁਥਾ ਸਾਮ ਭੇਡ ਤੇ ਲਾ ਖਿਲਾਵੇ ਤੀਨ ਰੋਜ ਮੇਂ ਦ
ਸਤ ਬੰਦ ਹੋ ਜਾਵੇ ਗੋ- ਪੇਚ ਸੁ ਅੰਠ ਖੂਨ ਅੰਠ ਬਲ ਗਮ ਤੀਨੋ ਤ
ਰ ਕੀ ਬੋ ਸੇ ਦੂਰ ਹੋ ਜਾਵੇ॥ ਦੀਗਰ ॥ ਦਸ ਤੋਂ ਅੰਠ ਬਾਦੀ

ਬਦਾ ਸੀਰੋ ਕੇ ਦੂਰ ਕਰੇ ਗੰਗਾ ਸੇਹਾਗਾ ਸੇਂਠ ਨਿਮਕ ਸੇਂਧਾ ਬਰਾਬ
ਰ ਲੇ ਕਰ ਕੂਟ ਕੇ ਅਰਕ ਛਾਲ ਦਰ ਖਤ ਸੁਹਾਵਨਾ ਮੇਂ ਮਿਲਾ ਕਰ
ਮਕਦਾਰ ਬੰਦ ਕੇ ਗੋਲੀ ਬਾਧ ਕਰ ਏਕ ਚੁਕਰ ਅੰਠ ਏਕ ਸਮਿਦ ਹ
ਮਰਾਹ ਸਰਦ ਪਾਨੀ ਕੇ ਖਿਲਾਵੇ॥ ਦੀਗਰ ॥ ਦਸ ਤੋਂ

ਖੂਨੀਵ ਜਲ ਰਾ ਅੰਠ ਬਲ ਗਮ ਕੇ ਬੰਦ ਕਰੇ ਅਤੀ ਸਲੋ ਪਾਨਾ
ਗੋਸਰ ਬਸਲ ਚਨ ਮੇਥਾ ਪੇਸਤ ਅਨਾਰ ਕੀ ਗੁਠ ਲੀ ਆਬ ਕੀ ਹ
ਦ ਏਕ ਆਠ ਮਾਸੇ ਮੇਚਰ ਸਗੁਲ ਧਾਵਹ ਮਗਜ ਬੀਲ ਹਰ ਏਕ
ਜੇਲਾ ਮਾਸੇ ਕੂਟ ਪੀਸ ਕੇ ਸਟੂਠ ਕਰੇ ਨੇ ਮਾਸਾ ਯਾ ਕਮ ਵਜ਼ਿਆ

ਦਹ ਖਿਲਾਵੇ॥ ਦੀਗਰ ॥ ਸੈਂਠ ਧਨਿਆਂ ਮਿਸਰੀ ਕੂਟ
ਪੀਸ ਕੇ ਬਕਦਰ ਕਛ ਦਸਤ ਯਾਨੇ ਹਥੇਲੀ ਤਰ ਖਿਲਾਵੇ ਖੂਨ
ਅੰਠ ਬਲ ਗਮ ਦੂਰ ਹੋਵੇ ਅੰਠ ਤਪੋ ਕੇਤੀ ਮੁਫੀਦ ਹੈ॥ ਦੀਗਰ ॥

॥ ਕਿ ਦਸ ਤੋਂ ਕੋਛੋਰਨ ਮੋਛੁਫ ਕਰੇ ਜਿਸਤ ਰਹੀ ਯਾਨੇ ਫਰ
ਤ ਖੂਨ ਆਰੋਧ ਯਾ ਬਲ ਗਮ ਆਰੋਧ ਯਾ ਪਾਖਾਨ ਫਕਤ ਤਮਾ
ਇਕ ਸਾਮਕੀ ਮੁਜਰਾਹੈ ਸੁਹਾਗਾ ਕਿਸਮ ਅਵਲ ਬਿਠਿਆਨ

ਕਰਕੇ ਏਕਮਾਸਾ ਸਿੰਗਰਦੇ ਮਾਸਾ ਅਠਯੁਨ ਖਾਥ ਜਚਰਮਾਸੇ
ਹਰਤੀ ਨੇਕੋ ਪੀਸਕੇ ਬਕਦਰ ਮਿਰਚ ਸਿਆਹ ਕੇ ਗੋਲੀ ਬਾਂਧੇ ਏਕਗੋ
ਲੀ ਦੇਵੇ ਜਵਾਨ ਆਦਮੀ ਕੋ ॥ ਦਸਤ ਅਗਰ ਰਾਤ ਕੇ ਜਿਆਦਾ ਅ
ਵੇਂ ਸਹਰ ਮੇਂ ਗੋਲੀ ਬਾਂਧੇ ਅਗਰ ਦਿਨ ਕੇ ਦਸਤੋਂ ਕੀ ਜਿਆਦਤੀ ਹੋ ਅਰ
ਕਲੇ ਮੁੰਮੇ ਗੋਲੀ ਬਾਂਧੇ ॥ ਈਗਰ ॥ ਕਿ ਪੇਚ ਸਾਓਰ ਖੁਨ
ਅੰਰ ਬਲਗਮ ਅੰਰ ਕੁਲਨ ਪੇਟ ਕ ਕਿਸਾ ਬਗਰਮੀ
ਕੋ ਹੈ ਮੁੰਟੀ ਦੋ ਜੀਗੀ ਹਰ ਕੋ ਪੀ ਮੇਂ ਤਰਕਰ ਕੇ ਲੋਹੇ ਕੇ ਬਰਤਨ
ਮੇਂ ਭੂਨ ਕੇ ਏਕ ਤੋਲਾ ਜੇਤ ਗਰਮ ਬਾਝੁ ਮੇਂ ਛਿਪਾ ਕਰ ਪਾਂਚ ਮਾਸੇ ਜੋ
ਫ ਬੀਚ ਫਟ ਕ ਵੀ ਕੇ ਭੂਨ ਕੇ ਪਾਂਚ ਮਾਸੇ ਧਨਿਆ ਬਿਰਿਆਨ ਕਰ ਕੇ
ਤੀਨ ਮਾਸੇ ਮਰੂੜ ਫਲੀ ਮਿਸਰੀ ਦੋ ਤੋਲਾ ਸਬ ਕੇ ਪੀਸ ਕੇ ਹਮਰਾਹ
ਮਿਸਰੀ ਕੇ ਮਿਲਾ ਕੇ ਮੁਆਟਿਕ ਹਥੇ ਲੀ ਕੇ ਛੈ ਮਾਸੇ ਜੇ ਏਕ ਤੋਲਾ ਤਕ
ਸਾਥ ਲੁਆਥ ਰੇ ਸਾਖਤ ਮੀਯਾ ਸਾਥ ਅਰਕ ਪਤੀ ਬਾਰਤੀ ਗ ਕੇ ਦੇਵੇ
ਯਾ ਸਵਾਏ ਇਸ ਕੇ ਜੇਹੀ ਜ ਮੁਨਾ ਸਬ ਹਲ ਮਰੀਜ ਕੋ ਹੋ ਦੇਵੇ ॥
ਈਗਰ ॥ ਹੋ ਕੇ ਵਤ ਸਾਥ ਪਾਨੀ ਕੇ ਪੀਸ ਕੇ ਦੇਵੇ ਦਸਤ ਖੁਨ
ਕੇ ਮਰੂੜ ਹੋਵੇ ॥ ਈਗਰ ॥ ਪੇਚ ਸਾਓਰ ਦਸਤ ਅੰਰ ਦ
ਰ ਸਿਕਮ ਕੋ ਫਾਇਦਾ ਦੇਵੇ ਮਿਰਚ ਦੋ ਪੇਸਤ ਅਨਾਰ ਬਰਾਬਰ ਲੇ ਕਰ
ਹਰ ਏਕ ਕੇ ਭੂਨੇ ਅੰਰ ਕਰੇ ਉਸ ਜੇ ਸਾਥ ਪਾਨੀ ਕੇ ਦੇਵੇ ॥ ਈਗਰ
॥ ਕਿ ਵਾਸਤੇ ਪੇਚ ਸਾਓਰ ਖੁਨ ਅੰਰ ਬਲਗਮ ਕੇ ਮੁਜਰਬ ਹੈ
ਈਸਾ ਪਗੋਲ ਰੁਖ ਮਾਥ ਰਲਾ ਜੁਫੈਰ ਸੁਕਰ ਹਰਚ ਹਰ ਕੇ ਖੁਰਾ
ਬਰ ਪੀਸ ਕੇ ਸਾਥ ਪਾਨੀ ਕੇ ਹਥੇ ਲੀ ਭਰ ਨਿਹਾਰ ਮੁੰਹ ਖਾਵੇ
ਅਗਰ ਪੇਚ ਸਾਓਰ ਜਲ ਦੋ ਜਲ ਦੋ ਹੋ ਫਕਤ ਸਾਮ ਕੋ ਛੀ ਇਸ ਕਦਰ ਖਾ
ਵੇਂ ਅੰਰ ਲੋਹਿਤ ਅਭ ਕਰੇ ਕਿ ਈਸਾ ਪਗੋਲ ਕੋ ਇਸਤਰਹ ਬਦਲੂ ਟੋਕੇ
ਸਾਥ ਤਪ ਮਿਲਾਵੇਂ ਅਗਰ ਫਾਇਦਾ ਨ ਕਰੇ ਭੂਟ ਕੇ ਦੇਵੇ ਅਹਲਤ ਜ
ਰਬਾ ਦੇਤੇ ਹੈ ਅਗਰ ਚੇਤ ਬੀਬੇ ਨੇ ਮਨਾ ਕੀਆ ਹੈ ਕਿ ਈਸਾ ਪਗੋਲ ਭੂ
ਟੇ ਬੇਨ ਖਾਵੇ ॥ ਈਗਰ ॥ ਪੇਚ ਸਾਓਰ ਦਸਤ ਅੰਰ ਬਲ

ਗਮਕੋ ਫਿਲਹਾਸ ਟਾਵੇਦਾਕਰੇ ਤੁਖਮਾਇਬਲੀਕ ਪੈਸਤ ਦੂਰ
ਕਰਕੇਲੇਵੇਂ ਪਸਪਾਂਚ ਅਦਤੁਖਮਛੀਲੇ ਹੁਏ ਪੀਸਕਰ ਅੰਦਰ ਲੇ
ਮੁੰਕੇ ਕਿਸਿਰ ਲੇ ਮੁੰਕੇ ਤਰਸਕਰ ਅੰਦਰ ਤੁਖਮਲੇ ਮੁੰਕੇ ਦੂਰ ਕਰਕੇ ਸ
ਤੁਫ ਤੁਖਮਾਇਬਲੀ ਕਤਰੇ ਜੈਸਾ ਕਿ ਮਸਹੂਰ ਹੈ ਬਾਦ ਉਸਕੇ ਅਯਾ
ਪਰਖੇਤੁ ਜੈਸਾ ਅਵੇ ਖੋਰ ਇਸੀ ਤਰਹ ਕਹਤੇ ਹੈਂ ਅਰਕ ਉਸਕੇ ਕੋ
ਚਸੇ। ਈਗਰ ॥ ਦਸਤੋਂ ਕੋ ਕਿ ਕਿਸੀ ਦਵਾਸੇ ਫਾਇਦਾ ਨਹੈ
ਮਿਥੁਫ ਕਰਤਾ ਹੈ ਹਲੇਲਾ ਅਜਵਾਇਨ ਜੀਰਾ ਹਰਏਕ ਸਵੈਦੋਤੋਲ
ਅਲਹਿਦਾ ਅਲਹਿਦਾ ਬਿਠਿਆਨ ਕਰਕੇ ਫਿਰ ਸਬਕੇ ਮਿਲਾਕਰ ਕ
ਦੇ ਅੰਰ ਛੇਤੋਲਾ ਉਸਥੇ ਹਮਰਾ ਹਦੀ ਕੇ ਕਿ ਪਾਨੀ ਉਸਕਾ ਕਪੜੇ ਜਿ
ਛਾਨ ਕਰ ਨਿਕਾਲ ਸਿਆਹੇ ਮਿਲਾਵੇਂ ਅੰਰ ਕਰਤੇ ਨਿਮਕ ਸੰਗ ਸਾਮ
ਲ ਕਰਕੇ ਖਦੇ ਫਿਰ ਤੀਨ ਲੁਕਮਾ ਖੁਸਕਾ ਅੰਰ ਦਹੀ ਜੇ ਖਾਵੇਂ ਅੰਰ
ਗਰਮ ਪਾਨੀ ਠੰਡਾ ਕਰਕੇ ਖੀਵੇਂ। ਈਗਰ ॥ ਦਸਤੋਂ ਖੂਨੀ
ਵਗੈਰ ਹਕੇ ਦੂਰ ਕਰੇ। ॥ ਅਨਾਰ ਕਚਾ ਬੀਜ ਨਿਕਾਲਾ ਹੁਆ
ਜੀਰਾ ਸੁਫੈਦ ਕੋ ਇਸਮੇਂ ਤਰਕਰੇਂ ਅੰਰ ਉਸ ਅਨਾਰ ਕੋ ਖਮੀਰ ਮੇਲ
ਪੇਟ ਕੇ ਪਕਾਵੇਂ ਬਾਦ ਖਮੀਰ ਦੂਰ ਕਰਕੇ ਕੁਟੇਂ ਅੰਰ ਚਾਰ ਪਾਂਚ ਅਦਤ
ਪਤੀ ਜਾਮਨ ਕੀ ਦਾ ਖਲ ਕਰੇਂ ਅੰਰ ਸਬਕੇ ਕੂਟ ਕੇ ਮਿਕਦਾਰ ਬੇਰ ਕੇ
ਗੋਲੀ ਬਾਂਧੇ ਪੇਚਸ ਅੰਰ ਦਸਤੋਂ ਕੋ ਦੂਰ ਕਰੇ ਗਾਠਾ ਮਹੁਏ ਕਾ ਕੂਟ ਕੇ ਛੇ
ਤੋਲੇ ਦੁਧ ਉਸਕਾ ਲੇਵੇਂ ਏਕ ਬਰਤਨ ਮੇਰ ਖਕਰ ਅਗਾ ਪਰ ਚੜਾਵੇਂ
ਅੰਰ ਤੀਨ ਮਾਸ ਸੋਝਾਰੀਕ ਪੀਸਕੇ ਉਸ ਦੁਧ ਮੇਂ ਮਿਲਾਵੇਂ ਜਬ ਕਿ
ਵੇਤੀਨ ਜੈਸਾ ਅਵੇ ਉਤਰ ਲੇ ਨੀਮ ਗਰਮ ਪਿਲਾਵੇਂ ਤੁਰਜੀ ਅੰਰ ਬਾਦ
ਜੇ ਪਰਹੇਜ ਕਰੇਂ। ਈਗਰ ॥ ਦਸਤੋਂ ਖੂਨ ਕੇ ਅੰਰ ਪੇਚਸ ਕੋ
ਦੂਰ ਕਰ ॥ ਜੋਂ ਫ ਸੋਂ ਤੇ ਕਲਾਤੀ ਨਿਕੋ ਬਰਾਬਰ ਲੇਕਰ ਆਪ ਭੂਨੇਂ ਫਿ
ਰ ਪੀਸਕੇ ਰਖੇਂ ਸਢੇਹੀਨ ਮਾਸ ਚੋਜ ਸੁਬਹ ਕੇ ਗੁੜ ਅੰਰ ਘੀ ਮੇਮਿ
ਲਾਕਰ ਖਾਵੇਂ। ਈਗਰ ॥ ਭੁਠਲੀ ਛਵਰੇ ਕੀ ਪੀਸਕ
ਰਛੇਤੋਲਾ ਹਮਰਾ ਬੇਵੇ ਦੇਹੀ ਕੇ ਖਲਾਵੇਂ ਖੂਨ ਜੋ ਜਲਦ ਜਲਦ

ਅਤੀਹੋਰਨ ਮੋਰੁ ਹੋ ਜਾਵੇ॥ ਦੀਗਰ ਤਿਵਜਖ
 ਰਾਈਯਨੇਕਾਥਾ ਕੋਰਹੁ ਕੁਟਕੇ ਨੋਬਰਸ ਕੇਲਕੁ ਕੋਕੋਏਕਮਾਦਰ
 ਮੋਮਿਲਾਕਰ ਖੁਲਾਵੇ॥ ਦੀਗਰ ॥ ਮੁਲਤਾਨੀ ਮਿਟੀਲੁ
 ਅਬ ਥੀਹਦਾਨ ਕੋਸਾਥ ਖਿਲਵੇ ਪੇਚਸੁ ਦੁਰਹੋਤੀ ਹੈ॥ ਦੀਗਰ
 ॥ ਕੋਤੀਜਲਾਕਰ ਭੇਰੁ ਤੇਲਲੇਵੇਤੀ ਨਰੋਲਾਸਹਿਦਮੋਮਿਲਾਕ
 ਰਖਵੇ ਅਗਰ ਨਿਮਕਲਾਹੋਰੀ ਬੋਲਾ ਮਿਲਾਵੇ ਬੋਹਤਰਹੋ ਦਸਤ
 ਸੰਗ੍ਰਹਣੀ ਅਗਰਚੇ ਸਾਥਜਿਆਦਤੀ ਕੋਹੋ ਮੁਫੀਦਹੋ ਉਪਰਉਸ
 ਕੋਰਵਲ ਸਾਥ ਦਹੀਗਾਏਕੋ ਨੋਸਕਰੇਵਤਰੀਕਾ ਜਲਾਨੇਕੋਵੀਵਸੀ
 ਖ ॥ ਯਾਯਹ ਹੈ ਕਿਥੀਚ ਮਿਟੀਕੋਬਰਤਨ ਕੋਰਖਕੇ ਮੁਹਉਸਕਾ
 ਗਿਲਹਿਕਮਤ ਕਰਕੇਤੰਦਰ ਗਰਮ ਮੋਰਖਦੇਵੇ ਬਦਸਰਦਹੋ ਨੇਕੇ
 ਬਾਹਰਲਾਵੇ ਅਗਰ ਜਲਕਰ ਸੁਫੈਦਹੋ ਜਾਵੇ ਤੋ ਬੋਹਤਰਵਰਨਾ ਜਿ
 ਆਦਹਜਲਾਵੇ॥ ਦੀਗਰ ॥ ਦਸਤਹਾਏ ਖੁਨੀਕੋ ਮੁਫੀ
 ਦਹੀ॥ ਜਇਫਲਏਕਅਦਦਤਰਾਜਕੇਸੁਫੈਦੀ ਬੋਜਾ ਮੁਰਗ ਮੇਂ
 ਮਿਲਾਕਰ ਖਿਲਵੇ ਗਜਾਦਹੀਦ ਖੁਸਕਾਵਲਕੁ ਕੋਕੋ ਬੋਲਾਸਾਦੇਵੇ
 ॥ ਦੀਗਰ ॥ ਸੰਗ੍ਰਹਣੀਕੋ ਮੁਫੀਦਹੀ ਸੰਗ ਬਸਰੀਬੀਚ
 ਲੇਮੁਕੋ ਪਕਕੇ ਜਵਤੀਦੋਤੋਲਾ ਬਰਬਰ ਲੇਕਰ ਬਾਧੀਕਪੀਸੇਤੀਨ
 ਅਜੇਥਕੇ ਅਦਮੀਕੋਦੇਵੇ ਪਹਲੇ ਦੋ ਮਾਸਾਸੇਸੁਰਕਰੇਤਰੀਕਾ ਪਕਾਨੇ
 ਸੰਗ ਬਸਰੀਕਾ ਲੇਮੁਮੇਯਹ ਹੈ ਕਿਲੇਮੁਕੋਟੋਟਕਰੇਕਰੇ ਔਰ ਆਰ
 ਪਰ ਰਖੇ ਔਰ ਸੰਗ ਬਸਰੀਕੋਲੇਮੁਮੇਭੁਲੇ ਕਿਸਬਜਜਬਹੋਜਾ
 ਵੇ॥ ਦੀਗਰ ॥ ਸੰਗ ਬਸਰੀਕੋਦੋਤੋਲਾ ਪਤੀਅਨਾਰ ਮੋਅ
 ਗਾਦੇਵੇ ਕਿਸੁਰਖਹੋਜਵੇ ਗੁਲਬਮੇਸਰਦ ਕਰੋ ਇਸੀਤਰਹਇ
 ਕੀਸਮਰਤਬਾਪਾਨੀਮੇਭੁਲਵੇ ਔਰ ਪਤੀਮੇਰਖੇਪਸਦੋਰਤੀਸਾਥ
 ਦੋਮਾਸਾਬਾਰਤੰਗਕੇਖੁਲਾਵੇ ਕਿਸਾਬਰੁਬਰੁਪੀਵ ਖੁਸਕਾਕੇ ਜੀ
 ਰਾਹਣੀਕੋ ਮੁਜਰਬਹੀ॥ ਦੀਗਰ ॥ ਸੰਗ ਬਸਰੀਤੀਨਤੋ
 ਲਾਵੇਹੋਰਕਾਸੇਭਰਾਸੰਗ ਬਸਰੀਕੋ ਅਥਸੰਗਰਮਕਰਕੇ ਇਕੀ

ਸਬਦਹੀਮੇਸਰਦਕਰੇਫਿਰਪੀਸਕੇਦਸਮਾਜਜਵਤਰੀਉ
ਸਮੇਮਿਲਾਵੇਔਰਬਾਹੀਕਕਰਕੇਰਖੇਔਰਏਕਮਾਸਾਮਰੀਜਕੇ
ਦੇਵੇਕਿਪਾਨੀਸੇਉਤਾਰਜਾਵੇ॥ ਦੀਗਰ ॥ਸੰਗ੍ਰਹਣੀਕੇ
ਦਫਾਕਰੇ-ਜਾਇਫਲਏਕਫੁਹਾਅਫਲੁਨਏਕਮਾਸਾਸਬਸੇਜਾ
ਤਗੋਲੀਬਾਧੇਨਿਹਚਖਿਲਵੇ॥ ਦੀਗਰ ॥ਸੰਗ੍ਰਹਣੀਦਫਾਕ
ਰੇ-ਬਕਰੀਕਾਦੂਪਅਦਪਉਪਿਆਲਾਮੇਂਡਾਲਕਰਅਪਾਥੇਮੁੰਕ
ਗਜੀਉਸਮੇਨਹੋਵੇ॥ ਦੀਗਰ ॥ਪੇਚਸੁਇਤਫਲਸੀ
ਰਖਵਚਵਸਿਵਇਉਸਕੇਦਫਾਹੋਜਾਵੇ-ਪ੍ਰੋਸਤਾਯਕਬਕਬੀਚ
ਘੀਮਸਕੈਕੇਫੁਨੋਕਿਸੁਰਖਹੋਵੇਫਿਰਕੂਟਕੋਥੋੜਉਸਸੇਖਿਲ
ਵੇ॥ ਦੀਗਰ ॥ਅਤੀਸਪਘੀਮੇਪੀਸੇਛੋਟੇਕੋਏਕਮਾਸਾ
ਬਛੇਕੋਛੇਮਾਸੇਖਿਲਵੇਦਸਤੋਕੋਮਾਫੁਰਕਰੇਮਿਸਲਚੰਦਨਕੇ
ਪਿਸਕਰਖਿਲਵੇ॥ ਦੀਗਰ ॥ਅਮਲਾਦੇਹੀਕੇਪਾਨੀ
ਮੇਂਪਿਸੇਥਿਰਦਨਫਕੇਮਾਨਿੰਦਦਇਰਕੇਤਿਲਾਕਰੇਕਿਕਨਾਰੇ
ਉਸਕੇਬੁਲੰਦਹੋਫਿਰਅਰਕਅਦਰਕਦਰਮਿਆਕਮੇਂਤਰੇਏਕ
ਸਾਇਤਠਹਰਜਾਵੇਮਿਸਲਪਾਨੀਕੇਜੇਦਸਤਅਤੇਪੋਛੋਰਨਬੀ
ਦਹੋਜਾਵੇਇਸਦਵਾਕੋਬਾਦਸਾਹਜੁਮਲਾਦਵਾਈਕਕਰਤੇਪੈਂਡਾਲ
ਬੇਖਡਗਜਕਸਾਬਸਿਰਕਕੇਮਿਲਕੇਉਪਰਪੇਟਕੇਤਿਲਾਕਰੇ
ਦੀਗਰ ॥ਬਕਰੀਕਾਦੂਪਮਗਜਬੀਲਕਚਾਫਲਕੇ
ਜੋਸੁਕਰੇਫਿਰਇਸਮੇਂਇੰਦਰਜੈਗੁਲਪਾਵਹਸੇਧੀਬਰਾਬਰ
ਲੋਕਰਸਾਬਪੁਏਚਵਲਕੇਪਾਨੀਮੇਂਡਾਲਦਵੇਔਰਉਸਜੋਸ
ਦਮੇਥੋੜਾਬੀਸਰੀਕਕਕੇਇਤੀਸਚਖੂਨੀਕਵੀਫੇਲਹਲ
ਦਫਾਹੋਜਾਵੇ॥ ਦੀਗਰ ॥ਫਾਲਦਰਖਤਅਕੀਰਹ
ਸਾਬਪੁਏਹੁਏਪਾਨੀਚਵਲਕੇਪੀਸਕਰਸਹਿਦਮਿਲਾਕਰ
ਖਿਲਵੇਸ਼ਿਕਮਕਿਮਿਸਲਦਰਿਆਕੇਜਚੀਪੋਬੰਦਹੋਜਾਵੇ॥
ਦੀਗਰ ॥ਰਸੋਤਇਤੀਸਇੰਦ੍ਰਜੈਗੁਲਪਾਵਾਕੀਦਸੇ

ਪੀਸਥਥਰਥਰ ਸਾਥ ਧੁਏਹੁਏ ਪਾਨੀ ਚਾਵਲ ਕੇ ਪੀਸਕੇ ਸਾਥ
ਜੁਹਰ ਕੋ ਖਿਲਾਵੇ। ਦੀਗਰ ॥ ਕਲੀ ਅਨਾਰ ਕੀ ਵਪਤੀ ਨ
ਰਾਮ ਬਬੁਲ ਕੀ ਬਰਬਰ ਲੋਕਰ ਬੋਲੀ ਸੋਢ ਭੂਨ ਕਰ ਸਥਰ ਵਕੋ ਬ
ਰਾਥਰ ਪੋਸਤ ਮਿਲਾ ਕਰ ਕੂਟੇ ਔਰ ਦੇਵੇ ਪੇਚ ਸਲਕੋ ਕੀ ਦਫਾ ਹੋਜ
ਵੇ। ਦੀਗਰ ॥ ਕਿ ਪੇਚ ਜੁ ਕਵਈ ਸਾਥ ਹੁਕਮ ਅਲਾ ਕੇਰ
ਫਾ ਕਰੇ ਔਰ ਮੁਜਰਥ ਹੈ। ਅਮਲਾ ਸੋਢ ਹਰ ਏਕ ਡੇਰ ਤੋਲਾ ਪਾ
ਮੇਂ ਪੀਸਕੇ ਛਾਨੇ ਮਕਦਾਰ ਦਾਨ ਜਵਰ ਕੇ ਅਫ ਯੂਨ ਹਲ ਕਰ ਕੇ
ਖਿਲਾਵੇ ਅਗਰ ਮਰੀਜ ਲਫਕਾ ਹੋਵ ਜਨ ਕਮਤਰ ਔਰ ਅਫ
ਯੂਨ ਖਾਨੇ ਦੋਲੇ ਕੇ ਅਫ ਯੂਨ ਜਿਯਾਦ ਹੋਜਾਵੇ। ਦੀਗ
ਰ ॥ ਸੀਗ੍ਰਹ ਨੀਕੋ ਮੁਫੀਦ ਹੈ। ਕਾਸ਼ਨੀ ਈਸਾ ਪਗੋਲ ਰਲ
ਮਰਜ਼ ਤੁਖਮ ਜਾਮਨ ਨਿਮਕ ਸੋਚ ਲਾਗਰ ਮੋਥਾ ਪੋਸਤ ਸੋਢ
ਸਥਰ ਸਦਵਾ ਹੈ ਸਿਵਾਏ ਇਸ ਬਗੋਲ ਕੇ ਸਥਰ ਕੂਟੇ ਪਕਾਵੇ ਏਕ ਹ
ਬੋਲੀ ਭਰ ਹਰ ਸੁਥ ਹੋ ਕੇ ਖਾਵੇ। ਦੀਗਰ ॥ ਸੀਗ੍ਰਹ
ਣੀ ਔਰ ਮੋਰ ਛੀਵ ਪੇਚ ਸਕਿਸੀ ਕਿਸੀ ਮਕੀ ਹੋ ਦਫਾ ਹੋਜਾਵੇ ਦੀਕ
ਮਾਛੀ ਕਿ ਦਵਾ ਮਸਹੂਰ ਹੈ ਕੂਟ ਕੇ ਏਕ ਲੇਮੂੰ ਦੇ ਟੁਕੜੇ ਕਰ ਕੇ ਤੁਖ
ਮ ਟੁਕੜ ਕਰ ਕੇ ਖੁਬ ਭਰੇ ਲੇਮੂੰ ਕੋ ਆਗਾ ਪਰ ਰਖੇ ਕਿ ਗਰਮ ਹੋਵੇ
ਹਰ ਬੀ ਮਾਰ ਕੇ ਦੇ ਟੁਕੜੇ ਚੁਸਾਵੇ। ਦੀਗਰ ॥ ਪੇਚ
ਸਦਰ ਸਤ ਬੰਦ ਹੋਜਾਵੇ। ਮੁਰਦਾਰ ਸੀਗ ਸਵਾ ਦੋ ਤੋਲਾ ਕਫੂਰ ਚ
ਰ ਰਤੀ ਸਾਥ ਤੋਲ ਚੁਥੇਲੀ ਕੇ ਗੋਲੀ ਥਾਂ ਪੇ ਏਕ ਗੋਲੀ ਖਿਲਾਵੇ ਅਗ
ਰ ਜਿਯਾਦਾ ਖਿਲਾਵੇ ਦਰਦ ਕੁਲੰਜ ਪੈਦਾ ਕਰ ਲਾਵੇ ਵ ਸੁਰਤ ਹਿਲਾ
ਕਤ ਹੋਗੀ। ਦੀਗਰ ॥ ਸੀਗ੍ਰਹ ਣੀ ਔਰ ਇਤੀ ਸਾਰਥ
ਭੂਨ ਵਬਲ ਗਮ ਕੋ ਦਫਾ ਕਰੇ ਪੇਚ ਸਹਰ ਕਿਸ ਮਕੀ ਕਿ ਹੋਵੁਰ
ਹੋਜਾਵੇ। ਸੀਗਰਫ ਅਫ ਯੂਨ ਛੋਗ ਜਾਇਫਲ ਦਹੜੀ ਦਰਖਾ
ਤ ਪੀਪਲ ਕੀ ਮਰਜ਼ ਤੁਖਮ ਆਥ ਮਰਜ਼ ਤੁਖਮ ਜਾਮਨ ਗਿਲ
ਮੁਲਤਾਨੀ ਪਰਵਾਰ ਸਮੋਰ ਸਗੁਲ ਪਾਵਾ ਜਲ ਵੜੀ ਜੰਡ ਸ

ਭੁਫੁਕੇਤੁ ਬੰਨੀ ਕਿਉਂਦੀਦਵੈ ਜੀਰਾਸੁਫੈਦਵੈਦਹ ਮਿਸਰੀਸਥਕੇ
 ਬਰਾਬਰਫੂਟ ਪੀਸਕੇ ਅਰਕਪਾਨਮੇ ਖਰਲਕਰੇ ਕਿਯਪਾਮੇ ਮਿਲ
 ਜਦੋਂ ਮਕਦਾਰਚਨੇ ਕੇ ਗੋਲੀਥਾਧੇ ਮੁਆਫਿਕਹਜਤ ਏਕਗੋਲੀ
 ਯਾਜਿਆਦਾ ਸਾਬਪਾਨੀਚਾਵਲਕੇ ਖਿਲਾਵੇ ਬਾਜੇਲਫੂਕੇ ਕੋਟੇਗੋਲੀ
 ਦੀਗਈਪੈਲੇਕਨ ਪਹਲੇ ਕਮਕਮਦੇਵੇਂ ਮਰਜਨ ਸਤਰਾਂਮਾਜੇ ਅੰਬ
 ਅਸਹ ਮੁਸਕਹਰਏਕਦੋਮਾਜੇ ਰਲ ਸੰਗਜਰਹਤ ਇਲਾਇਚੀਫੇ
 ਟੀਹਰਏਕਚਰਮਾਸਾ ਗੁਲਾਬਤੀਨਤੋਲ ਗੁਲਾਬਮੇਂ ਸਬਦਵਾਖ
 ਰਲਕਰੇ ਕਿਖੁਸਕਹੋਜਵੇ ਏਕਏਕਮਾਜੇਕਾ ਕੁਰਸਥਾਧੇਂ ਸੁਬਹਵ
 ਸਾਮਏਕਕੁਰਸ ਸਾਬਗੁਲਾਬਕੇਦੇਵੇਂ। ਦੀਗਰ ॥ਦਸ
 ਤਖੁਨਵ ਬਲਗਮਵ ਪੇਚਸਹੋਟਰਹੋਜਵੇ- ਜੀਰਾਸੁਫੈਦਫੂਟ
 ਪੀਸਕੇ ਸਾਬ ਸੁਕਰ ਸੁਫੈਦ ਕੇਖਿਲਵੇਂ। ਦੀਗਰ ॥ਜੀਰ
 ਸੁਫੈਦ ਸਾਬ ਕੇਸਾਬਦੇਹੀਕੇਖਿਲਵੇਂ। ਦੀਗਰ ॥
 ਪੇਚਸਵ ਸੰਗਰਹਨੀਵ ਗੀਠੀਯਕੋਦੂਰਕਰੇ- ਇੰਦਰਜੋਂ ਕਲਵ
 ਮੋਚਰਸਗੁਲਾਧਵਾ ਸੋਠਹਰਏਕ ਏਕਹਿਸਾਫੰਗਤਿਹਾਈਹਿ
 ਸਾਸਬਦਵਾਫੂਟ ਪੀਸਕੇਚਾਈਮਾਸਾ ਸੁਬਹੋਕੇਹਮਰਹਪਾਣੀ
 ਕੇਦੇਵੇਂ ਸਤਰੇਂਜਤਕ ਗਿਜਾਵਲ ਅਰਹਕੁਵਖੁਸਕਾਦੇਵੇਂ ਘੋਰਕੁ
 ਫਨਦੇਵੇਂ ਭੰਗਕੇਫੂਨਲੇਨਾਚਾਹੀਏ। ਦੀਗਰ ॥ਕਾਮ
 ਰਸਹੋਧਵਾਸਤੇ ਫੂਟਹੋਨੇ ਸੰਗਰਹਨੀਕੇ- ਅਬਰਕਮਾਗੀਹੁਈ
 ਸਤਰਹਮਾਜੇਗੀਧਕ ਸਾਫੇਤੀਨਮਾਜੇ ਸੁਹਗਾਪੈਨੇਟੋਮਾਜੇਓ
 ਲਫਲਦਰਸਮਿਰਚਸਿਆਹ ਸੋਠਹਰਏਕ ਸਾਫੇਟਸਮਾਜੇਫੂਟ
 ਪੀਸਕੇਹਰਰੋਜ ਸੁਬਹੋਕੇਸਹਿਦਮਿਲਕੇਖਵੇਂ ਸੰਗਰਹਨੀਵ
 ਖਾਂਸੀਦਫਾਹੋਜਵੇ। ਦੀਗਰ ॥ਵਹਗੋਲੀਕਿਬਹੁਤਕਾਬ
 ਜਦੋਂ ਮਵੀਜ਼ਮਲਕੀਤਦਨ ਗੁਠਲੀਅਬਕੀਪੁਰਾਨੀਏਕਅਦ
 ਦਅਫਫੂਨਚਰਤੀਨਰਮਫੂਟਕੇ ਬਹਮਮਿਲਕੇ ਸਤਗੋਲੀ
 ਥਾਧਕੇਹਰਰੋਜ ਏਕਗੋਲੀਖਿਲਵੇਂ। ਦੀਗਰ ॥ਬ

ਹੁਤ ਦਿਨੋ ਕੇ ਦਸਤ ਦੂਰ ਹੋ ਜਾਵੇ ਐਰ ਮੇਰ ਹਕੋ ਕੁਵਤ ਹੋ ਪੀਪਲ ਬੇ
ਕਤੇ ਬਾਢੀ ਕਰ ਰਕੇ ਸਤ ਰੇਜ ਭਕਖਾਵੇ ਸਭੁ ਠ ਕਿਵਾਸ ਤੇ ਦਸ
ਤਵ ਪੇਚ ਸਵ ਜੀਰ ਫਗੀਰ ਹ ਵਜਹੁ ਮੇਧਾ ਕੇ ਨਫਾ ਹੋ ਭੰਗ ਸ
ਬਜ ਸਾਬੋ ਰੰਗ ਨ ਬਿਨ ਰਸਾ ਬਾਢਾ ਮਕੇ ਲਥ ਕਰ ਕੇ ਬੋਲ ਅਰਕ
ਦੁਬ ਹਕੀ ਕ ਐਰ ਬੋਲਾ ਸੀਰਾ ਜਵਾਇਦ ਕਾ ਬਹਮ ਮਿਲ ਚੇ ਭੰਗ
ਮੀ ਮਿਲਵੇ ਐਰ ਹਾਥ ਸੇ ਮਥੇ ਉਪਰ ਬਰਤ ਮਿਟੀ ਕੇ ਕਿ ਜਿਸ ਮੇ
ਪਾਨੀ ਨ ਭਕਾ ਹੋ ਅਹਿਸਤਸ ਫੂਨੇ ਫਿਰ ਭੰਗ ਕੇ ਸਰਦ ਕਰੇ ਦਿ
ਰ ਸਾਥ ਸੀਰ ਹ ਮਜਰ ਕਰ ਕੇ ਭੰਗ ਕੇ ਫੂਨੇ ਜਿਤਿ ਰਹ ਸਾਥ ਮਰਤ
ਥ ਫੂਨੇ ਫਿਰ ਭੰਗ ਕੇ ਭੰਗ ਫੂਨੀ ਹੁਟੀ ਭੇਡ ਭੇਲਾ ਲੇਕਰ ਮਸਤ ਰ
ਹੁ ਮੀ ਸਾਢੇ ਰਚ ਮਾਸੇ ਜੇ ਭੰਗ ਆਧ ਫੂਨੀ ਕੋਰ ਆਧੀ ਕਰੀ ਹੋ ਜਾਥੇ
ਚਰ ਮਾਸੇ ਕੂਟ ਕੇ ਸਬ ਕੋ ਬਹਮ ਮਿਲਵੇ ਭਾਥੇ ਤੀਨ ਮਾਸੇ ਵਕਤ ਹ
ਜਤ ਹਮ ਰਹ ਬਾਜੀ ਪੈਨੀ ਕੋ ਖਿਲਵੇਂ। ਟੀਗਰ ਭੰਗ
ਖਾਲ ਸਜਿਸ ਤੋਂ ਕਜੇ ਕਿ ਲਿਖਾ ਗਿਆ ਮਾਥ ਗੀ ਸਵ ਭੇਲਾ ਅਨਾ
ਦਨ ਪੋਸਤਾ ਨੀ ਮਥ ਰਿਆਨ ਹਰ ਏਕ ਰੋ ਮਾਸੇ ਜੇ ਜਬੀਤ ਫੂਨੀ ਹੁ
ਈ ਪੀਪਲ ਵਧਨਿਆ ਫੂਨੀ ਹੁਈ ਹਰ ਏਕ ਰਾ ਸੇ ਜਾਗ ਅ
ਰਬੀ ਏਕ ਮਾਸਾ ਸਬ ਕੂਟ ਪੀਸ ਕੇ ਚਰਾ ਸੇ ਸੁਬ ਕੇ ਹਮ ਰਹ ਪ
ਨੀ ਕੇ ਸੁਬ ਹੋ ਕੇ ਖਿਲਵੇਂ। ਟੀਗਰ ਵਿਮਤ ਰਸੇਤੀ
ਫੂਨੀ ਵ ਬਲਗਾ ਮੀ ਕੇ ਮੁਜਰ ਬ ਹੈ ਸੁਰਗ ਬਿਦਿਆ ਨਰੀ
ਮਾਸਾ ਸੀਗਰ ਫਰਚ ਮਾਸੇ ਅਫ ਯੂਨ ਮਿਸਰੀ ਏਕ ਮਾਸਾ ਸਬ ਰ
ਵ ਉਕੇ ਖੁਬ ਪੀਸ ਕੇ ਮਿਲਾ ਕੇ ਆਪੀ ਸਬ ਜਹ ਦਕੇ ਅਧੀ ਦਵ
ਕੀ ਸਾਥ ਅਰਕ ਲੇ ਮੁਕੇ ਬਕਰ ਰ ਮਾਸੇ ਗੋਲੀ ਖਾਧੇ ਅਗਰ ਮ
ਰੀ ਜੇ ਕੇ ਵਕਤ ਰਾਤ ਕੇ ਦਸਤ ਬਹੁਤ ਅਵੇ ਗੋਲੀ ਸਹਿਦ ਵਲੀ ਖਿ
ਲਵੇਂ ਅਗਰ ਦਿਨ ਮੇਂ ਦਸਤ ਬਹੁਤ ਅਵੇ ਗੋਲੀ ਲੇ ਮੁਵਲੀ ਸ
ਬ ਪਾਨੀ ਸਰਦ ਕੇ ਖਿਲਵੇਂ। ਟੀਗਰ ਮਾਈ ਰਾਤ ਹੁ
ਲਧਵਾ ਹਰ ਏਕ ਏਕ ਤੇ ਬਾਢੀ ਕਰ ਰਕੇ ਸਾਢੇ ਰਚ ਮਾਸੇ ਸਾਥ ਪਾ

੨੮
੧੭
੧੮

ਨੀ ਸਰਦ ਬਾਸੀ ਕੋ ਖਿਲਾਵੇਂ ਕਬਜ਼ ਹੋ ਜਵੇਗਾ॥ ਦਵਾਈ ਗਿਜ ॥
ਈ ਸਾਨੇ ਦਵਾ ਕਿ ਪੇਟ ਕੋ ਬੰਦ ਕਰੇ - ॥ ਅਨਾਰ ਕਚਾ ਫੈ ਅਦਰ ਪਾ ॥
ਨੀ ਮੇ ਪੀਸੇਂ ਔਰ ਕੜੀ ਬਨਵੇਂ ਚਾਟਲ ਕੇ ਸਾਥ ਖਿਲਾਵੇ॥
ਦੀ ਗਰ ॥ ਔਰ ਬਥੁਲ ਦਸ ਮਾਸੇ ਖੁਸਕ ਪੀਸੇਂ ਗੋਹੂੰ ਕੇ ਆ
ਵੇ ਮੇ ਮਿਲਾ ਕਰ ਖਕਵੇਂ ਸਾਥ ਪੀਗਾ ਏਕੇ ਚਰਬ ਕਰਕੇ ਖਿਲਾਵੇਂ
ਯਾ ਪਾਨੀ ਮੇ ਪਕਏ ਚਵਲ ਭੁਲ ਕੇ ਖਿਲਾਵੇਂ ਦਸਤ ਬੰਦ ਹੋ ਜਵੇਗੇ
॥ ਦੀ ਗਰ ॥ ਮੁਜਰਬ ਹੈ - ਬੜੇ ਹਕੀਮ ਕਾ ਮਗਜਬੀ
ਲਕੂਟ ਕੇ ਸਾਥ ਤੀਨ ਲੁਕਮਾਂ ਚਵਲ ਸਾਠੀ ਕੇ ਔਰ ਗਾਏ ਕਾ ਦਹੀ
ਮਿਲਾ ਕਰ ਖਿਲਾਵੇਂ ਪਹਲੇ ਬੋੜਾ ਪਾਨੀ ਪੋਸਤ ਕਾ ਪੀਲੇਵੇਂ ਪੀਛੇ ਸੇ
ਸਹਰਦਾ ਖਵੇਂ ਅਜਇਬ ਦਵਾ ਦੇਵਹੁ ਗੋਲੀ ਕਿਵਾਸਤੇ ਦਸਤ ਕਬ
ਦ ਔਰ ਗੋਰ ਕਬਦ ਕੇ ਮੁਜਰਬਾਤ ਬੁਅਲੀ ਸੀਨਾ ਸੇ ਹੈ ਮਾਜੂ ਦਮਾ
ਬੰਦ ਹਰਏ ਕੇ ਨੀ ਮਾਸੇ ਅਫਯੂਨ ਸਵੇਂ ਚਾਮਾਸਾ ਔਰ ਬਥੁਲ ਸਵਾ
ਮਾਸਾ ਕੂਟ ਪੀਸਕੇ ਬਰਾਬਰ ਮਿਰਚ ਸਿਮੁਢੀ ਚੀਝ ਪਕਰ ਖਿਲਾਵੇਂ
ਏਕ ਬਰਸ ਕੇ ਲਕ ਕੇ ਕੋਏ ਕੋ ਗੋਲੀ ਔਰ ਬੜੇ ਕੋ ਤੀਨ ਚਾਰ ਗੋਲੀ ਖਿਲਾ
ਵੇਂ ਅਗਰ ਅਫਯੂਨ ਖਾਤ ਹੋ ਦਸ ਗੋਲੀ ਤਕ ਦੇਵੇਂ॥ ਦੀ ਗਰ
ਵਾਸਤੇ ਦਸ ਤੋਂ ਕੇ ਬਿਆਜ ਮਹੀਮ ਦ ਯੂਸਫ ਸੇ ॥ ਸਿੰਠ ਸੋਢ ਪੋ
ਸਤ ਖਸ ਖਸ ਮੇ ਚਰਸਰਾਲ ਸੁਫੈ ਦ ਮਗਜਬ ਲਗੇ ਹੀ ਹਰਏ ਕ
ਡੇਰ ਤੋਲਾ ਮਿਸਰੀ ਛੈ ਤੋਲਾ ਸਕੋ ਆਧਾ ਭੂਨ ਆਧਾ ਕਰਾ ਕੂਟ ਕੇ ਛੈ ॥
ਸੇ ਹਮਰਾਹ ਪਾਨੀ ਸਰਦ ਕੋ ਖਿਲਾਵੇਂ ਔਰ ਗਿਜਾ ਦਲ ਮੁੰਗ ਔਰ
ਖੁਸਕ ਦੇਵੇਂ॥ ਦੀ ਗਰ ॥ ਪੇਰਸ ਕੋ ਦਵਾ ਏਕਾ ਕਰੇ - ਬਥੋਲ ਕਾ
ਔਰ ਕਤੀਰਾ ਭੀਨ ਤੋਲਾ ਈਸਬ ਗੋਲੀ ਤੀਨ ਤੋਲਾ ਸਕੋਰ ਡੇਰ ਤੋਲਾ
ਪੀਸਕੇ ਸਤ ਮਾਸੇ ਖੁਸਕ ਕੇ ਖਿਲਾਵੇਂ॥ ਫਜਲ ਬਿਆਨ ਮਗਜਬ
ਮੇਂ ਦਰਦ ਅੰਤ ਕੇ ਖਵਾਹ ਸਾਥ ਕਬਜ਼ ਕੇ ਹੈ ਖਵਾਹ ਬਥੁਲ ਕਬਜ਼ ਔਰ
ਪੇਟ ਕੇ ਦਰਦ ਕੋ ਹਿੰਦੀ ਮੇ ਖੁਲਕ ਹਤੇ ਹੈਂ ਦਰਦ ਅੰਤ ਕਾ ਕਿ ਸਾਥ ਕ
ਬਜ਼ ਕੇ ਹੋਤ ਪੈਓ ਸਕੇ ਅਰਬੀ ਮੇ ਕੁਲੀਜ ਕਹਿਤੇ ਹੈਂ॥ ਦਵਾਈ ਕਿ

ਸੁਲ ਪੇਟਕੀ ਦੁਰਕਰੇ ਪਤੀ ਦਰਖਤ ਪੀਪਲ ਲਈ ਲੋਕਰ ਸਾਫ ਕ
ਰਕੇ ਪੀਸੇ ਸਾਬ ਗੁੜਕੇ ਪਿਲਵੇ ਸੈਂਠ ਛਾਲ ਜਲਵਾਖਤ ਅਧਿਕੁ ਰੀਕ
ਹਰਏ ਕਰੇ ਤੁਝੇ ਲਾਨਿ ਮਕ ਸੋਚਲ ਭੰਗ ਹਰਏ ਕਏ ਕਮਾਸਾ ਜਕੁ ਅ
ਰੇ ਸੈਂਠ ਕੁਟੇ ਪਾਉ ਭਰ ਪਾਨੀ ਮੇਂ ਜੋ ਸਕਰੇਂ ਜਬ ਕਿਆ ਧਪਾਉ ਰੇ ਮ
ਠਕਰੀਂ ਜਦ ਮਿਮਾਨੀ ਲਾਕ ਕੋਈ ਸਕਰਾਖਵੇਂ ਈਗਰ ॥ ਤੇਲ
ਚੀਥੇ ਲੀਕੇ ਗਰਮ ਕਰਕੇ ਰੁਈ ਤਗੋਕੇ ਪੇਟ ਪਰ ਰਖੇਂ ਦਰਦ ਜਾਤਾਰ
ਹੇਗਾ ॥ ਈਗਰ ॥ ਸੀਰਾ ਪਤੀ ਅਰਿੰਡ ਕਾ ਬਰਾਬਰ ਉਸ
ਕੇ ਤਿਲੀ ਕਤੇਲ ਮਿਲਾਕਰ ਗਰਮ ਕਰਕੇ ਪੇਟ ਪਰ ਮਲੇਂ ਦਰਦ
ਰੋਂ ਰਨ ਜਾਤਾਰ ਹੇਗਾ ॥ ਇਸ ਲਾਅਗਰ ਦਰਦ ਬਜਬ ਬਰਮ
ਕੇ ਹੋਯਦਵਾਨਾ ਲਗਾਵੇ ॥ ਈਗਰ ॥ ਲਕੜੀ ਅਰਿੰਡ
ਕੀ ਜਲਾਕੇ ਖਾਕ ਉਸ ਕੀ ਹਥੇ ਲੀਭਰਖਵੇਂ ਬਾਦ ਸਿਕਮਵਸੂ
ਲ ਜਾਤਾਰ ਹੇਗਾ ਤੁਖਮ ਕਰਤ ਸਮੇਂ ਸੁੰ ਜੰਠ ਅਜਵਇਣ ਵਜਨ
ਬਰਾਬਰ ਲੋਕਰ ਕਰਕੇ ਚਰਮਾਸੇ ਪਿਲਵੇਂ ਦਰਦ ਅੰਤੋਂ ਕਾ ਦਰੋਂ ਜ
ਵੇ ਅਗਰ ਸਬ ਦਰਦ ॥ ਕਾਸਰਦੀ ਪੈਯਾ ਰੋਂਘ ਯ
ਬਾਈ ਪੈਸ ਬਜਾਤਾਰ ਹੇਗਾ ॥ ਈਗਰ ॥ ਵਾਸਤੰ ਦੁਰ
ਹਿਨੇ ਕੁਲੀਜ ਕੇ ਅਜੀਥ ਹੈ ਖਸੂਸਨ ਕੁਲੀਜ ਕਿਆਰਜੇ ਜੋ ਹੋ-ਅ
ਜਵਾਇਣ ਜੀਰਾ ਸਿਆਹ ਅਨੇ ਸੁੰ ॥ ਸੈਂਠ ਹਰਏ ਕਸਾਛੇ ਚਰਮਾ
ਜੇ ਸਭ ਕੇ ਕੁਰਕੇ ਸੁਥਰਕੇ ਪਿਲਵੇਂ ਉਪਰ ਉਸ ਕੇ ਆਧ ਸੋਰ ਉਠਨੀ
ਕਾ ਰੂਪ ਕਿਉਂ ਜੀਵਕਤ ਦੋਹ ਕਰ ਜੋ ਸਕੀ ਅਹੋ ਪਿਲਵੇਂ ਚੰਦਰੋਂ ਜਪ
ਰਹੇਂ ਜਕਾਮਲ ਰਖੇ ਤੋਂ ਬਦਨ ਕੇ ਇਖਲਾਤ ਖਾਮਸੇ ਪਾਕ ਕਰੇ
ਸਾਬ ਮਦਰ ਖੁਦਾ ਕੇ ॥ ਈਗਰ ॥ ਤੁਖਮ ਮੇਥੀ ਤੁ
ਖਮ ਸੇਇਯਾ ਹਰਏ ਕੋ ਦੋਤੋਲਾ ਯਾ ਕਮ ਵਜਿਆ ਦਹ ਮੁਆਫਿਕ ਮਿ
ਜਾਨ ਕੇ ਲੋਕਰ ਜੋ ਸਦੇਵੇਂ ਸਫ ਕਰਕੇ ਰੋਂਗਨ ਦੇ ਯਾ ਤੀਨ ਤੋਲਾ ਗਰ
ਮ ਕਰਕੇ ਪਿਲਵੇਂ ॥ ਠਜਲ ਦਵਾਓ ਮੁਸੁਲ ਹਕੇ ਬਿਆਨ ਮੇਂ
ਯਾਨੇ ਜੁਲਾਬ ਦੇਨੇ ਕੇ ਅਸਲ ਯਾਹ ਹੈ ਕਿ ਜੋ ਕਾਨੂੰ ਦਰਬਾਬ ਜੁਲਾਬ

੨੦
੧. ਤਬੀਬੋਨੇਲਿਖੇਪੈਉਸਪਰਲਿਹਾਜਰਖਨਚਹੀਏਦਵਾਈਏਸਖ
ਤਜੋਹਮਯਹਲਿਖਤੇਪੈਇਸਜੇਹਭਉਲਓਯਾਨਪਰਹੇਜਕਰਨਾ
ਚਹੀਏਬਦਰਜਜਰੂਰਤਦੇਨਚਹੀਏਵਾਸਭੇਸਖਤਮਿਜਾਜੋ
ਕੇ-ਕਿਫਲਾਕਿਕਰਹੁਪ੍ਰਤਾਬਰੀਪਰਪਾਰਾਸੁਹਾਗਾਜਹਰਬਿਛ
ਨਾਕਸਬਬਰਾਬਰਲੇਕਰਬਰਾਪਰਉਸਕੇਮਗਜਜਮਲਗੋਟ
ਮਿਲਾਕਰਪੀਸੇਬਕਦਰਮਿਰਚਸਿਆਹਗੋਲੀਥਾਪੈਏਕਗੋਲੀ
ਦੇਵੇਉਪਰਉਸਕੇਪਾਨੀਸਰਦਪਿਲਾਵੇਚੰਦਮਰਤਬਾਜਬਕਿਬੰਦ
ਕਰਨਦਸਤੋਕਾਮੰਨਜੂਰਹੋਗਥਿਥੀਕੋਪਕਕਰਮਿਸਲਖੁਸ
ਕਾਕੇਖਿਲਵੇਪਾਰਾਯਾਜਮਲਗੋਟਭੇਲਉਸਕਾਥੇਵਕਤਹਜ
ਤਦੋਤੀਨਕਤਰੇਮਿਸਰੀਕੇਸੁਰਬਤਮੇਮਿਲਾਕੇਦੇਵੇਤੀਨਚਾਰਦਸ
ਤਬਫਰਾਗਤਥਿਲਾਇਜੀਥਿਅਵੇਗੇ। ਈਗਰ ॥ਸਮਾਲ
ਗੋਟਾਭੇਭੁਤੋਲਾਅਮਲਾਭੇਤੋਲਾਹਰਦੋਅਰਕਥੇਮੂੰਖਰਲਕਰੇ
ਕਿਅਰਕਇਕਤੀਸਲੇਮੂੰਕਾਖਰਚਹੋਵੇਫਿਰਚਨੇਬਰਾਬਰਗੋ
ਲੀਥਾਪੈਏਕਗੋਲੀਸੁਬਹਕੇਖਿਲਵੇਅੰਰਸਬਜੀਜਮਾਲਗੋਟਾ
ਕੀਪਹਲੇਵਰਕਰਲੀਹੋ। ਈਗਰ ॥ਤੁਖਮਸਰਸਪਹ
ਲੇਰੇਜਏਕਅਦਦਖਾਵੇਅੰਰਹਰੇਜਏਕਜਿਆਦਾਕਰਤਾਰਹੇਕਿ
ਜੈਦਨੇਤਕਪਹੁੰਚੇਫਿਰਏਕਕਮਕਰਤੇਜਵੇਕਿਚਾਈਸਦਨੇ
ਰਹਜਵੇਇਜੀਕਰਰਖਾਇਆਕਰੇਕਬਜਅੰਰਖੁਸਕੀਕਿਮਿਜ
ਜਮੇਹੋਗੀਚਾਈਸਰੇਜਕੇਖਯੇਮੇਦਫਹੋਜਵੇਗੀ। ਈਗਰ
॥ਸਫ ਯਨੇਪਾਖਾਨਕੇਮੁਕਾਮਪਰਦਵਾਬਤੀਮੋਲਗਾਕਰ
ਅੰਦਰਰਖਨਾਬਲਗਮਨਿਕਲੇਗਾਵਥਉਕੋਟਇਦਹੋਗਾਮੁਕੀ
ਜਮਨਕੀਤੀਨਤੋਲਕਿਸਮਿਜਮਿਸਰੀਬਦਮਹਰਏਕਭੇਡ
ਤੋਲਾ ਜੌਫ ਏਕਮਾਜਾਤੁਭੀਆਚਰਭਭੀ ਜਾਇਫਲ
ਛੋਟਤੀਸਬਦਵਾਯੁਰਕੇਏਕਾਕਰੇਅਖਕੋਤੁਤੀਆਪ੍ਰੀਸਕੇਮਿਲ
ਵੇਵਸਿਆਫਤਿਆਰਕਰੇਵਅਗਰੇਨੇਮਾਜਾਮਗਜਤੁਖਮਅ

ਰੰਡੀ ਮਿਲਵੇ ਕੁਢੀ ਹੋ ਜਵੇ॥ ਦੀਗਰ ॥ ਕਿ ਬਹੁਤ ਜ
 ਲਦ ਅਮਲ ਕਰੇ ਗੁਰੂ ਸਿਆਹ ਤਾਂ ਬੇ ਕੇ ਬਰਤਨ ਮੇਰਾ ਖਕਰ ਅਗਾ ॥
 ਪਰ ਪਿਘਲਾਵੇ ਫਿਰ ਨਿਮਕ ਪੀਸ ਕੇ ਉਸ ਮੇਂ ਭੁਲੇ ਔਰ ਕਿਸੀ ਚੀਜ਼
 ਜੇ ਫੇਰੇ ਫਿਰ ਬੋਝਾ ਨਿਮਕ ਔਰ ਭੁਲੇ ਕਿ ਗੁਰੂ ਜਮ ਜਵੇ ਪਸ ਜਰ
 ਦ ਕਰੇ ਸਿਆਹ ਕਰੇ॥ ਦੀਗਰ ॥ ਪਚਾ ਕੋ ਸਾਥ -
 ਪਤੀ ਸਾਗੋਨ ਕੇ ਪੀਸੋਂ ਨਾਫ ਪਰ ਮਥੇਂ ਦਸਤ ਲਾਤੀ ਹੈ॥
 ਦੀਗਰ ॥ ਮੁਸਹਲ ਕਿ ਥਾ ਅਸਾਨੀ ਤਬ ਹੋ ਕੇ ਨਰਮ ਕਰੇ
 ਹੋਈ ਜੋ ਸੁਖ ਭਰ ਕਹਤੇ ਹੈਂ ਸਨ ਵੀ ਮਕੀ ਭੇਡ ਤੋਲਾ ਅਨੇ ਸੰ ਮਗ
 ਜੁਥਾ ਮਗੁਰੂ ਸਿਆਹ ਹਰ ਏਕ ਤੀਨ ਤੋਲਾ ਕੂਟ ਪੀਸ ਕੇ ਮਿਲਾ ਕੇ
 ਤੀਨ ਖੁਰਾਕ ਕਰੇ ਵਕਤ ਜੋ ਨੇ ਕੇ ਪਿਲਾਵੇ॥ ਮੁਸਹਲ ਜਹ
 ਕੀ ਕਿ ਦਵਾ ਮਸਹੂਰ ਹੈ ਔਰ ਅਰਾਮਾ ਵਾਹ ਮਰਚਾਈ ਕਹਿਤੇ ਹੈਂ
 ਔਰ ਤਜੀ ਮੇਂ ਵਲਾ ਦਾਨ ਕਹਤੇ ਹੈਂ ਕੂਟ ਪੀਸ ਕੇ ਬਦ ਜਨ ਪੋਨੇ ਦੇ ਮਾ
 ਸਾਥਾ ਕਮਜ਼ੀਆ ਦਾ ਮੁਆਫਿਕ ਤਬੀਯਤ ਕੇ ਬਰਾਬਰ ਉਸ ਕੇ ਸ
 ਕਰ ਸੁਫੇ ਦਾ ਮਿਲਾ ਕੇ ਸਾਥ ਪਾਨੀ ਗਰਮ ਕੇ ਪਿਲਾਵੇਂ ਦਸਤ ਖੁਬ
 ਆਵੇਂ ਗੋਲੇ ਕਨ ਬਜੇ ਸਖਸੋ ਕੋ ਮਿਤਲੀ ਵਕਰ ਬਲਤ ਹੈਂ ਅਗਰ
 ਇਸ ਕੇ ਇਸ ਕੁ ਦੇ ਕੇ ਖਾਵੇਂ ਮਤਲੀ ਔਰ ਕਰ ਬਨੀ ਲਾਤ ਹੈਂ ਔਰ ਅ
 ਸਲੂ ਇਸ ਕੀ ਯਹ ਹੈ ਕਿ ਕਾਲੇ ਦਾਨੇ ਕੋ ਭੂਨੇ ਔਰ ਤੇਲ ਬਦਾਮ ਮੇਂ
 ਯਾ ਸਿਵਾ ਇਸ ਕੇ ਚਰਬ ਕਰੇ ਔਰ ਬਜੇ ਫਿਲਕ ਉਪਰ ਕਾਨਿਕਲ
 ਭਾਲਤੇ ਹੈਂ ਬਦ ਉਸ ਕੇ ਭੂਨਤੇ ਹੈਂ ਵਚਰਬ ਕਰਤੇ ਹੈਂ ਵਸਾਹਿ ਬਯੁਨ
 ਨ ਕਹਿਤੇ ਹੈਂ ਕਿ ਇਸ ਕੇ ਸਾਥ ਹਰ ਭਕੇ ਯਾ ਮਿਸਲ ਉਸ ਕੇ ਮਿਲਾ ਕੇ
 ਦੇਵੇਂ ਕਿ ਵਹ ਦੇਰ ਮੇਂ ਅਮਲ ਕਰਤਾ ਹੈਂ ਵਹ ਚੀਜ਼ ਜੋ ਜਲਦ ਅਮਲ ਕ
 ਰੇ ਮਿਲਾ ਕਰ ਦੇਨਾ ਚਾਹੀਏ ਔਰ ਅਗਰ ਚਾਹੇ ਕਿਰੀਗਾ ਦਵਾ ਕਾ ਬ
 ਦਲ ਜਵੇ ਬੋਝੇ ਗੁਲਾਬ ਕੇ ਭੂਲ ਮਿਲਾਵੇ॥ ਦੀਗਰ ॥
 ਹਬ ਉਲ ਨੀਲ ਯਨੇ ਕਾਲਾ ਦਾਨ ਕੂਟੇ ਗੁਲ ਕੰਦ ਆਫਤਾਬੀ ਬਰੀਕ
 ਪੀਸ ਕੇ ਉਸ ਮੇਂ ਮਿਲਾਵੇਂ ਤਾਮਜੂਨ ਹੋ ਜਵੇ ਗੋਲੀ ਬਨ ਕਰ ਸਾਥ

ਪਾਨੀ ਗਰਮਾ ਗੁਲਾਬ ਕੇ ਖਿਲਵੇ ਖੁਬ ਫਾਇਦਾ ਕਰਤੀ ਹੈ ਔਰ ਮ
ਤਲੀ ਨਹੀਂ ਹੋਤੀ ਅਗਰ ਚਹੈ ਕੋਈ ਜੋਸਾ ਦੀ ਇਸ ਕੋ ਸਰੀ ਕਕਰ
ਦੇਵੇ। ਦੀ ਗਰ ॥ ਜੇ ਉਪਰ ਨਫ ਕੇ ਜਮਾਦ ਕਰੇਂ ਦਸਤ ਨ
ਵੇ ਬੀਠ ਕਬੂਤਰ ਕੀ ਸਹਦ ਮੇ ਮਿਲਾ ਕੇ ਸਫ ਪਰ ਜਮਾਦ ਕਰੇਂ ਜ
ਬਕਿਰ ਹੋ ਕਿ ਬੰਦ ਹੋ ਜਾਵੇ ਦਵਾ ਉਠਾਏ। ਕਹੁਵਾ ਮੁਜਹਲ
॥ ਜਨ ਇਬ ਗੈਰ ਕੁਰੀ ਹੁਈ ਨੇ ਮਾਜੇ ਖਵਾਤ ਤਰਹ ਮਾਜੇ ਦੇ
ਜਾ ਅਰਕ ਗੁਲਾਬ ਮੇ ਮਿਸਲ ਕਹੁਵਾ ਕੇ ਜੋਸ ਦੇ ਕਰ ਪਿਲਾਵੇ ਮੁ
ਜਹਲ ਤਮਾਮ ਖਿਲਤੋਂ ਕਹੈ ਜਾਬ ਸਹਲ ਤਬੇ ਦਸਤ ਲਾਤ ਹੈ ਔਰ
ਜਾਬੇ ਰਹ ਮਾਜੇ ਲੜਕੇ ਕੋਤੀ ਦੇ ਸਕਤੋਂ ਹੈ ਅਗਰ ਗੁਲਾਬ ਮੇ ਜੁਦ ਨ
ਹੋ ਗੁਲਾਬ ਕੇ ਫੂਲ ਸਨਾ ਕੇ ਜਾਬ ਜੋਸ ਕਰ ਕੇ ਦੇਵੇ ਕਿ ਯਹ ਮੁਸਲਮਾ
ਇਸ ਕਾ ਹੈ। ॥ ਦੀ ਗਰ ॥ ਕਬਜ਼ ਵਜ੍ਹਾ ਕਿ ਪੀਟ
ਲੜਕੇ ਮੇ ਪਸ਼ਜਾਵੇ ਸੋਫ ਵੇ ਮੇ ਗਨੀ ਚੁਹੇ ਕੀ ਬਰਾਬਰ ਲਕਰ ਪਾ
ਮੇ ਪੀਸ ਕਰ ਨੀ ਮਗਰ ਮਨੀ ਚੇ ਨਫ ਕੇ ਜਮਾਦ ਕਰੇਂ ਉਪਰ ਉਸ ਕੇ
ਪਤੇ ਮੁਲੀ ਕੇ ਯਾ ਪਸ ਬੀਗਲਾ ਰਖ ਕਰ ਕਪੜੇ ਸੇ ਬਾਂਧ ਦੇਵੇ ਭੇਡ
ਪਹਰ ਬੰਧਾਰ ਹਨੇ ਦੇਵੇ ਜੋ ਸੁਦਾ ਕਿ ਪੇਟ ਮੇ ਹੋਗਾ ਨਿਕਲ ਜਾਵੇਗਾ
ਤਰਕੀਬ ਹਿੰਦੀ- ਹਰਬਚ ਕਿ ਉਪਰ ਉਸ ਕੇ ਪਾਨੀ ਪੀਵੇਂ ਦਸ
ਤ ਆਵੇਂ- ਸਿਗਰਫ ਸੁਹਰਾ ਸੋਠ ਪੀਪਲ ਹਰਏ ਕਪੜੇ ਦੇ ਮਾ
ਜੇ ਚੋਗਨਾ ਜਮਾਲ ਗੋਟਾ ਸੇਧਾ ਅਹਰਏ ਕਸਾਤ ਮਾਜੇ ਸਬੰਕੇ ਮਿ
ਲਾਇਕੇ ਗਾਏ ਕੇ ਦੁਧ ਮੇ ਪੀਸੇ ਬਕਦਰ ਘੁੰਗਰੀ ਕੋਤੀ ਬੰਧੇ
ਸਕ ਕਰੇਂ ਔਰ ਏਕ ਗੋਲੀ ਖਿਲਾਵੇਂ। ਤਰੀਕਾ ਸੇਧਨਾ ਸਿੰਦੀ
ਫ ਯ ਔਰ ਦਵਾ ਕਾ ਕ੍ਰਿਬ ਦੁਨ ਇਸ ਕੇ ਖਿਲਾਨ ਦੁਹੁ ਜਤਨ ਹੀ- ॥
ਸਿਗਰਫ ਕੋ ਸੀਰਹ ਲੰਮੂ ਕ ਯਾ ਸੀਰਗਾਓ ਮੇ ਏਕ ਰੋਜ ਤਕ ਪੀ
ਜੇ ਔਰ ਖੁਸ਼ਕ ਕਰੇਂ ਫਿਰ ਦਾਖਲ ਦਵਾ ਕਰੇਂ। ਸੇਧਨਾ ਪਾਚੇ
ਕਾ ਯਹ ਹੈ- ॥ ਕਿ ਪਚੇ ਕੋ ਮਗਜ ਘੀ ਕਵਾਰ ਮੇਂ ਡਾਲ ਕੇ ਮਰਲ ਕ
ਰੇਂ ਮਗਜ ਦੂਰ ਕਰ ਕੇ ਪਾਠ ਨਿਕਲ ਲੇਵੇ ਔਰ ਅਗਰ ਪਾਚੇ ਕੋ ਕ

ਮੇਰੇ ਮੇਰੇ ਮੇਰੇ ਤੀਨ ਮਰਤਬਾਨ ਚੜ੍ਹੇ ਕਇ ਮੁਕਾਮ ਜੋ ਪੜ੍ਹੇ ਕੋ ਹੈ
 ਕਿਸਿਆ ਹੀ ਉਸ ਕੀ ਫੁਰ ਹੋ ਜਾਤੀ ਹੈ ਬੇਹਤਰ ਯਹ ਹੈ ਕਿ ਅਵਲ ਪਾ
 ਤੇ ਕੋ ਕਪੜੇ ਮੇਂ ਫੜ ਕੇ ਮਗਜ ਪ੍ਰਭੁ ਵਚ ਮੇਂ ਖਰਲ ਕਰੇ ਔਰ ਹੀ ਪ
 ਕਿ ਬੈਟ ਕਰ ਕੇ ਚਮਰੇ ਮੇਂ ਰਖ ਕਰ ਪੀ ਬੋੜਾ ਮਿਲਾ ਕੇ ਆਗਾ ਪਰ
 ਰਖੇ ਕਿਰੀਧਕ ਮਿਸਲ ਪਾਨੀ ਕੇ ਹੋ ਜਵੇ ਉਸ ਵਕਤ ਗਾਏ ਕੇ ਦੂਪ
 ਭਾਏ ਫਿਰ ਹੀ ਪਕ ਔਰ ਪਚ ਹੋ ਜਾਣੀ ਕਰ ਕੇ ਦਾਖਲ ਦਵਾਕ
 ਔਰ ਗਜਾ ਇਸ ਦਵਾ ਔਰ ਹੀ ਸਾਥ ਰਖ ਲਵੇ ਕੇ ਦਵਾ
 ਕਿ ਬਲਗਾ ਮਥਾਤ ਹ ਕੇ ਨਿਕਾਲੇ ਔਰ ਇਸ ਰਜ ਨੀਰੇ ਬਦਨ ਕੇ
 ਜੇ ਕੋ ਹੋ ਔਰ ਦਰ ਪੇਰ ਕੇ ਜੇ ਕਿ ਅਰਜਾ ਜੋ ਹੋ ਦਰ ਕਰੇ ਹਰ ਕੁਥ
 ਹਲ ਦੀ ਨਿਮਕੁਲ ਹੋ ਗੀ ਤੀਰੇ ਕੋ ਕੁਟ ਪੀਸ ਕੇ ਇੰਦਾਇਣ ਕੇ ਫਲ ਕ
 ਜੀਰ ਹ ਮੇਂ ਤੀਨ ਰੋਜ ਖਰਲ ਕਰ ਕੇ ਬਕਦਰ ਝਰ ਬੈੜੀ ਕੇ ਗੋਲੀ ਥਾਂ
 ਖੁਰਾਕ ਮੁਆਦਿਕ ਮਿਜਾਜ ਕੇ ਏਕ ਗੋਲੀ ਜੋ ਸਾਤ ਗੋਲੀ ਤਕ ਤਰੀ
 ਕੇ ਉਸ ਕੇ ਖਲੋਕ ਯਹ ਹੈ ਕਿ ਪਹਲੇ ਦਵਾ ਖਾਢੇ ਬਾਦੇ ਤੀਨ ਪਲੀ ਕੇ
 ਖਚਰੀ ਸਾਥ ਪੀ ਬਹੁਤ ਕੇ ਇਸ ਤਿਮਾਲ ਕਰੇ ਕਿ ਪੀ ਮੁਸਲ ਹ ਉ
 ਸਕਾ ਹੈ ਰਸਲ ਦਵਾ ਕੋਲ ਨੇਵਲੀ ਕਿ ਬਿਆਨ ਮੇਂ ਯਕੜ ਦੀ
 ਤੋਂ ਠੀ ਕੇ ਬੀਜ ਇਕੀਸ ਦਾਨੇ ਇਕੀਸ ਮਿਰਚ ਦੋਨੋ ਕੋ ਪਾਨੀ ਮੇਂ ਪੀ
 ਸ ਕੇ ਨੀਮ ਗਰਮ ਪਿਲਾਵੇ ਬਾਦ ਉਸ ਕੇ ਚੰਦ ਲੁਕਮਾ ਗਿਜ ਕੇ ਪਿਲ
 ਵੇ ਔਰ ਯਹ ਕਾਇਦਾ ਮੁਕਰਰ ਹੈ ਕਿ ਕੈਸੇ ਹਿਰਾਬ ਮੁੰਹ ਕਰ ਨ ਚਾਹੀਏ
 ਔਰ ਖਾਸੀ ਯਤ ਇਸ ਦਵਾ ਕੀ ਵਹੁ ਹੈ ਕਿ ਕੈਸਾ ਥ ਫਰਾਗਤ ਕੇ ਲਾ
 ਤੀ ਹੈ ਔਰ ਸੀਨੋ ਕੇ ਲੁਜਾਜ ਜੇ ਪਕ ਕਰਤੀ ਹੈ ਔਰ ਜੀਕੀ ਔਰ
 ਦਰਦ ਜਨੇ ਔਰ ਪੇਰ ਕੇ ਨਫਾਤਾ ਮਦੇਤੀ ਹੈ ਔਰ ਢਾਇਦਾ ਕੋ ਕਾ
 ਬੀਰੁ ਕਿਤਾ ਬਤਿਬ ਕੇ ਲਿਖਾ ਹੈ ਮੁਆਦਿਕ ਉਸ ਕੇ ਦੇਨ ਚਾਹੀਏ ਔਰ
 ਜਿਸ ਕੇ ਕਿ ਕੋ ਨਹੀ ਚਾਹੀਏ ਉਸ ਕੇ ਅਤਿ ਆਤਰ ਖਾਨ ਚਾਹੀਏ
 ਦੀ ਗਰਮ ਪਾਨੀ ਲਾਥੇ ਬਾਦ ਤੋਲਾ ਚੁਰਗਾ ਏਰ ਤੋਲਾ ਦੋਨੋ ਨਰਮ
 ਪੀਸ ਕੇ ਮੁਲੀ ਕੇ ਪਤੇ ਕੇ ਅਰਕ ਮੇਂ ਚਨੇ ਬਾਬਰ ਗੋਲੀ ਥਾਂ ਪੈ ਔਰ ਏ

੨੪ ਕਗੋਲੀਯਾ ਜਿਆਦਹ ਅਰਕਲੇ ਮੂੰ ਮੇਰੇ ਕੋ ਬਾਜਾਨੀ ਆਵੇਗੀ
੧੧ ਜੀ ਕਕੇ ਮੁਢੀ ਦਹੋਗਾ ਬਲਗਮਾ ਹੀ ਜਰੇ ਕਾ ਬੀਰਫਾਮ ਮੇਧੇ ਕਾ
ਕਲਗਾ॥ ਦੀਗਰ ॥ ਮੇਨ ਠਲਕੇ ਬੀਜ ਪਾਨੀ ਮੇਂ ਪੀਸਕੇ ਪਿ
ਲਵੇ ਕੋ ਜਲ ਦਾ ਵੇਗੀ ਮਰਦ ਜਵਾਨ ਕੇ ਵਾਸਤੇ ਦੇ ਮਾਸੇ ਸੇਛੈ ਮਾਸੇ
ਤਕ ਔਰ ਲਕੜੇ ਕੋ ਮੁਆਫਿਕ ਸਨ ਕੇ ਏਕ ਹਥੇ ਲੀਭਰਾ॥ ਦੀਗਰ
॥ ਕਿ ਕੋ ਫਰਾਗਤ ਸੇ ਅਵੇ ਬੀਰ ਬੇਤ ਕਲਫ ਸੇਏ ਕੋ ਬੀਜ ਛੁੱਤੋ ਲੇ
ਆਪਸੇਰ ਪਾਨੀ ਮੇਂ ਜੋਸ ਕਰੇ ਕਿ ਆਧਾਰ ਹੋ ਏਕ ਦਾਮ ਜੋ ਜਲ ਕੋ
ਯਾਨੇ ਮੈਨ ਠਲਾ ਜਾ ਬਥੇ ਪਾਨੀ ਕੋ ਪੀਸੇ ਔਰ ਜਹਿਰ ਮਿਲਾ ਕਰ
ਹਮਰਾਹ ਮਤ ਬੁਖ ਬੀਜ ਸੇਏ ਕੋ ਮਿਲਾਵੇ ਔਰ ਬਕਦਰ ਹਾਜਤ ਅਬ
ਗਰਮ ਛਾਲੇ ਔਰ ਬੋਝਾ ਸਹਿਰ ਭੀ ਮਿਲਵੇ ਔਰ ਪਿਲਵੇ ਕੋ ਹੋਗੀ॥
ਫਸਲ ਵਢਾਇ ਕਿ ਕੋ ਔਰ ਮਿਤਲੀ ਕੋ ਦਫਾ ਕਰੇ - ॥ ਮਗਜਰੇ
ਠਾ ਪਾਨੀ ਮੇਂ ਤੀਨ ਘੜੀ ਤਰਕਰੇ ਤੋ ਨਰਮ ਹੋਵੇ ਬੋਝਾ ਬੋਝਾ ਚਬਫੇ
ਦੁਕੜੇ ਹਲਕ ਕੇ ਨੀਚੇ ਜਾਵੇ ਕੋ ਔਰ ਮਿਤਲੀ ਜਾਤੀ ਰਹੇਗੀ॥
ਦੀਗਰ ॥ ਕਾਪੂਰ ਕਚਰੀ ਛੋਟੀ ਬਾਰੀਕ ਪੀਸਕੇ ਮਕਦਾ
ਬੇਰ ਕੇ ਪਾਨੀ ਮੇਂ ਗੋਲੀ ਬਾਂਧ ਕੇ ਪਿਲਵੇ ਔਰ ਏਕ ਗੋਲੀ ਕਢਾਇਤ
ਨ ਕਰੇ ਦੂਜੀ ਗੋਲੀ ਦੇਵੇ ਜਿਆਦਤੀ ਕੋ ਕੀਏਕ ਸਾਇਤ ਮੇਂ ਜਾਤੀ
ਰਹੇ॥ ਦੀਗਰ ॥ ਮੇਰੇ ਪਰ ਕੋ ਜਲਾਵੇ ਔਰ ਖਾਕ ਉਸਕੀ
ਸਹਰ ਮੇਂ ਮਿਲਾ ਕੇ ਦੇਵੇ॥ ਦੀਗਰ ॥ ਕੋ ਪਲ ਨੀਬਕੀ ਕਿ ਕੁਛ
ਪਤੀ ਭੀ ਉਸ ਮੇਂ ਹੋਛੁ ਬਲ ਗਰਮ ਮੇਂ ਰਖੇ ਕਿ ਗਰਮ ਹੋਵੇ ਪਸ
ਪੀਸਕੇ ਪਿਲਾਵੇ ਹੋਕ ਦਫਾ ਹੋ ਜਾਵੇਗੀ॥ ਦੀਗਰ ॥ ਸਾਠੀ ਕੋ
ਚਵਲ ਪਾਨੀ ਮੇਂ ਤਰਕਰੇ ਔਰ ਪਾਨੀ ਉਸਕਾ ਪਿਲਾਵੇ ਜਿਆਦਤੀ
ਕੋ ਕੋ ਕਿ ਬਰਸਰਾ ਬਕੇ ਹੋਤੀ ਹੈਂ ਮੁੱਛ ਫਕਰੇ॥ ਦੀਗਰ ॥ ਭੁਲ
ਬਕੇ ਫੂਲ ਬੀਰ ਭੁਲ ਕੇ ਗਰਮ ਕਰ ਕੇ ਪਾਨੀ ਮੇਂ ਸਰਦ ਕਰੇ ਵਹ
ਪਾਨੀ ਪਿਲਾਵੇ॥ ਦੀਗਰ ॥ ਏਕ ਕਿ ਉਸ ਸੇ ਸਲੀ ਤੋ ਔਰ
ਸਿਵਾਇ ਸਕੇ ਬਨ ਤੋ ਪੈਂ ਜਲਾਵੇ ਔਰ ਖਾਕ ਉਸਕੀ ਪਾਨੀ ਮੇਂ ਛਾਲੇ

ਕਿ ਨੀਚਿ ਪਾਨੀ ਕੋ ਬੈਠੇ ਪਾਨੀ ਸਭ ਉਸਕਾ ਲੇ ਕਰ ਪਿਲਾਵੇ ॥
 ਈਗਰ ॥ ਵਡਾ ਏਕਿ ਉਸਕੇ ਅਤ ਬਸ ਕਹਤ ਹੈ ਸਬ ਜਰੰਗ ਲੇ
 ਵੇ ਘੋਰ ਜਲਾਵੇ ਔਰ ਖਕਿਸਤਰ ਉਸਕੀ ਪਾਨੀ ਮੇਂ ਭਾਲ ਕਰ ਪਿਲਾਵੇ
 ॥ ਈਗਰ ॥ ਕਿ ਕੋ ਮੋਕੂ ਫਕਰੇ - ਦਾਨ ਇਥਾ ਇਚੀ ਛੋਟੀ ਨ
 ਗੋਸ਼ ਕੰਵਲ ਗੰਠ ਮੋਥੁ ਖੀਲ ਪਾਨ ਚੰਦਨ ਪੀਪਲ ਕਲਾਨ ਸਬ ਕੋ ਬ
 ਰਾਬਰ ਕੂਟ ਪੀਸ ਕੇ ਬੋਝ ਬੋਝ ਸਹਰ ਔਰ ਸਕਰ ਮਿਲਾ ਕਰ ਖਿ
 ਲਵੇ ਅਗਰ ਕਿਸੀ ਪਿਲਤ ਸੇ ਕੋ ਹੋ ਬੰਦ ਹੋ ਜਾਵੇ ॥ ਈਗਰ ॥ ਤ
 ਹਰ ਔਰ ਕੋ ਕੋ ਦੂਰ ਕਰੇ - ਨਚੇਲ ਕੇ ਛਿਲ ਕੇ ਕਾਹੁ ਪਾਛੁਰੀ ਸੇਜੁ
 ਦਕਰ ਕੋ ਮਕਦਰ ਬੋਝ ਸਲੇ ਕਰ ਤੀਨ ਚਾਰ ਸੇਰ ਸੰਗ ਰੇਜਾ ਹੁਕਿ
 ਨਹਰ ਮੇਂ ਪੈਦਾ ਹੋਤੇ ਹੈ ਔਰ ਉਸ ਸੇਰ ਨਾ ਬਨਾਤੇ ਹੈ ਪਾਨੀ ਜੋ ਸਕਰ ਕੇ
 ਜਬ ਕਿ ਆਧਾਰ ਹੋ ਉਤਾਰੇ ਪਾਨੀ ਕੋ ਸਰਦ ਕਰੇ ਪਿਲਾਵੇ ਮੁਜਰਬ ਹੈ
 ॥ ਈਗਰ ॥ ਕਿ ਬਸ ਬਧ ਹਰ ਚਤ ਕੋ ਹੋ ਦੂਰ ਹੋ ਜਾਵੇ ਸਮਾਕ
 ਪਨਿਆਂ ਖੁਸਕ ਜੀਰ ਖੁਸਕ ਗੁਲਾਬ ਕੇ ਫੂਲ ਬੀਸ ਲੋਚਨ ਸਬ
 ਬਰਾਬਰ ਕੂਟ ਪੀਸ ਕੀ ਪਾਨੀ ਮੇਂ ਦੇਵੇ ਕੋ ਬੰਦ ਕਰੇ ॥ ਈਗਰ ॥
 ਕੋ ਸੁਫਰਾ ਵੀ ਦੂਰ ਹੋ ਜਾਵੇ - ਬਚਤੀ ਗਰਾਚ ਮਾਸੇ ਪਾਨੀ ਮੇਂ ਮਿਲਾ ਕਰ
 ਪਿਲਾਵੇ ॥ ਈਗਰ ॥ ਅਨਾਰ ਦਾਨ ਤੁਰਸ ਮਈ ਜਮਨ ਕੀ ਜ
 ਤੇ ਸਤੁਰਹ ਮਾਸੇ ਜੀਰ ਕਰ ਮਾਨੀ ਜਾਏ ਤੀਨ ਮਾਸੇ ਤੀਨੋ ਕੋ ਕੂਟ ਕੇ ਦ
 ਸਮਾਸੇ ਪਿਲਾਵੇ ਕੋ ਬੰਦ ਹੋ ਜਾਵੇ ॥ ਈਗਰ ॥ ਗਿਸ ਆਨ ਲਾਜ
 ਮੇਂ ਕੇ ਦੂਰ ਕਰੇ - ਮਗਜ ਸੁਰ ਬੋਰੀ ਪਤੀ ਤੁਲਸੀ ਮਿਸਰੀ ਹਰ ਏਕ ਏਕ
 ਦਾ ਮਮਿਰ ਚਸਫ ਤੇਲਾ ਕੂਟੇ ਔਰ ਬਾਤੀ ਕ ਕਰੇ ਔਰ ਸਬ ਕੋ ਸਤ ਮ
 ਰਤ ਬਾ ਆਧਾ ਪਰ ਗਰ ਮਕਰ ਕੇ ਪਾਨੀ ਮੇਂ ਸਰਦ ਕਰੇ ਔਰ ਬੋਝ ਉ
 ਸ ਪਾਨੀ ਸੇ ਔਰ ਬੋਝ ਸਹਿਦ ਦਵਾਈ ਪੀਸੀ ਹੁਈ ਮੇਂ ਮਿਲਾਵੇ ਜਿ
 ਸਤ ਰਹ ਗੋਲੀ ਬਨਾਈ ਜਾਤੀ ਹੈ ਬਕਦਰ ਸੁਰ ਬੋਰੀ ਕੋ ਗੋਲੀ ਬਨ
 ਆਕ ਕਰੇ ਘੋਰ ਏਕ ਗੋਲੀ ਖਾਵੇ ॥ ਫਸਲ ਵਹ ਦਵਾਈ ਕਿ ਕੋ
 ਚੁਏ ਪੇਟ ਕੋ ਬਹਰ ਕਰੇ - ॥ ਅਜਵਇਣ ਮਗਜ ਕਰੀ ਜਪਲਾਸ

ਪਾਪਕਾ ਬਾਥਿਗ ਹਰਏਕ ਸਾਡੇ ਤੀਨ ਮਾਸੇ ਬਾਥਿਕ ਪੀਸਕੇ ਸਾਥ ਰੁ
ਡਕੇ ਮਿਲਕੇ ਅਗਰ ਮਰਦ ਜਵਾਨ ਹੋ ਸਬਕੇ ਦੋ ਖੁਰਕ ਕਰੇ ਔਰ ਲ
ਕਾ ਹੋਰ ਰਾਜਾ ਪਾਂਚ ਗੋਲੀ ਬਨਾ ਕਰ ਦੇ ਪੀਛੇ ਖਾਨੇ ਕੇ ਬੋਝਾ ਪਿਲਾ
ਵਕਤ ਜੇਨੇ ਕੇ ਏਕ ਗੋਲੀ ਖਾਵੇ ਹਮਰਾਹ ਪਤਾ ਜੁ ਕੇ। ਦੀਗਰ
॥ ਲਕਕੇ ਕੀ ਮਛਾ ਅਮੋਂ ਡੋਟੇ ਕੀ ਕੇ ਕਿ ਜਿਸ ਕੇ ਚੁਨੇ ਕਹਤੇ ਹੈਂ ਦੂਰ ਹੋ
ਅਰਿੰਡ ਕੀ ਵਖਤ ਕੀ ਕੋ ਪਲ ਨਰਮ ਨਰਮ ਹਾਥ ਜੇ ਮਲੇ ਔਰ ਮਰ
ਅਦਕੇ ਮੁਕਾਮ ਪਰ ਥਾਪ ਦੇ ਕੀ ਕੇ ਮਰ ਜਾਵੇਗੇ। ਦੀਗਰ
ਤੁਰਬਦ ਏਕ ਦਰਮ ਖੁਸ਼ਤੈਰਕ ਸਤ ਮਾਸੇ ਨਰਮ ਕੂਟਕੇ ਸਾਥ ਪ
ਨੀਗਰ ਮਔਰ ਸਹਿਦਕੇ ਪਿਲਾਵੇ ਸਬ ਕਿਸਮ ਕੇ ਕੀ ਕੇ ਦੂਰ ਰ
ਹੇ। ਦੀਗਰ ॥ ਬਿਰਮ ਡੋਟੇ ਯਾਨੇ ਚੁਨੇ ਦਫਹੇ- ਸੀਰਾ ਪਤੀ ਤੀ
ਗਰਾ ਸਿਆਹ ਕਾ ਔਰ ਸੀਰਾ ਪਤੀ ਧਤੂਰ ਹਕਾ ਔਰ ਸੀਰਾ ਪਾਨ
ਕਾ ਸਬਕੇ ਮਿਲਾਵੇ ਔਰ ਹਰੇ ਜੁ ਦੇ ਮਰਤਬਾ ਪਾਖਾਨੇ ਕੇ ਮੁਕਾਮ
ਪਰ ਲਗਵੇ ਮਾਥੀ ਸਾਥ ਉਸ ਕੇ ਆਲੁ ਦਾ ਕਰ ਕੇ ਰਖੇ ਤੀਨ ਰੋਜ
ਮੇਂ ਸਬ ਕੀ ਡੋਥ ਹਰ ਨਿਕਲ ਆਵੇਗੇ। ਦੀਗਰ ॥ ਸੁਮ
ਘੋਕੇ ਕਾ ਜਲਾਵੇ ਖਾਕਿ ਸਤਰ ਉਸ ਕੀ ਸਹਦ ਮੇਂ ਮਿਲਾ ਕਰ
ਖਿਲਾਵੇ। ਦੀਗਰ ॥ ਨੀਬ ਕੀ ਪਤੀ ਬਾਇਬ ਰਿਗ ਕਮੀ
ਲਾਹਰ ਏਕ ਸਾਤ ਮਾਸੇ ਕੂਟ ਪੀਸਕੇ ਏਕ ਹਥੇ ਲੀ ਛੁਰ ਪਿਲਾਵੇ ਸ
ਬ ਕਿਸਮ ਕੇ ਕੀ ਕੇ ਮਰ ਕਰ ਗਿਰ ਜਾਵੇਗੇ ਔਰ ਚਾਹੀ ਏਹਿ ਕਬਲ
ਉਸ ਕੇ ਕਬਾਬ ਖਾਨੇ ਕੀ ਖਵਾਹਿਸ ਹੈ ਏਨੇ ਜੇਰਾ ਖਨਾ ਕੇ ਹਾਥ ਜੇ
ਮਜਬੂਤ ਬੰਦ ਕਰ ਕੇ ਕਬਾਬ ਕੇ ਖਾਵੇ ਉਸ ਕੇ ਬਾਦ ਦਵਾਖਵੇ।
ਰੁਸਲ ਬਿਆਨ ਹੈ ਜਾਮੇ- ॥ ਆਮ ਇਸ ਕੇ ਬਾਸੀ ਭਾਤ ਕਹਤੇ ਹੈ
ਕਪੜਾ ਰੰਗਾ ਹੁਆ ਨੀਲ ਕਾ ਜਲਾਵੇ ਖਾਕਿ ਸਤਰ ਉਸ ਕੀ ਸਾਥ ਪੇ
ਸਾਬ ਆਦਮੀ ਕੇ ਮਿਲਾ ਕਰ ਪਿਲਾਵੇ ਅਗਰ ਬੇਹੋਸ਼ ਹੋ ਜਾਮੇ ਅ
ਵੇ ਔਰ ਤਨਹੁਣੀ ਪੇਸਾਬ ਆਦਮੀ ਕਾ ਫਾਇਦਾ ਕਰਤ ਹੈ।
ਦੀਗਰ ॥ ਚੂਨਾ ਬਰਾਬਰ ਹਲਦੀ ਬਾਥਿਕ ਕਰ ਕੇ ਚੁਨੇ

ਪਰਲਪੇਟਕਰਖਵੇਂ ਔਰ ਡਿਥੀਕਭੇਲਜਾਇਨਲਉਸਮੇਂਮਿਲਚ
 ਰਤਮਾਮਥਦਨਮੇਮਲੋਂ॥ ਦੀਗਰ ॥ਗੋਰਬਖੁਲਕਾਖੁਲਾ
 ਹੁਆਏਕਮਾਜਮਦਾਰਕੀਜਨਕਭੀਮਿਰਚਮਿਲਾਕਰਗੋਲੀ
 ਥਾਂਧਕਰਖਿਲਾਵੇਂਔਰ ਸਰਬਔਰ ਪੇਸਾਬਤੀਪੈਜਕੋਭਾਇਦਾ
 ਦੇਤਪੈ॥ ਦੀਗਰ ॥ਰੋਟੀਗੋਰੋਕੀਬਹੁਤਦਿਨਕੀਰਖੀਹੁ
 ਈਸਾਹਿਬਪੈਜਕੋਖਿਲਾਵੇਂਭੋਟੀਇਲਾਇਚੀਕਾਛਿਲਕਾਏਕਤੋ
 ਲਪਾਨੀਮੇਜੇਸਕਰਕੇਸਾਹਿਬਪੈਜਕੋਖਿਲਾਵੇਂ॥ ਦੀਗਰ
 ॥ਵਾਸਤੇਪੈਜਲਾਇਲਾਜਕੋਮੁਰੀਦਪੈਬਕੀਚਉਟੀਜੁਰਖਸਿ
 ਰਵਾਈਅਥਰਾਮਿਥਕੋਕਭੀਕੀਉਟੀਪੀਸਕਰਸਾਥਏਕਮਾਜਮਾਤਰੀ
 ਔਰਸਾਹਿਦਮਿਲਾਕਰਖਿਲਾਵੇਂ॥ ਦੀਗਰ ॥ਨਿਰਬਸੀ
 ਕੂਟਕੇਯਾਤਰਸਕੋਖਿਲਾਵੇਂਸਾਹਿਬਨਸਿਵਲੋਕੋਜਿਆਦਾਦੇਵੇਂ॥
 ਬਾਬਇਮਰਾਜਮਕਅਦਯਾਨੇਜਾਏਜਬਰਕੇ॥
 ਫਸਲ-ਬਾਹਰਆਨਮਕਅਦਯਾਨੇਕਾਂਚਸਾਪਿਸਰਾਫੇਗਨਮੇਂ
 ਜਲਾਕਰਹਲਕਰਕੇਕਾਂਚਪਰਲਗਾਵੇਂਅੰਦਰਜਤੀਰਹੋਗੀ॥
 ਦੀਗਰ ॥ਕੰਵਲਕੀਪਤੀਤਰਹੋਏਮਾਸਾਗੁੜਸਿਆਹਮੇਂਮਿ
 ਲਾਕੇਗੋਲੀਥਾਂਧੇਔਰਹਰਸੁਬਹਕੋਖਿਲਾਵੇਂ॥ ਦੀਗਰ ॥ਜਨ
 ਕੂਟਪੀਸਕੇਹਮਰਾਹਦੁਧਪਾਨੀਕੋਉਪਰਕਾਂਚਨਿਕਲੀਹੁਈਕੇ
 ਚਖੇਂਔਰਪਦੀਥਾਂਧਦੇਵੇਂਅਗਰਦਰਦਸਿਦਤਜੇਹੋਭੰਗਕੂਟਪੀ
 ਸਕੇਉਸਦਵਾਮੇਂਮਿਲਾਵੇਂ॥ ਦੀਗਰ ॥ਭਰੀਦਰਕੋਦੁਰਕਰੇ-
 ਥਿਲੀਕੇਸੀਨਕੀਹਡੀਪਾਨੀਸਰਦਮੇਂਪੀਜਕੇਲਗਾਵੇਂਔਰਮਰੀ
 ਜਪੇਸਾਬਅਪਨੇਕੋਕਿਸੀਬਰਤਨਮੇਂਰਖੇਵਕਤਪਾਖਨੇਫਿਰਨੇਕੇ
 ਆਬਦਸਤਉਸਜੇਲੋਵੇਂਤੀਨਮਰਤਬਾਫਿਰਪਾਨੀਸੇਪਕਕਰੇਤੀ
 ਨਰੋਜਮੇਂਆਰਾਮਹੋਜਾਏਗਾ॥ ਵਹੁਦਵਾਕਿਬਾਹਰਨਿਕਲਨੇ
 ਕਾਂਚਕੋਦੁਰਕਰੇਚਨੇਕਾਪੋਸਤਜਲਾਕੋਥੋੜਾਕਾਂਚਪਰਛਿੜਕੇ
 ਬਾਹਰਨਾਏਗੀਬੀਜਗੁਲਮਾਹਿੰਦੀਕੋਕੂਟਕੇਛਿੜਕੇਔਰ-

ਲੰਗੋਟ ਬਾਂਧੋਂ॥ ਫਸਲ ਦਵਾਬਦਾਸੀਰ ਮੇਂ॥ ॥ ਬਦਾਸੀਰ ਦੇ
ਤਰਹ ਪਰ ਤੈ ਏਕ ਵਹ ਕਿ ਕਨਏ ਮਕਅਦ ਕੇ ਗੋਸਤ ਬਝ ਜਾਵੇ ਖੁ
ਨ ਉਸ ਸੇ ਨਿਕਲੇ ਯਾਨ ਹੀ ਫੁਸਰਾਵਹੁ ਕਿ ਮਕਅਦ ਪਰ ਮਾਲੁ ਮ
ਨੋ ਲੋਕਨ ਸਿਕਮ ਕਰਾਕਰ ਕਰੇ ਕਬੀ ਕਬੀ ਦਸਤ ਖੁਨ ਕੇ ਆ
ਵੇ ਅੰਰ ਉਸ ਕੇ ਯੁਨਾਨੀ ਲਾਸੀ ਕਹਤੇ ਹੈਂ ਅੰਰ ਅਮ ਉਸ ਕੇ ਬਾਹਰ
ਕਹਤੇ ਹੈਂ ਕਿ ਜਿਆਦਤੀ ਗੋਸਤ ਕੀ ਮਕਅਦ ਪਰ ਜਾਹਿਰ ਹੈ ਲੋ
ਕਨ ਖੁਨ ਉਸ ਸੇ ਨਿਕਲੇ ਖਿਚਤੀ ਚਵਲ ਦਲ ਮੁੰਗ ਪੋਈ ਹੁਈ
ਜਿਸ ਕਦਰ ਖਾਈ ਜਾਵੇ ਸਾਤੋ ਰੋਜਤ ਕ ਬੇਨਿ ਮਕ ਖਾਵੇ ਸਾਤ ਵੇਰੋ
ਜ ਮੁਕਾਮ ਪਾਖਾਨੇ ਪਰ ਦਾਨ ਮਿਸਲ ਖਸ ਖਾਸ ਕੇ ਜਾਹਿਰ ਹੈਂ ਗੋ
ਉਸ ਕੇ ਖੁਬ ਪੋਏ ਚੁਰ ਫਜੇ ਨ ਛਰੇ ਫਿਰ ਖਿਚ ਗੀ ਸਾਤੋ ਰੋਜ ਖਾਵੇ
ਬਦਾਸੀਰ ਖੁਨੀ ਬਫਜਲ ਇਲਾਹੀ ਦੁਰ ਹੋ ਜਾਵੇ ਰਾਹੀ॥ ਦੀਗਰ
॥ ਦਵਾਈ ਕਿ ਖੁਨ ਬਦਾਸੀਰ ਕੋ ਦੁਰ ਕਰੇ ਅਗਰ ਚੇ ਫੁਲ ਹੋ
ਸੁਰਮਾ ਸੁਰਖ ਫੇਰ ਤੋਲਾ ਜੀਹ ਹਿਰਜ਼ ਛੈ ਤੋਲਾ ਬਾਜੇ ਤੀਨ ਤੋਲਾ
ਛਾਲਤੇ ਹੈਂ ਜੁਦਾ ਜੁਦਾ ਪੀਸ ਕੇ ਪੰਦਰਾਂ ਤੋਲਾ ਗੁੜ ਮੇਂ ਮਿਲਾਵੇਂ ਬਕਦ
ਚਬਰ ਬੇਕੰਕੇ ਗੋਲੀ ਬਾਂਧੇ ਏਕ ਸੁਥਹ ਕੇ ਅੰਰ ਏਕ ਸਾਮਕੇ ਖਿਲਾਵੇਂ
ਸੁਥਹ ਕੇ ਸਾਥ ਪੀਕੇ ਅੰਰ ਸਾਮਕੇ ਸਾਥ ਪਾਫੀ ਕੇ ਇਸੀ ਤਰਹ ਇਕ
ਵਨ ਰੋਜ ਖਲਵੇਂ ਦੋਹਰ ਤੇਤ ਕੁਤਰ ਸੀ ਅੰਰ ਬਾਦੀ ਸੇ ਪਰ ਹੋ ਜਰਖੇ
ਗਜਾ ਦੇ ਪਿਆਜੁ ਅੰਰ ਨਨ ਕਰੇ ਬਾਦਤੀ ਨਰੋਜ ਕੇ ਅਰਕ ਬਰਗ
ਪਾਨ ਸੇ ਲੋਕ ਬਝੇ ਕੋਲੀ ਹਲ ਕਰ ਕੇ ਫੁਈ ਉਸ ਮੇਂ ਤਰਕਰ ਕੇ ਨ
ਸੁਰਪਰ ਰਖ ਕਰ ਲੰਗੋਟ ਬਾਂਧੇ ਸਾਤੋ ਰੋਜਤ ਕ ਕਰੇ॥ ਬਿਆਨ ਏਕ
ਅਮਲ ਕ ਹੈ ਕਿ ਯਹ ਦਵਾਸਤ ਰੋਜ ਮੇਂ ਬਦਾਸੀਰ ਗਿਹਾ ਦੇਤੀ ਹੈ
ਜਗੁਰਤ ਪਚਾਸ ਰੋਜ ਕੀ ਨਹੀਂ ਹੈਤੀ ਅੰਰ ਸੰਗ ਚੁਲਾਈ ਅੰਰ ਰੋਟੀ
ਖੁਬ ਰੋਗ ਨ ਮੇਂ ਤਰਕਰ ਕੇ ਖਿਲਾਤੇ ਹੈਂ॥ ਦੀਗਰ ॥ ਕੋਰਵੇ ਕੋਰੋ
ਗਨ ਜੈਤ ਮੇਂ ਜੋ ਸਕਰੇ ਕਦਰੇ ਸਿਰਕਾ ਮੇਂ ਮਿਲਾਕੇ ਮਰਹਮ ਬਨਾ
ਵੇਂਕ ਪਕਾ ਪਸਾਮੀਨਾ ਕ ਉਸ ਮੇਂ ਤਰਕਰ ਕੇ ਬਤੀਰਖੇ॥ ਦੀਗਰ

॥ ਘੋਸਤ ਬਗਾਲ ਯਾਨੇ ਸਮਾਨ ਕੀ ਖਲ ਅਪਨੇ ਪਾਸ ਰਖੇ ਸਾਰ ॥ ੮੮ ॥
 ਬਬੁਦਕਾ ਯਾ ਬੀਜ ਉਸ ਕੇ ਤੇਲ ਤਿਲੀ ਮੇਂ ਭੁਨ ਕਰ ਖਿਲਾਵੇਂ ਕਥਜ ਬ
 ਵਾਸੀਰ ਦੁਰ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ ॥ ਦੀਗਰ ॥ ਬਿਛੁਰੇ ਦਾਦ ਦਤਿਲੀ
 ਕੇ ਤੇਲ ਮੇਂ ਸੀਸਾ ਮਚਾਈ ਜੇ ਜਨੀਰੇ ਅਛਤਾ ਬਕੇ ਰਖੇਂ ਔਰੇ ਵਹ ਤੇ
 ਲ ਬਵਾਸੀਰ ਧਰਤਿ ਲਾ ਕਰੇਂ ॥ ਦੀਗਰ ॥ ਲਗੇ ਸਰ ਔਰ ਮਿ
 ਸਰੀ ਬਰਾਬਰ ਲੈ ਕਰ ਦੋ ਮਾਸ ਤਨ ਵਲ ਕਰੇਂ ਖੁਨ ਬਵਾਸੀਰ ਕਾ ਬੀ
 ਦੋ ਜਾਵੇਗਾ ਔਰੇ ਦਰਦ ਠਹਰ ਜਾਵੇਗਾ ॥ ਦੀਗਰ ॥ ਕੁਚਲ
 ਕੇ ਜਲ ਵੇਂ ਔਰ ਪੁਛਾ ਉਸ ਕਾ ਮੁਕਾਦ ਪਰ ਪਹੁ ਰਵੇਂ ਦਰਦ ਦ
 ਠਹੇ ਔਰ ਖੁਨ ਬੀ ਦੋ ਅਖਰ ਕੇ ਜਿਆਦਤੀ ਦਰਦ ਕੇ ਮੋਕੁ ਫਕਰੇ
 ਔਰ ਨਰਮ ਕਰੇ ਰਾਸ ਨ ਔਰ ਬੀਗ ਹਰ ਏਕ ਛੇਂ ਤੇਲ ਮੇਂ ਦਾਗਿ ਹੋ
 ਕਾਤੀ ਨ ਤੇਲ ਤੇਲ ਭਿਲੀ ਮੇਂ ਭੁਨੇ ਔਰ ਦਵਾ ਕੇ ਬਾਰੀਰ ਨਰ ਕੇ ਮਿਲਾ
 ਦੇਂ ਔਰ ਪਸੀਰ ਲਕੇ ਹਲ ਵੇਂ ਕੇ ਮਾਨਿਦ ਪਕਾਵੇਂ ਮਕਾਦ ਪਰ ਬਾਧੇ
 ਫਿਰ ਲੰਗੇਟ ਖੇਂ ਰੇਂ ਆਖਰ ਫਕ ਕਰੀ ਆਧ ਪਾਏ ਤਕਨ ਪਾਏ ਤ
 ਰ ਕਾਗਜ ਸੁਫੇਂ ਦ ਮੇਂ ਲਪੇਟੇ ਜੰਗਲੀ ਓਪਲੇ ਮੇਂ ਜਲਾ ਕਰ ਰਖੇ
 ਕਿ ਜੇ ਸਮਾਕਰੇ ਰਖੇਂ ਹੋਵੇ ਲੋਕ ਰਬਾਰੀ ਕਪੀਸੇ ਪਾਉਂਦੇ ਰੋਜਾ
 ਨ ਗਾਉ ਮੇਂ ਮਿਲਾਵੇਂ ਸਾਥ ਲਕੜੀ ਨੀ ਬਕੇ ਕਿਸੀ ਤਰਫ ਮੇਂ ਵਹੀ ॥
 ਲਕੇ ਦੇਤੀ ਨ ਰੋਜ ਪਿਸੇਂ ਤਾ ਕਿ ਸੁਰਖ ਹੋਵੇ ਔਰ ਏਸ ਬੇਦੇਵੇ ਤੁਈ
 ਉਸ ਮੇਂ ਤਰਕਰ ਕੇ ਮਕਾਦ ਪਰ ਰਖੇਂ ਲੰਗੇਟ ਖੇਂ ਰੇਂ ਏਕ ਦਿਨ ਰਤ
 ਬੀ ਪਾਰਖੇਂ ਇਸੀ ਤਰਤ ਏਕ ਹਫਤਾ ਤਕ ਅਮਲ ਮੇਂ ਲਵੇਂ ਜੁਮਲਾ
 ਗੋਸਤ ਬਕਾਹੁ ਆਖੁ ਲਕਰ ਦਫ ਹੋ ਜਤਾ ਹੈ ਅਗਰ ਪਹਲੇ ਜੇਏ
 ਕੇ ਬੀਜ ਪਾਨੀ ਮੇਂ ਪਕਾ ਕਰ ਮਕਾਦ ਪਰ ਬਾਧੇ ਦੇ ਦਿਨ ਰਤ ਬਾਧੇ
 ਉਸ ਕੇ ਮਰਹਮ ਮਜ਼ਕੂਰ ਲਗਾਵੇਂ ਜਲ ਦਫਾਇਦਾ ਬਖਸ਼ੇ ਮੁਜ
 ਰ ਬਹੈ ॥ ਦੀਗਰ ॥ ਚੂਨਾ ਚਨਾ ਭਰ ਗੋਲੀ ਬਾਧ ਕਰ ਖਿਲਾਵੇਂ
 ਹੜ ਬਹੈੜਾ ਬਲੀ ਮਾਈ ਇਨ ਕੇ ਬੀਜ ਬਰਾਬਰ ਲੈ ਕਰ
 ਕੂਟ ਪੀਸ ਕੇ ਦੁਨੀ ਸਕਰ ਮਿਲਾ ਕਰ ਹਥੇ ਲੀਭਰ ਸੁਬਹ ਕੇ ਖਿਲਾ

॥ ਵੱਧ ਸੀਰ ਖੁਨੀ ਵਥਾਈ ਕੋਢਾਇ ਦਾ ਬਖਸ਼ੇ ॥ ਦੀਗਰ ॥
ਫਾਲ ਕਰ ਕਿ ਮਸਹੂਰ ਹੈ ਅੰਗ ਨਿਹਾਇ ਤਤਲਖ ਪੈਤੀ ਪੈ ਕੁਟਪੀਸ
ਕੋਟੇ ਮਾਸਾ ਯਤੀ ਨ ਮਾਸਾ ਤਨਹਾ ਸਾਥ ਪਾਨੀ ਯਸਹਦ ਕੇਤੀ ਨ
ਹਫਤੇ ਤਕ ਖਵੇ ਖੁਨ ਬਵਾਸੀਰ ਕਾ ਬਿਲਕੁਲ ਬੰਦ ਹੋ ਜਵੇ ਪਰਹੇਜ
ਤੁਰਸੀ ਅੰਗ ਬਦੀ ਸੇਰ ਖੇ ਅਗਰ ਦੇ ਸਿਕ ਮੁਲਾਇ ਮੇਂ ਗੋਸਤ
ਭੀ ਖਿਲਵੇਂ ॥ ਦੀਗਰ ॥ ਪਤੀ ਮਦਾਰ ਕੀ ਬਜਾਏ ਕਲੁ ਖਯਾਨੇ
ਡੇਹ ਲੇ ਕੇ ਲੇਵੇ ਨੀ ਬਕੇ ਬੀਜ ਕਾ ਰੋਗ ਨ ਉਪਰ ਬਵਾਸੀਰ ਕੇ ਮਲਨ
ਨਫਰ ਖਤਾ ਹੈ ਰੋਗ ਨ ਭੁਖ ਮਜੇਟ ਭੀ ਮਲਨ ਉਪਰ ਬਵਾਸੀਰ ਕੇ
ਨਫਰ ਖਤਾ ਹੈ ॥ ਦੀਗਰ ॥ ਸੀਰਾ ਪਤੁਰਹ ਸਿਆਹ ਕਾ ਸਾਥ
ਤਿਲੀ ਕੇ ਤੇਲ ਕੇ ਜੋ ਸਕਰੇ ਸੀਰਾ ਜਲ ਜਵੇ ਰੋਗ ਨ ਬਕੀ ਰਹੇ ਰੁਈ
ਆਲੂ ਦਾ ਕਰ ਕਰ ਕੇ ਉਪਰ ਬਵਾਸੀਰ ਕੇ ਰਖੇ ॥ ਦੀਗਰ ॥ ਰਸੀਤ
ਅੰਗ ਇੰਦ੍ਰ ਜੋ ਫਾਲ ਬੜ੍ਹਦ ਤੀਸ ਬਵਾਸੀਰ ਲੇ ਕਰ ਕੁਟਪੀਸ ਕੇ ਸਹ
ਦ ਮੇਂ ਮਾਜੂਨ ਪਕਾ ਕਰ ਰਖੇ ਅੰਗ ਬੋਝੀ ਮਾਜੂਨ ਮਜਕੂਰ ਸਾਥ ਪੋਵ
ਨ ਰਵਲ ਸਾਥੀ ਕੇ ਖਿਲਵੇਂ ॥ ਦੀਗਰ ॥ ਕਾਲੀ ਜੀਰੀ ਸਡੇਰ ਚਤੋ
ਲੇ ਆਪੀ ਖੁਨੀ ਦੋਨੋ ਮਿਲ ਕਰ ਤੀਨ ਹਿਸ ਕਰੇ ਹਟ ਰੋਜ਼ ਏਕ ਹਿਸ ਖਿ
ਲਵੇ ਉਪਰ ਉਸ ਕੇ ਰਵਲ ਸਾਥੀ ਸਾਥ ਦੇਹੀ ਕੇ ਦੇਵੇ ॥ ਦੀਗਰ ॥
ਫਾਲ ਸਤਸਤਗਰ ਮੁਲ ਠੀ ਸੰਦਲ ਸੁਰਖ ਅੰਬਰ ਹਲਦੀ ਦਰ
ਹਲਦ ਤੰਗ ਭੁਖ ਮਬਕਾਇ ਹਲਦ ਤੋ ਡੁੱਡੇ ਲ ਲੋਦਾ ਪਠਾਨੀ ਨੋ ਮ
ਜੇ ਸਬ ਕੇ ਕੁਰ ਕੇ ਦੇਹਿਸ ਕਰੇ ਏਕ ਹਿਸ ਆਧ ਜੇਰ ਦੂਧ ਗਾਏ
ਕਾ ਡੁਘ ਕੇ ਜੋ ਸਕਰੇ ਅੰਗ ਭਾ ਲੇਵੇ ਹਿਸ ਦੂਸਰੇ ਕੋ ਘੀ ਗਾਏ ਕ
ਮਿਲ ਕੇ ਲਥਾਈ ਬਾਂਧ ਕੇ ਜੋ ਕਰੇ ਅੰਗ ਬਾਂਧ ਦੇਵੇ ਦਰਦ ਵਧਰ ਮ ਦੂ
ਰ ਹੋ ਜਵੇ ॥ ਦੀਗਰ ॥ ਕਿ ਬਵਾਸੀਰ ਕੇ ਗਿਹਾ ਦੇ ਏਕ ਹਫਤਾ ਮੇਂ
ਮੁਜਰਬ ਹੈ ਜਖਮ ਹਿਥ ਤਲਵੇ ਖੋਰ ਸਾਇਆ ਮੇਂ ਮੁਜਕ ਕਰੇ ਕੁਰ
ਪੀਸ ਕੇ ਹਰ ਰਾਤ ਕੇ ਛੈਂਤੇ ਲਾ ਹਮਰਾਹ ਭੁਕ ਕੇ ਖਕਰ ਜੋਹੇ ਅੰਗ ਸੁ
ਖ ਹ ਕੇ ਏਕ ਹਥੇ ਲੀਭਰ ਇਸ ਦਵਾ ਕੋ ਹਮਰਾ ਪਾਨੀ ਕੇ ਖਿਲਵੇਂ ਅੰਗ

ਭੁਗਸੀ ਔਰ ਬਾਦੀ ਸੇ ਪਰਹੇਜ ਕਰੇ ਏਕ ਹਫਤਾ ਮੇਂ ਬਵਾਸੀਰ ਦਫਤਰੇ
 ਜਖਮ ਹਿਯਾਤ ਏਕ ਦਰਖਤ ਛੋਟਾ ਹੈ ਕਿਉ ਪਰ ਜਿਮੀਨ ਕੇ ਫੈਲਾ
 ਹੁਆ ਹੋਤਾ ਹੈ ਔਰ ਨੀਚੇ ਉਸ ਕੇ ਤਮਾਮ ਜਿਮੀਨ ਚਿਕਨੀ ਮਾਲੂਮ ਹੈ
 ਤੀਹੈ ਔਰ ਯਹ ਦਰਖਤ ਖੇਤ ਗੇਹੂੰ ਔਰ ਕਨਾਰੇ ਦਰਿਆ ਕੇ ਬਹੁਤ ਹੈ
 ਤਾਹੈ ਔਰ ਉਸ ਕੀ ਦੋ ਕਿਸਮੇਂ ਹੈ ਏਕ ਵਹੂ ਕਿ ਪਤੀ ਛੋਟੀ ਔਰ ਬਹੁਤ
 ਬਾਡੀ ਕਹੈ ਔਰ ਮਤਲੂਬ ਸਹੀ ਹੈ ਦੂਸਰੇ ਵਹੂ ਕਿ ਪਤੀ ਉਸ ਕੀ ਮੋਰੀ
 ਹੈ ਔਰ ਨਿਸਬਤ ਅਵਲ ਕੇ ਚੌਥੀ ਹੈ ਯਹ ਕਾਮ ਕੀ ਨਹੀਂ। ਈਗਰ
 ਐਕ ਦਰਦ ਮੁਕਾਮ ਵੇਰੋ ਦਰ ਕਰੇ ਕਾਫੀ ਪਲੀ ਪਰ ਕੀਲਾਏ ਔਰ
 ਉਪਰ ਮੁਕਾਮ ਵੇਰੋ ਬਾਧੇ ਕਿ ਗਰਮੀ ਔਰ ਦਰਦ ਦੂਰ ਕਰੇ ਮੁਜਰ
 ਬਾਧੈ। ਈਗਰ ॥ ਏਕ ਲੀਕੇ ਬੀਜ ਆਗਾ ਮੇਂ ਛਾਲ ਕਰ ਬਕਰਾ
 ਏਕ ਮਾਸ ਕੇ ਪੋਸਤ ਉਸ ਕੇ ਸੇ ਕਿਨ ਜਲਾਹੇ ਜਮ ਕਰੇ ਸਫੂਟ ਕਰੇ
 ਸਾਬਤੀਨ ਮਾਸ ਦੇਹੀ ਚਕਾ ਕੇ ਮਿਲਾ ਕੇ ਸਾਤ ਰੋਜਤ ਕਨਿਹਾਰਾਏ
 ਔਰ ਭੁਗਸੀ ਔਰ ਬਾਦੀ ਸੇ ਪਰਹੇਜ ਕਰੇ ਔਰ ਜਮਾਹ ਸੇ ਪਰਹੇਜ ਕਰੇ ਬਵਾ
 ਸੀਰ ਬੰਦ ਹੋ ਜਾਏਗੀ। ਈਗਰ ॥ ਕਿ ਖੁਨ ਬਵਾਸੀਰ ਕਾ ਬੰਦ ਕਰਤੀ
 ਹੈ ਅਜਮੂਦਾ ਹੈ ਪੋਸਤ ਇਮਲੀ ਕੇ ਬੀਜ ਕਕੂਟ ਪੀਸ ਕੇ ਮਿਕਦਾਰ ਚ
 ਨੇਕੇ ਗੋਲੀ ਬਾਧ ਕੇ ਤੀਨ ਰੋਜਤ ਕਥਾ ਜਿਆਦਾ ਦੇਵੇ। ਈਗਰ ॥
 ਬਵਾਸੀਰ ਖੁਨੀ ਵ ਬਾਦੀ ਕੇ ਦੂਰ ਕਰਤੀ ਹੈ ਅੰਬ ਕੀ ਔਰ ਪਤੀਆ
 ਮਲਾ ਕੀ ਔਰ ਪਤੀ ਜਮਨ ਕੀ ਔਰ ਮਿਸਰੀ ਹਰ ਏਕ ਤੀਨ ਤੋਲਾ
 ਦੁਪਗਾਏਕਾ ਕਿ ਏਕ ਰੰਗਾਹੇ ਆਧ ਸੇਰ ਤੀਨੋਂ ਕੋ ਕੂਟ ਪੀਸ ਕੇ ਸੀਰ
 ਨਿਕਲੇ ਬਗੈਰ ਪਲੀ ਮਿਲਾਨੇ ਕੇ ਔਰ ਅਗਰੇ ਸੀਰ ਨਾ ਆਵੇ ਤੋ
 ਰੋ ਬੌੜਾ ਦੁਪਦਾ ਖਲ ਕਰੇ ਫਿਰ ਦੁਪ ਮਿਲਾ ਕਰ ਪੀਵੇ ਯਾ ਫਕਤ ਸੀ
 ਰਾ ਪੀਵੇ ਔਰ ਬਾਦ ਉਸ ਕੇ ਦੁਪ ਪੀਵੇ ਸਾਤ ਰੋਜਤ ਕ ਇਸੀ ਤਰਹ ਕ
 ਰੋ ਭੁਗਸੀ ਔਰ ਬਾਦੀ ਸੇ ਪਰਹੇਜ ਕਰੇ। ਈਗਰ ॥ ਖੁਲਾਨੇ
 ਬਾਸੂਰ ਮੇਂ ਮੁਜਰਬ ਹੈ ਚਮਕਾ ਘੋਸਕਾ ਕਿ ਸੀਬਰਤਨ ਮੇਂ ਜਲਾਏ
 ਔਰ ਏਕ ਕਪੜਾ ਉਸ ਕੇ ਮੁੰਹ ਪਰ ਬੰਦ ਕਰੇ ਤੋ ਸੁਆਉ ਸ ਬਰਤਨ

॥ २ ॥ ਜੇਬਾਹਰਨ ਨਿਕਲਨੇ ਪਾਵੇ ਔਰ ਧੁਆਂ ਉਸਕਾ ਬਾਜ਼ੁਰਤ ਕਪੜੇ
ਚਾਵੇ ਜਿਸਤਰਹ ਕਿਮਜ਼ਹੂਰ ਹੈ। ਦੀਗਰ ॥ ਵਾਸਤੇ ਬੰਦ ਕਰ
ਨੇ ਖੁਨ ਔਰ ਦੁਰ ਕਰਨੇ ਕਾਂਚ ਕੇ ਔਰ ਬਵਾਸੀਰ ਕੇ ਮੁਜਰਬ ਹੈ ਦ
ਰਾਂ ॥ ਆਨ ਛੰਗ ਲਿਆ ਔਰ ਉਸਕੇ ਪਾਸ ਕੀ ਉਗਲੀ ਕੇ ਕਪੜੇ ਕੀ
ਬਤੀਸੇ ਦਾਗ ਦੇਵੇ ਔਰ ਬਾਦ ਉਸਕੇ ਕਪੜਾ ਡਿਗੇ ਕੇ ਉਸ ਜਗਹ ਹ
ਮੇਜਾ ਬਾਂਧੇ ਕਿਖੁਦ ਬਖੁਦਤ ਰਵਸ ਸੇਠ ਹਰ ਜਾਵੇ ਔਰ ਬੇਹਤਰ
ਯਹ ਹੈ ਕਿ ਦਾਗ ਪੂਰ ਰਗ ਉਸੇ ਬਾਮ ਕੇ ਦੇਵੇ ਕਿ ਪਾਸ ਛੰਗ
ਲਿਆ ਕੇ ਹੋਤੀ ਹੈ। ਦੀਗਰ ॥ ਬਵਾਸੀਰ ਕੇ ਛਾਇਦਾ ਦੇਵੇ ਔਰ
ਖੁਨ ਕੇ ਬੰਦ ਕਰਤੀ ਹੈ। ਕਉ ਏਕੀ ਹਫ਼ੀ ਕੋ ਜਲ ਕਰ ਧੁਆਂ ਉਸਕਾ ਮੁ
ਕ ਮਬਵਾਸੀਰ ਮੇਲੇਵੇ। ਦੀਗਰ ॥ ਜਿਆਦਤੀ ਬਵਾਸੀਰ ਕੇ
ਦਰ ਕਰਤੀ ਹੈ ਕਿ ਜਸ ਸਲਾਮਤ ਹਮਰਾਹ ਅਰਕਲੇ ਮੁਕੇ ਪਿਸੇ
ਔਰ ਬਵਾਸੀਰ ਪਰਮਲੇ। ਦੀਗਰ ॥ ਵਹੁ ਗੋਲੀ ਕਿਹ ਕਬਾ
ਵਾਸੀਰ ਮੇਏ ਕਬਜ਼ਰਗ ਸੇਮਨ ਕੁਲ ਹੈ ਸੋਰਾ ਕਲਾ ਮੀਤਜ
ਤੀ ਸੀਰ ਸੋਤ ਨਗਰ ਕੋ ਫੀਹ ਏਕ ਛੋਤੋਲਾ ਸਬ ਕੋ ਕੂਟ ਪੀਸ ਕੇ ਅਰਕ
ਭੰਗਰਾ ਮੇਂ ਗੋਲੀ ਬਨਵੇ ਔਰ ਏਕ ਗੋਲੀ ਖਾਵੇ। ਦੀਗਰ ॥
ਜੇਰਾਨਰ ਮਕਰ ਕੇ ਉਪਰ ਦਾਨੇ ਬਵਾਸੀਰ ਕੇ ਜਮਾਦ ਕਰੇ ਏਕ ਸਾ
ਇਤ ਮਕਾਦ ਕੋ ਨਰਮ ਆਗਾ ਪਰ ਰਖੇ ਔਰ ਚੰਦ ਰੋਜ ਇਸੀ ਤਰ
ਹ ਕਰੇ ਦਾਨਾ ਬਵਾਸੀਰ ਕੇ ਮਬਜ਼ਕਰ ਗਿਰ ਪੜੇਗੇ ਅਜ ਮੁਦਾ ਹੈ
॥ ਦੀਗਰ ॥ ਕਿਵਾਸਤੇ ਖੁਨ ਬੰਦ ਕਰਨੇ ਕੇ ਮੁਜਰਬ ਹੈ ਮੁਰਗ
ਕਾ ਭੀਜੇ ਸਕਰੇ ਪੋਸਤ ਜੁਦਾ ਕਰਕੇ ਜਿਸ ਕਦਰ ਕਿਹ ਜਮਾ ਕੋ ਜ
ਰਰਨ ਕਰੇ ਹਮਰਾਹ ਪੋਦੀ ਨ ਕੇ ਖਾਵੇ। ਦੀਗਰ ॥ ਕਿ ਖੁਨ ਬੰਦ
ਕਰਤੀ ਹੈ ਹਲੇਲਾ ਕਿ ਦਵਾਈ ਮਜ਼ਹੂਰ ਹੈ ਪਤੋ ਉਸਕੇ ਲੇਵੇ ਔਰ ਏ
ਕ ਜੇਸ ਕਰੇ ਔਰ ਪਾਨੀ ਜੇਸ ਕੀ ਏਹੁ ਏਸੇ ਆਬ ਦਸਤ ਲੇਵੇ ਔਰ ਪ
ਤੋ ਜੇਸ ਕੀ ਏਹੁ ਏ ਤੀਨ ਪਹਰ ਪਕਾਵੇ ਜੇਸ ਕਿਸਾਗ ਕੇ ਪਕਾ
ਤੋ ਹੈ ਹਮਰਾਹ ਖੁਸਕਾ ਕੇ ਬਕਦਰ ਮੁਨਾ ਸਬ ਕੇ ਖਾਵੇ ਖੁਨ ਜਿਆ

ਦਾ ਅਤਾਹੁ ਆਬੰਦ ਹੋ ਜਾਤਾ ਹੈ॥ ਈਗਰ ॥ ਖੂਨ ਬਵਾਸੀਰ ਕੇ १੦
 ਬੰਦ ਕਰਤੀ ਹੈ॥ ਪੋਸਤ ਫਲ ਬਕਾਇਨ ਕੁਝ ਤੋਲਾ ਕਾਲੀ ਮਿਰਚ १੧
 ਤੀਨ ਤੋਲਾ ਮਿਸਰੀ ਨੌ ਤੋਲਾ ਕੂਟ ਪੀਸਕੇ ਦੋ ਮਾਸਾ ਸੁਬਹ ਔਰ ਤੀਨ
 ਮਾਸਾ ਸਮਕੋ ਖਿਲਵੇ॥ ਬਾਦੀ ਔਰ ਤੁਰਸੀ ਸੇ ਪਰਹੇਜ ਕਰੇ ਅਗ
 ਰ ਦਫਕਰਨ ਕਬਜ਼ ਕਾ ਮਨਜੂਰ ਹੈ ਬਬੁਏਕਾ ਸਾਗ ਖਵੇ॥
 ਈਗਰ ॥ ਪਤੀ ਅੰਬਕੀ ਸਬਜ਼ ਲੋਕਰ ਬਇਵਜਤ ਮਾਕੁ ਕੇ ਹਰ ०
 ਮੋਤਰ ਕਰ ਪੀਵੇ ਬਵਾਸੀਰ ਦੂਰ ਹੋ ਗੀ ਖੂਨੀ ਹੋ ਜਾ ਬਾਦੀ ਹੈ॥
 ਈਗਰ ॥ ਬਵਾਸੀਰ ਕੇ ਖੂਨ ਕੇ ਬੰਦ ਕਰਤੀ ਹੈ ਮੁਜਰਬ ਹੈ ਗੋਖ
 ਰੂ ਜਬਜ਼ ਲੋਵੇ ਔਰ ਪਤੀ ਨਰਮ ਉਸਕੀ ਮੁੰਗੋ ਖਰੂ ਨਰਮ ਕੇ ਘੀ
 ਜੋ ਨਿਮਕ ਫਲ ਕਰ ਪਕਾ ਕਰ ਖਵੇ ਔਰ ਅਗਰ ਗੋਖ ਰੂ ਨਰਮ
 ਨਹੀਂ ਇਜੈ ਸਾਕਿ ਸਾਗ ਉਸਕਾ ਪਕਾਇਆ ਜਾਤਾ ਹੈ ਪਕਾਵੇ ਔਰ
 ਅਗਰ ਸਬਜ਼ ਹੈ ਅਰਕ ਨਿਕਾਲ ਕਰ ਖਵੇ ਮੁਕੀਦ ਹੈ॥ ਈਗਰ
 ॥ ਨਾਗੇਸਰ ਤੀਨ ਤੋਲਾ ਫਰਕੜੀ ਨੌ ਮਾਸੇ ਸਕਰ ਸੁਫੈਦ ਬਰਾਬ
 ਰ ਸਬਕੇ ਕੂਟ ਪੀਸਕੇ ਦੋ ਦਹ ਪੁਰੀਆਂ ਬਾਂਧੇ ਏਕ ਸੁਬਹ ਔਰ ਏਕ ਸ ०
 ਮਕੋ ਪਾਨੀ ਸੇ ਖਵੇ ਦੋ ਤੀਨ ਰੋਜ ਮੇਨ ਫਹੋਲੇ ਕਨ੍ਹੇ ਜ
 ਖਸ ਕਿ ਖਾਸੀ ਖੁਸ਼ਕਰ ਖਤਾ ਹੈ ਯਾ ਕੀ ਫੜ ਉਸਕਾ ਜਈਫ ਹੋ ਉਸ
 ਕੋ ਫਰਕੜੀ ਨ ਦੇਨ ਚਹੀਏ ਕਿਫੀਫ ਵੇਕੋ ਮੁਜਿਰ ਹੈ॥ ਈਗਰ
 ॥ ਬਾਂਏ ਹਾਥ ਕੇ ਦਰਮਿਆਨ ਖਿਨਸਾ ਅਰ ਬਿਨਸਾ ਯਾਨੇ ਛੰਗ
 ਲਿਆ ਔਰ ਉਸਕੇ ਪਾਸ ਕੀ ਉਂਗਲੀ ਕੇ ਦਾਗ ਦੇਨ ਵਾਸਤੇ ਬੰਦ ਹੋਨੇ
 ਖੂਨ ਬਵਾਸੀਰ ਕੇ ਮੁਜਰਬ ਹੈ ਔਰ ਦਾਗ ਕਰਨ ਜਗਹ ਜੋੜੀ ਜ
 ਲੀ ਪਰ ਵਾਸਤੇ ਬਵਾਸੀਰ ਬਾਦੀ ਕੇ ਮੁਜਰਬ ਹੈ ਔਰ ਬਾਂਏ ਹਾਥ ਕੇ
 ਅੰਗੂਠੇ ਕੀ ਜੜ੍ਹ ਸੇ ਪੁਸਤ ਕੀ ਤਰਫ ਛੇ ਉਂਗਲ ਮੋਢੇ ਕੀ ਤਰਫ
 ਨਾਪੋ ਔਰ ਜਿਸ ਜਗਹ ਕਿਛ ਟੀ ਉਂਗਲੀ ਪਹੁੰਚੇ ਵਹੀ ਬਤੀ ਸੇ
 ਦਾਗ ਹੈ ਔਰ ਦਾਗ ਪੁਖਤ ਚਹੀਏ ਯਾਨੇ ਖਾਸ ਨਹੀਂ ਔਰ ਬਾਦ ਦ ०
 ਗਾ ਦੇਨੇ ਕੇ ਦੋ ਤੀਨ ਰੋਜ ਹਰ ਮਮਗਾਜ ਜਖਮ ਪਰ ਰਖੇ ਤੋ ਜਖ

ਮਤਰਾਵਸ ਯਹਨੇ ਬਹਾ ਕਰੇ ਬਾਦ ਉਸ ਕੇ ਪੁਰਾਨੀ ਰੂਈ ਪਾਨੀ
ਮੇਤਰ ਕਰ ਕੇ ਜਖਮ ਪਰ ਰਖ ਤੇ ਹੈਂ ਔਰ ਜੇ ਆਲਾਇਸ ਕਿ ਜਖ
ਮ ਜੇ ਨਿਕਲੇ ਪਾਕ ਕਰੇ ਔਰ ਫਿਰ ਰੂਈ ਜਾਫ ਲੁਆਬ ਮੁੰਹ ਜੇ ਤਰ
ਕਰ ਕੇ ਜਖਮ ਪਰ ਰਖੇਂ ਦੋ ਤੀਨ ਮਹੀਨੇ ਇਸੀ ਤਰਹ ਦਾਗ ਕੇ ਖੁ-
ਸ਼ਕ ਨ ਹੋਨੇ ਦੇ ਯਾਨੇ ਤਰਵਸ ਬੰਦ ਨ ਹੋਨੇ ਪਵੇ ਬਾਦ ਜਬ ਕਿ ਰਹੇ
ਜਖਮ ਕੇ ਖੁਸ਼ਕ ਕਰਨ ਹੋ ਯੇਹ ਦਵਾ ਕਰੇ ਯਾਨੇ ਤੇਲ ਚੰਬੇਲੀ ਮੇਂ
ਰੂਈ ਤਰ ਕਰ ਕੇ ਉਪਰ ਜਖਮ ਕੇ ਰਖੇ ਔਰ ਯਹ ਦਫਾਰ ਹੀ ਏ ਕਿ
ਬਾਦ ਜੇਹਲ ਵੀ ਤਾ ਗੀ ਖਮ ਹੀਨੇ ਕੇ ਰੋਜ ਰਾਤ ਸੀਥਾ ਕੇ ਦੇਵੇਂ ਬਾਦ
ਦਾਗ ਕੇ ਨਫਾ ਜਲ ਦਹਾਸ ਲਹੇਗਾ ਔਰ ਖੂਨ ਬੰਦ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ ਔਰ
ਰੋਕੀ ਹੀ ਬਵਾਸੀਰ ਹੋਇਸ ਦਵਾ ਜੇ ਦਫ ਹੋਗੀ ਲੋਕ ਨ ਏਕ ਸਾ-
ਲ ਤਕ ਮਛਲੀ ਔਰ ਦੁਧ ਔਰ ਬੈਂਗਾਨ ਔਰ ਮਿਸਲ ਇਸ ਕੇ ਸੇਖ
ਚਹੇਂ ਜ ਕਰੇ ਅਗਰ ਇਤਫਾਕ ਨ ਕਿਸੀ ਕੋ ਯਹ ਬੀ ਮਾਰੀ ਫਿਰ ਹੋਵੇ
ਸਬ ਬਉਸ ਕਾ ਯੇਹ ਹੋਗਾ ਕਿ ਚੀਜੇਂ ਮਨਾ ਕੀ ਗਈ ਮਜ਼ਕੂਰ ਖਾਈ
ਹੋਗੀ ਅਜਮੂਦਾ ਹੈ॥ ਦਵਾਈ ॥ ਕਿ ਬੰਦ ਕਰਨੇ ਖੂਨ ਬਵਾ
ਸੀਰ ਮੇਂ ਅਜਮੂਦਾ ਹੈ ਨਵਾਬ ਅਫਰਾਸਿਆਬ ਜੇ ਗੁਲਮਚ
ਕੰਦ ਕਿਦਵਾ ਹੋਈ ਮਜ਼ਹੂਰ ਹੈ ਬਾਰੀਕ ਕੂਟੇ ਔਰ ਬਕਦਰ ਤੀਨ ਰ-
ਹਮਾਜ ਕੇ ਪੀਓਰ ਸਕਰ ਮੇਂ ਹਰ ਏਕ ਏਕ ਏਕ ਤੇਲ ਹੋਹਲਵ
ਪਕਾ ਕੇ ਖਾਵੇ॥ ਟੀਗਰ ॥ ਖੂਨ ਆਪ ਜੇਰ ਚੂਨਾ ਤੇਲ ਆਲ
ਮਗੀਰੀ ਤੁਨ ਕੇ ਖਰਲ ਮੇਂ ਡਾਲ ਕੇ ਦਸਤੀ ਸੇ ਹਿਲਾਵੇ ਤੋਂ ਡੁਸੀ ਉ-
ਸ ਕੀ ਨਿਕਲ ਜਾਵੇ ਬਾਦ ਉਸ ਕੇ ਰੂਈ ਪਾਵ ਪਾਨੀ ਮੇਂ ਜੇਸ ਦੇਵੇਂ ਜਬ
ਕਿ ਡੇਡਾ ਪਉ ਪਾਨੀ ਰਹ ਜਾਵੇ ਉਤਢ ਏ ਔਰ ਚੂਨਾ ਕਦਰੇ ਉਸ ਪਾਵ
ਨੀ ਸਿਹਲ ਕਰ ਕੇ ਨਰਮ ਅਥਾ ਪਰ ਰਖੇ ਔਰ ਪਾਨੀ ਬਚੇ ਹੁਏ ਤੁ-
ਨ ਕੇ ਬੋੜਾ ਬੋੜਾ ਬੀਰ ਉਸ ਕੇ ਡਾਢੇ ਤੋਂ ਤਮਾਮ ਜਜਬ ਹੋ ਜਾਵੇ ਔਰ
ਚੂਨ ਗਾੜ੍ਹ ਹੋ ਜਾਵੇ ਪਸ ਬਕਦਰ ਬੋੜਾ ਬੋੜੀ ਕੇ ਗੋਲੀ ਥਾਧੇ ਔਰ ਏ
ਕੋ ਗੋਲੀ ਦਹੀ ਕੇ ਹਮਫਾਹ ਜੁਥਾ ਕੇ ਖਾਵੇ ਬਾਦੀ ਔਰ ਤੁਰਸੀ ਸੇਖ

ਪਰਹੋਜਰਖੋਬਵਸੀਰ ਖੁਨੀਔਰਬਦੀਕੋਦਫਕਰੇਔਰ ਮੋਹ
ਕੋਕੋਤਹਲੀਲਕਰੇ ਏਕਹਫਤਖਵੇਔਰਅਯਤਬਦੇਤੀਨ
ਮਹੀਨਕੇਯਹਬੀਮਾਹੀਫਿਰਹੋਵੇਫਿਰਏਕਹਫਤਖਵੇਦੂਸਰੀ
ਬਰਸਅਵੇਗੀਔਰਚੁਨਚਹੀਏਕਿਠੀਗਾਹੁਅਪੋਰਿਹਮਰਾਹ
ਪਾਨਕੇਖਾਤੇਔਂ

॥ਬਿਅਨੁਇਮਰਜਗੁਰਦਹਔਰਮਾਨਮੇ॥

ਫਸਲ - ਜਲਨਪੇਸਾਬਔਰਸੰਗਗੁਰਦਹਮੇਵਾਜਤੇਜਲਨ
ਪੇਸਾਬਕੈਕਾ ਕਨਜਕੀਦਿਕੀਆਨਕਿਤਰਕੀਬਉਸਕੀਮਸ
ਹੁਰਹੈਸਾਬਸੀਰਾਤੁਖਮਖਿਅਥਨਔਰਕਾਜਨਕੋਪੀਵੇਜਲਨ
ਪੇਸਾਬਕੀਜੋਬਸਬਥਗਰਮੀਔਰਫੇਕੇਹੋਤੀਹੋਦੁਰਹੋਜਵੇ॥
ਦੀਗਰ ॥ਗੋਖੁੜਵਹਲੇਲਾਬਲੇਲਾਅਮਲਾਸੋਠਮਿਰਚ
ਪੀਪਲਹਰਏਕਸੋਢੇਚਚਤੋਲਾਸੋਠਢੇਢਤੋਲਾਗੁਗਲਸਾਢੇਦ
ਸਤੋਲਾਪਹਲੇਗੋਖੁਕੋ ਪਾਨੀਮੇਜੋਸਕਰੇਪਸਹਿਲਾਵੇਬੀਰ
ਦਰਮਿਅਨੁਇਸਪਕਨੇਕੇਗੁਗਲਢੋੜਦੇਔਰਪਕਵੇਤੋਮਾਨਿੰਦ
ਹਲਵੇਕੇਹੋਜਵੇਨੀਚੇਉਤਰਕਰਬਾਕੀਦਵਾਈਫੁਟੀਹੁਈਉਸ
ਮੇਮਿਲਾਵੇਔਰਵਜਨਨੋਤੋਲਾਯਕਮਮੁਆਫੇਕਹਲਮਰੀ
ਜਕੇਦੇਵੇਜਲਨਪੇਸਾਬਕੀਕਿਸੀਕਿਸਮਕੀਕਿਹੋਵੇਦੁਰਹੋਜਾ
ਵੇਖਸੁਸਨਉਸਸਖਸਕੇਕਿਸਰਦੀਸੇਹੋਵੇਔਰਜਾਨਨਚਾ
ਹੀਏਕਿਦਵਾ ਏਜਲਨਪੇਸਾਬਕੀਪਰਮਿਓਮੇਜਿਕਰਹੋਰੁ
ਕਹੈ॥ ਦੀਗਰ ॥ਕਿਸੰਗਮਾਜਨਾਕੋਤਈ, ਦੁਰਕਰਤੀਹੋ
ਮੁਜਰਬਹੈਕੁਲਬੀਤੀਨਮਾਸਾਸੋਠਚਚਤੋਲਾਜੋਕੁਬਕਰਕੇ
ਬਕਦਰਚਰਪਿਆਲਾਪਾਨੀਮੇਜੋਸਕਰੇਜਿਸਵਕਭਕਿਏਕਪਿ
ਅਲਾਦਹੋਸਾਫਕਰਕੇਢੇਢਤੋਲਾਨਿਮਕਸੰਗਨੋਮਾਸਾਰੰਗਨ
ਗਉਮਿਲਾਕਰਕੇਥੋੜਾਥੋੜਾਪੀਵੇਕਿਸੰਗਗੁਰਦਹਔਰਮਾ

॥ ५ ॥ ਨਗਿਰਪੜੇ ॥ ਦੀਗਰ ॥ ਭੋਲਹੋਤੀਕਾਸਭੇਰਚਤੋਲਾਗਰ
 ਮਪਾਨੀਮੇਮਿਲਕਰਪੀਵੇਪੇਸਾਬਜਾਹੋਗਾਯਹਦਵਾਉਸਰ
 ਕਤਦੇਵੋਕਿਕੋਈਦਵਾਫਾਇਦਾਨਕਰੇ ॥ ਦੀਗਰ ॥ ਨਕ
 ਡਿਕਨੀਤੀਨਮਾਸਾਸਕਮਵਜਿਆਦਲੇਕਰਪੀਜੇਔਰਘੀਮੇ
 ਮਿਲਕਰਪੀਵੇਔਰਉਪਰਦੇਵੇਕਰਮਚਦੇਹੀਕਾਪਿਲਾਵੇ ॥
 ਦੀਗਰ ॥ ਪੇਦੀਨਪਾਂਚਤੋਲਾਹੀਗਤੀਨਮਾਸਾਹਰਦੇਨੋਕੋਕੂ
 ਵਰਤਾਯੋਪਿਆਲੇਪਾਨੀਮੇਜੋਸਕਰੇਜਿਸਵਕਤਕਿਛੈਪੈਸਾ
 ਭਰਥਾਕੀਰਹੇਸਫਕਰਕੇਦੇਵੇਔਰਜਾਨੇਕਿਰਿਆਇਤਮਿਜਾਜ
 ਕੀਜਤੁਰਪੈਜੋਹੀਜਕਿਗਰਮਹੈਜਬਤਕਮਿਜਾਜਸਰਦਨਹੈ
 ਨਦੇਨਚਾਹੀਏ ॥ ਦੀਗਰ ॥ ਪੇਸਾਬਜਾਗੀਕਰਤਾਹੈਮੁਜਰ
 ਬਹੈਹਕੀਮਇਬਰਹੀਮਗੀਲਾਨੀਸੇਸੇਰਾਪਕਾਹੁਆਕਲਮੀ
 ਔਰਏਹਰਏਕਆਦਸੇਰਸਾਹੀਥਾਹਮਪੀਸਕੇਪਾਧੀਕੋਹਮ
 ਭਰਨਿਹਰਖਵੇਕਿਬੰਦਪੇਸਾਬਜਾਗੀਹੋਤਾਹੈਅਜੀਬਹੈ ॥
 ਦੀਗਰ ॥ ਕਿਪੇਸਾਬਬੰਦਕੋਖੋਲੇ-ਭੈਂਸਕੋਕਾਨਕਾਮੇਲਮ
 ਰੀਜਕੀਨਾਫਮੇਮਲੇਫੋਰਨਪੇਸਾਬਲਵੇਮੁਜਰਬਹੈ ॥
 ਹਕਾਇਤ ॥ ਅਕਬਰਬਾਦਸਾਕੇਤਾਈਪੇਸਾਬਬੰਦਹੁਆ
 ਬਾਔਰਕਿਸੀਦਵਾਸੇਨਜਾਗੀਹੁਆਆਖਰਉਲਾਅਮਰਹਕੀਮ
 ਮਿਜਰੀਨੇਤੀਨਤੋਲਾਸੇਰਾਪਾਨੀਮੇਪੀਸਕਰਾਪਿਲਾਏਆਔਰ
 ਬਾਦਏਪਵੀਕੇਦੋਮਰਤਬਾਫਿਰਈਆਅਲੱਤਾਲਾਨੇਜਫਾਬਖ
 ਸੀ ॥ ਫਸਲਦਵਉਸਲਸਲਬੋਲਯਾਨੇਪੇਸਾਬਟਪਕਨੇ
 ਮੇਂ ॥ ਕਾਲੇਫਿਲਅਜਵਾਇਣਬਰਾਬਰਪੀਜੇਔਰਗੁੜ
 ਮੇਮਿਲਕਰਕੋਲੀਬਾਪੇਮਿਕਦਾਰਨੀਮਾਸਾਕੇਖਿਲਵੇ ॥ ਦੀਗਰ
 ॥ ਜੋਠਚਚਮਾਸਾਬਾਗੀਕਰਕੇਖਾਵੇ ॥ ਦੀਗਰ ॥ ਕਿ
 ਜੇਲਾਨਬੋਲਕੇਤਈਕਿਬਸਬਬਗੁਰਦੇਕੇਯਾਸਿਦਾਇ
 ਸਕੇਹੋਫਾਇਦਾਦੇਵੇਪਤੀਦਰਖਤਲਸੁਕੇਕੀਨਰਮਨਰਮਯਾਨੇ